

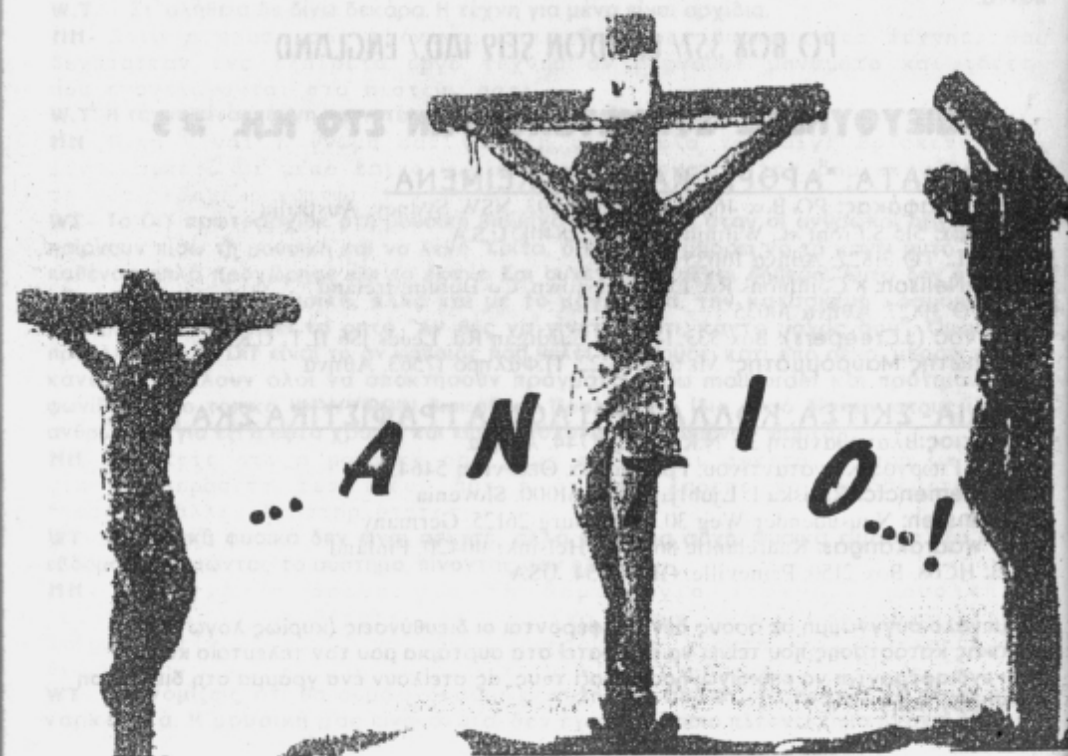
Ήταν κάποιος φίλος μου και ήθελε κάτι που εμείς δε μπορούσαμε να του δώσουμε. Ήθελε γρήγορες απαντήσεις και έναν ευκολο τρόπο να ξεφύγει. Έτσι αυτοκτόνησε, χωρίς όμως να πεθάνει. Πιστεψε σ'ένα ψέμα και καλούπωσε μ'αυτό

το μυαλό του. Δεν πρόκειται όμως να δεχτώ ότι βρήκε τις απαντήσεις στα προβλήματα που εγώ προσπαθώ όλη μου τη ζωή να λύσω. Και ούτε πρόκειται να με πείσει κανείς ότι έτσι ίσως να είναι καλύτερα, γιατί οι απαντήσεις δεν είναι τόσο απλές.

ΤΩΡΑ ΠΙΑ ΟΜΩΣ ΔΕ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΣΚΕΦΤΕΙ.
ΕΙΝΑΙ ΝΕΚΡΟΣ ΚΑΙ ΔΕΝ ΕΙΧΑ ΤΗΝ ΕΥΚΑΙΡΙΑ
ΝΑ ΤΟΥ ΠΩ ΑΝΤΙΟ...

ΑΝΤΙΟ!

HARRY HARRY

#5

ΤΕΥΧΟΣ
ΝΕΟΦΙΛΙΑΣ

ΠΕΡΙΕΧΕΙ

McKENNA

ΑΠΟΛΥΤΩΣ
ΑΚΑΤΑΝΟΗΤΗ
"ΠΟΙΗΣΗ"

PIG HAVOC

ΚΑΚΟΓΟΥΣΤΗ
ΠΡΟΖΑ

MAIL-ART

G.G.E.H.

DRUG-FREE
AMERICA

LONG

WAT TYLER

ΟΛΟΚΛΗΡΩΤΙΚΑ
ΑΧΡΗΣΤΑ
ΑΡΘΡΑ

8-σελιδο ΕΝΘΕΤΟ
ΜΕ ΥΠΟΓΕΙΕΣ
ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΕΣ

ΔΩΡΑΚΙ -
ΓΛΥΨΤΕ ΚΑΙ
ΚΕΡΔΙΣΤΕ!!!

350 δpx

Μετά απο διάστημα σχεδόν ενάμιση χρόνου να'μαστε πάλι εδώ. 5^ο τεύχος για το Happy Harry και κατά τα φαινόμενα, το τελευταίο. Μια πορεία τρεισήμιση χρόνων φτάνει οριστικά στο τέλος της. Δεν πρόκειται για απογοήτευση ή κάτι τέτοιο - ποτέ μου δεν προσδοκούσα ένα μεγαλύτερο κύκλο ατόμων απο αυτόν που κινείται το Happy Harry. Πρόκειται κυρίως για το ότι η περαιτέρω εκδοσή του δεν έχει νόημα. Σ'αυτά τα τρεισήμιση χρόνια εγώ και μερικοί άλλοι είπαμε μερικά απ' αυτά που θέλαμε να πούμε και νοιώσαμε μέσα απ' αυτό το φανζίν και μερικά απο τα πράγματα που θέλαμε να νοιώσουμε. Αλλά καταλαβαίνω ότι τώρα αυτό πρέπει να σταματήσει. Πρέπει να καταλαβαίνεις πότε είναι ο κατάλληλος χρόνος για να την κάνεις, άλλωστε.

Αυτό που ήταν κάποτε εύπλαστο και παιχνιδιάρικο, κινδυνεύει να γίνει σταθερό και σοβαρό. Ακόμα χειρότερα, κινδυνεύει να γίνει περισσότερο προβλέψιμο. Και κάτι που είναι προβλέψιμο είναι ουσιαστικά νεκρό. Προτιμώ να φύγω αφήνοντας πίσω μου κάτι ζωντανό, κάτι στο οποίο μπορώ να χωθώ μέσα του στο μέλλον, παρά κάτι νεκρό και ξεζουμισμένο. Άλλωστε δεν είμαι ο ίδιος άνθρωπος με αυτόν που έβγαζε το πρώτο τεύχος. Κατά συνέπεια, ούτε το Happy Harry θα μπορούσε να συνεχίσει να είναι το ίδιο. Είναι μια απο αυτές τις γαμημένες στιγμές που ως τίμημα για την επίτευξη κάποιων στόχων σου, πρέπει να σκοτώσεις κάτι που αγαπάς. Σα να έχεις ένα στρουμπουλό πηλίνο γουρουνάκι και να το γεμίζεις με κέρματα ο' όλη την παιδική σου ηλικία και κάποια στιγμή να χρειαστείς τα λεφτά. Και πρέπει να το σπάσεις και δε θες γιατί το γέμιζες για κάτι χωρίς να ξέρεις για τι ακριβώς και τώρα βρήκες και τα χρειαζόσαι τα γαμημένα τα λεφτά και το κάνεις κομμάτια. Οι πιθανοί κυματομορφές του ονείρου και της φαντασίας εκφυλίζονται σε μια σταθερή πραγματικότητα. Μερικοί το λένε ενηλικίωση, μερικοί άλλοι συμβιβασμό. Κάποιοι άλλοι πιο κυνικοί το ονομάζουν απλά επιβίωση. Σε κάθε περίπτωση κάποιος ή κάτι, πρέπει να πληρώσει το τίμημα.

Όπως και να'χει αυτό είναι το τελευταίο τεύχος του Happy Harry. Μια καινούργια προσπάθεια ξεκινάει με συνεργασία του Θερμοκήπιου και του Non Art Farf. Στοχεύουμε το καινούργιο περιοδικό να βγαίνει σχετικά συχνά (τουλάχιστον τρεις φορές το χρόνο) και αναζητούμε ήδη κείμενα, σκίτσα, ποιήματα, διηγήματα, υλικό για κριτικές και παρουσιάσεις, ιδέες, προτάσεις. Συνεχίστε λοιπόν να στέλνετε οτιδήποτε θεωρείτε εσείς αξιόλογο στη διεύθυνση της θυρίδας του Happy Harry που θα είναι και η διεύθυνση του καινούργιου περιοδικού.

Όσον αφορά το παρόν τεύχος, τώρα. Πρόκειται για -όπως δηλώνεται περίτρανα και στο εξώφυλλο- τεύχος νεοφιλίας. Όχι δεν πρόκειται για κάποια περίεργη αρρώστεια των εντέρων αλλά για τη ροπή προς το νέο, το καινούργιο. Η τάση του ανθρώπου να είναι ανοικτός σε καινούργια πράγματα, η προσμονή ουσιαστικά των αλλαγών που θα φέρει το μέλλον και οι δράσεις και προτάσεις για αυτό. Αντιλαμβάνομαι βέβαια ότι ο όρος δεν καλύπτει απόλυτα το περιεχόμενο του τεύχους, παρά μόνο σε μάλλον γενικά πλαίσια, αλλά δε γαμιέται...Ούτως ή άλλως έχω την υποψία ότι κανείς δε δίνει δεκάρα γιαυτό.

Όλα τα σκίτσα και λοιπά γραφιστικά σκατά του τεύχους είναι απο δουλειές mail-artists, γραφικά που έφτιαξα παραμορφώνοντας εικόνες και απο σκιστοάκια γνωστών. Διευθύνσεις για επικοινωνία στη σελ. 46.

Το σκίτσο του εξώφυλλου είναι του Jenz Dieckman (Ulmenallee 5, Neuss 41469, Germany) και το οπισθόφυλλο απο κολλάζ του Γιάννη (θερμοκήπιο) με κείμενο απο Born Against.

Η χρήση όλων των κειμένων είναι ελεύθερη. All riots are reserved! All rites are reversed! Ένα μεγάλο ευχαριστώ σε όσους όλο αυτόν τον καιρό μπήκαν στον κόπο να μας στείλουν γράμματα και κείμενα.

THANKX LIST: Τίνα(N.A.F.), Αλέξη, Πάνο, Ηλία (Ηλ.Μαχαίρι, ζήτω οι μπύρες Kaizer), Στέλλα (λιποθυμία power), Jouni (Sivullinen), Kenyata (PLB), David (Albedo 1), Γιάννη(θερμοκήπιο), Δημήτρη (Barricade) και σε όσους στείλαν κείμενα ή βοηθήσαν στη διανομή.
ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ (εν όψει μελλοντικής βοήθειας)
Μαρία-Ηλέκτρα, Παπάρη, Κώστα (βρωμοχίππου), Anthony (Duhh), Pig Havoc, Gor (σόρρυ για το χαμένο κείμενο).

HAPPY HARRY
T0 31827
ATHINA 1003S
GREECE

Η ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΤΗΣ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ

Από τα πρώτα χρόνια της άνθισης της τεχνολογίας (από τη βιομηχανική επανάσταση και μετά), το εργατικό, ελευθεριακό/επαναστατικό κίνημα χαρακτηρίζεται από μια αποστροφή του για αυτή. Η τεχνολογία έχει συνυφαστεί με την ανεργία, τις βαρετές δουλειές, τα διάφορα σενάρια ολοκληρωτικού ελέγχου του πολίτη από ένα απρόσωπο κράτος, την αλλοτρίωση του ανθρώπου από τη φύση. Η τεχνολογία ήταν αυτή που όπλιζε το μπάτσο με καλύτερα όπλα και το κράτος με ατομικές βόμβες. Η ανάπτυξη της χρηματοδοτούταν από στρατιωτικά κονδύλια και η χρήση της περιοριζόταν σε μια ελίτ και κυρίως για σκοπούς απεχθείς όπως η καταστολή, οι μαζικές γενοκτονίες, ο κρατικός έλεγχος του πολίτη ή η αύξηση των κερδών διαφόρων εταιρειών.

Η κατάσταση φαίνεται ν'αλλάζει γύρω στο 1950. Η τεχνολογία έχει μόλις κάνει ένα τεράστιο άλμα (κυρίως λόγω του 2ου Παγκοσμίου Πολέμου) και πολλές εφαρμογές της (ανεπτυγμένο τηλεφωνικό δίκτυο, τηλεόραση) διεισδύουν στην καθημερινή ζωή των ανθρώπων. Παράλληλα, οι υποσχέσεις για διατημικά ταξίδια, καθώς και η μεγάλη ανάπτυξη της ε.φ. τις δεκαετίες του '30 και '40, σηματοδοτούν μια αλλαγή θεώρησης των πραγμάτων στη γενιά που μεγαλώνει αμέσως μετά τον πόλεμο. Η τεχνολογία γίνεται το μέσο διαφυγής από την τότε πραγματικότητα, θρέφει τα όνειρα των πιτσιρικάδων για μελλοντικές κοινωνίες, για νέους κόσμους,

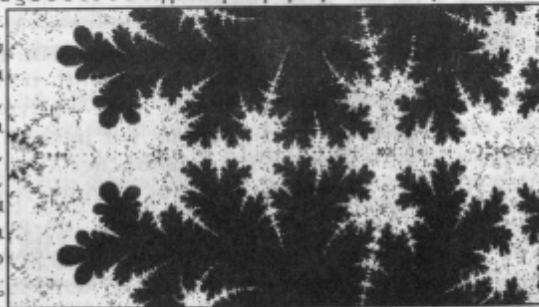
ακόμα και για νέους τρόπους ύπαρξης. Αρχίζει να βιώνεται ως το μέσο, που θα τους ανοίξει την πόρτα στους θαυμαστούς κόσμους του μέλλοντος. Το ενδιαφέρον για την τεχνολογία παύει να μονοπωλείται από το κράτος και τις μεγάλες εταιρείες. Στα χρόνια που θα ακολουθήσουν θα ξεσπάσει μια διαμάχη για τον έλεγχο της τεχνολογίας η οποία συνεχίζεται μέχρι σήμερα.

Το πρώτο δείγμα αυτής της διαμάχης ήταν το phreaking. Αυτός ο όρος περιέγραφε τη προσπάθεια χρήσης του τηλεφωνικού δικτύου χωρίς την καταβολή χρηματικού αντιτίμου. Το τηλεφωνικό δίκτυο της Αμερικής στηριζόταν σε μια σειρά από τονικές συχνότητες που ρύθμιζαν την κατανομή των κλήσεων και το άνοιγμα και το κλείσιμο της γραμμής. Το 1960, το τεχνικό περιοδικό της Bell (ο Αμερικάνικος ΟΤΕ) καταγράφει αυτές τις συχνότητες καθώς και άλλες ενδιαφέρουσες τεχνικές λεπτομέρειες. Όταν η Bell συνειδητοποιεί ότι το περιοδικό αυτό ήταν διαθέσιμο και στα Πανεπιστήμια και τεχνολογικά ιδρύματα της Αμερικής, το αποσύρει, αλλά είναι ήδη αργά για να διορθώσει το ατοπημά της. Οι πιτσιρικάδες ξεκύνονται στις λεωφόρους του τηλεφωνικού συστήματος αποφασισμένοι να το φτάσουν στα οριά του. Οπλισμένοι με μερικά κουτιά (μπλε, μαύρα ή πράσινα) που παρήγαγαν τους κατάλληλους ήχους, ή απλά αρμόνια ή ακόμα και σφυρίζοντας τους κατάλληλους τόνους στη γραμμή, αποκτούν δικαίωμα για δωρεάν υπεραστικά τηλεφωνήματα. Και δε σταματούν

εκεί. Οι διάσημοι phreakers της εποχής (όπως ο Captain Crunch) συνηθίζουν να ανακατευθύνουν τις κλήσεις μέσω κόμβων στη Ευρώπη, στην Ασία και στην Αυστραλία. Έτσι π.χ. καλούσαν ένα αριθμό στην πόλη τους και το τηλεφωνημά τους περνούσε πρώτα από Γαλλία, Ιαπωνία, Ελλάδα, Αυστραλία και ξανακατέληγε Αμερική με μια μικρή χρονική καθυστέρηση.

Το phreaking αρχίζει να ατονεί το '70, καθώς τα media το κάνουν ευρέως γνωστό και κατά συνέπεια αρχίζουν και οι πρώτες διώξεις, ή ακόμα (όπως στην περίπτωση του Cpt Crunch) και φυλακίσεις. Ωστόσο το παιχνίδι με την τεχνολογία δε σταματά εκεί, αλλά αντίθετα παίρνει πιο ενδιαφέρουσες μορφές με την ανάπτυξη των υπολογιστών. Μέχρι τα μέσα του '70, οι υπολογιστές ήταν τεράστιοι και με απαγορευτικό κόστος για το μέσο χρήστη. Κυκλοφορούσαν μάλιστα φήμες ότι η Αμερικάνικη κυβέρνηση σκόπευε να θεσπίσει ειδική άδεια για τη χρήση των υπολογιστών, οριοθετώντας έτσι τη χρήση τους μόνο σε μια περιορισμένη ελίτ. Διάφορες επαναστατικές οργανώσεις (όπως το Homebrew Computer Club) απαιτούν την απελευθέρωση της τεχνολογίας από τον κρατικό έλεγχο, ενώ στο παιχνίδι μπαίνει και το YIP. Το ενδιαφέρον της αντικουλτούρας για τους υπολογιστές γίνεται πράξη κάπου στο Νέο Μεξικό, το 1975, όπου μια επαναστατική ομάδα κατασκευάζει τον πρώτο προσωπικό υπολογιστή, τον Altair. Μερικά χρόνια αργότερα δυο φρικιά, πρώην έμποροι μπλε κουτιών (για τσάμπα τηλεφωνήματα), οι Jobs και Wozniac, ιδρύουν στο γκαράζ του σπιτιού τους την Apple και βγάζουν στο εμπόριο τους πρώτους προσωπικούς υπολογιστές.

Ο πόλεμος για την απελευθέρωση της τεχνολογίας είχε ήδη αρχίσει. Μ'ένα πολύ μικρό κόστος ο κάθε πιτσιρικάς μπορούσε να αποκτήσει τον δικό του υπολογιστή. Το hacking (η μη εξουσιοδοτημένη χρήση υπολογιστικών συστημάτων) που μέχρι τότε περιοριζόταν σε παιχνίδια μεταξύ φοιτητών, διογκώνεται. Το ένα μετά το άλλο, τα δίκτυα επιχειρήσεων, κρατικών οργανισμών, ακόμα και στρατιωτικών εφαρμογών, παραβιάζονται. Η ζημιά είναι μικρές, καθώς οι πιτσιρικάδες δε θέλουν να καταστρέψουν, αλλά να παίξουν και σπάνια, να κλέψουν μικροποσά. Το πλέον ανησυχητικό για το κράτος είναι ότι βλέπει τον έλεγχο της

τεχνολογίας να ξεφεύγει από τα χέρια του. Το γεγονός ότι ένας 15-χρονος ξοπλισμένος μ'ένα modem και ένα φτηνό υπολογιστή, μπορεί κυριολεκτικά να καταστρέψει το αμυντικό σύστημα της Αμερικής, δημιούργησε πανικό, τόσο στους κρατιστές όσο και στα media. Το νομικό όμως πλαίσιο δεν ήταν κατάλληλα διαμορφωμένο για να στηριχτούν διώξεις σε hackers. Μόλις το 1990 θεσπίστηκε νόμος στην Αγγλία που προέβλεπε φυλάκιση hacker (με θύμα του το Nick Whiteley). Μέχρι τότε το hacking είχε ήδη λάβει τρομακτικές διαστάσεις. Και το ανησυχητικότερο: οι hackers είχαν ήδη αρχίσει να οργανώνονται υιοθετώντας πιο ριζοσπαστικούς μεθόδους κινητοποιήσεων. Το 1989 έλαβε χώρα ένα διεθνές συνέδριο hackers στο 'μστερνταμ. Αλλά αυτό ήταν μόνο η κορυφή του παγόβουνου. Παράλληλα με τα αναρίθμητα τεchnοφρικιά που είχαν κάνει τα διάφορα εθνικά συστήματα ασφαλείας διάτρητα, είχαν ήδη κάνει την εμφάνισή τους ομάδες (όπως το Γερμανικό Chaos Computer Club ή η Αμερικάνικη Legion of Doom) που στηρίζονταν σε κάποια ελευθεριακή ή ανατρεπτική ιδεολογία και

κατευθύναν τις ενεργειές τους σ'αυτό το πλαίσιο.

Αυτό όμως που προκάλεσε το μεγαλύτερο πανικό στην κοινότητα των υπολογιστών και το μεγαλύτερο θόρυβο στα media δεν ήταν το hacking αλλά οι ιοί. Ο ιός είναι ένα πρόγραμμα που δεν αναγνωρίζεται από το λειτουργικό σύστημα των υπολογιστή και καταλαμβάνει χώρο στα μέσα αποθηκευσης του προκαλώντας διάφορες ενέργειες. Στην καλύτερη περίπτωση αυτές συνίστανται στην εμφάνιση αστείων μηνυμάτων ή στην αντιγραφή του ιού και σε άλλα συστήματα. Στη χειρότερη, οι ιοί μπλοκάρουν το σύστημα, σβήνουν τα αρχεία ή καταστρέφουν όλο το σκληρό δίσκο. Οι ιοί έχουν το προσόν της ικανότητας αντιγραφής από ένα υπολογιστή στον άλλον, χωρίς να αναγνωρίζονται. Έτσι ένας ιός μπορεί να μολύνει χιλιάδες υπολογιστές μέχρι να αρχίσει να λειτουργεί.

Οι πρώτοι ιοί κάνουν την εμφάνισή τους το 1988 και σύντομα είχαν μολύνει υπολογιστικά συστήματα σε όλον τον πλανήτη. Οι κατασκευαστές τους είναι είτε νεαροί hackers που θέλουν να παίξουν, είτε κακόβουλοι χρήστες, είτε τεchnοφρικιά χωρίς εργασία (οι βούλγαροι hackers, μισθωνόταν από το κράτος για να αντιγράφουν δυτικά προγράμματα και όταν με την οικονομική κατάρρευση του ανατολικού μπλόκ μείναν χωρίς εργασία, γίναν οι πιο δολοφονικοί κατασκευαστές ιών). Οι ιοί κατασκευάζονται για πλάκα. Πολύ σπάνια έχουν χρησιμοποιηθεί ως μέσο εκβιασμού για οικονομικούς σκοπούς και δυστυχώς, το ίδιο σπάνια ως σαμποτάζ. Το 1989 το SPAN (δίκτυο ερευνών της NASA) μολύνθηκε από ένα ιό που εμφάνιζε το εξής μήνυμα:

WORMS AGAINST NUCLEAR KILLERS

Your system has been officially WANKed.

You talk of times of peace for all and then prepare for war.

και που είχε ιδιαίτερα καταστροφικές ιδιότητες. Αλλά οι περισσότεροι ιοί απλά προκαλούν προβλήματα στο χρήστη του οποίου ο υπολογιστής θα μολυνθεί, χωρίς να έχουν κάποιο συγκεκριμένο πολιτικό στόχο.

Ιδωμένα από αυτήν άποψη, το hacking, το phreaking ή η κατασκευή ιών, στερούνται αποτελεσματικότητας. Οι περισσότεροι hackers δεν είχαν επαναστατικές προθέσεις όταν διεισδύαν σ'ένα σύστημα. Ήθελαν απλά να παίξουν. Πολλοί απ'αυτούς προσλήφθηκαν αργότερα από εταιρείες αναλαμβάνοντας την ασφάλεια των υπολογιστικών τους συστημάτων. Άλλοι διαβρωθήκαν εύκολα από τα media καθώς έπεσαν στην παγίδα του hype, απογομνώνοντας τις πράξεις τους από οποιαδήποτε νόημα, πέραν της δημιουργίας θεάματος προς κατανάλωση. Πολύ σπάνια το hacking στηριζόταν σε κάποιο σκοπό (οι δυο πιο διάσημες εξαιρέσεις είναι οι περιπτώσεις του Karl Koch, πρώην μέλος του Chaos που κατηγορήθηκε ότι μισθωνόταν από την KGB για να κλέβει δυτικά προγράμματα και πληροφορίες και που βρέθηκε νεκρός από άγνωστα αίτια το '89 και ενός hacker που το '94 έκλεψε σημαντικές πληροφορίες από το Αγγλική υπηρεσία κατασκοπίας και τις μοίρασε στο Internet). Το κύριο αιτημά τους ήταν η απελευθέρωση της τεχνολογίας. Η τεχνολογία ανήκει σε όλους και όλοι πρέπει να έχουν ίσα δικαιώματα πρόσβασης στο μαγικό κόσμο της. Και αυτό ήταν και το κύριο μέλημα οργανώσεων όπως το Chaos Comp. Club.

Και αυτό είναι ίσως το πιο σημαντικό επίτευγμα. Η τεχνολογία έχει απαλλοτριωθεί από μια στρατιωτική και επιχειρησιακή ελίτ και αρχίζει και γίνεται κτήμα του καθένα μας. Ένα από τα σημαντικότερα όπλα της εξουσίας, γίνεται κομμάτι. Όσο περίπλοκα προγράμματα ασφαλείας και να κατασκευαστούν, πάντα θα υπάρχει ένας πιτσιρικάς που θα μπορεί να τα

διατρήσει. Οι λόγοι είναι δύο:

· η γενιά που μεγαλώνει με την τεχνολογία έχει πολύ μεγαλύτερη γνώση της, από τους τεχνικούς που την εφαρμόσαν
· ο αμυνόμενος ξέρει δέκα λέξεις και επιτιθέμενος εκατό. Και το ρόλο του αμυνόμενου τον παίζουν οι τεχνικοί ασφαλείας και του επιτιθέμενου οι hackers. Έτσι, η δυνατότητα του κρατικού ελέγχου του πολίτη, αποδυναμώνεται. Η τεχνολογία από ένα μέσο καταπίεσης και καταστροφής αρχίζει να λειτουργεί ως μέσο απελευθέρωσης.

Η απελευθέρωση της τεχνολογίας απειλεί την ίδια την κυριαρχία των ΜΜΕ. Οι απεριόριστες δυνατότητες τηλεπικοινωνίας που προσφέρει η σύγχρονη τεχνολογία δίνει τη δυνατότητα άμεσης επαφής -μέσω βάσεων δεδομένων- με το συμβάν, χωρίς τους μεσάζοντες, αυτούς τους άθλιους ρουφιάνους, τους δημοσιογράφους. Το καλοκαίρι του 1993, μέλη από το Chaos, industrial per-

formers και προγραμματιστές, δημιούργησαν στο Αμβούργο ένα εκπληκτικό δίκτυο αμφίδρομης επικοινωνίας. Αρκούσε μια τηλεόραση και ένα τηλέφωνο για να συνδεθείς

**SMASH
MEDIA**

και να έχεις ενεργή συμμετοχή στις επιδείξεις δημιουργίας τέχνης, σε συζητήσεις (οι οποίες είχαν ιδιαίτερο ενδιαφέρον λόγω των ρατσιστικών επιθέσεων στο Ροστόκ) και σε άλλα πολιτιστικά συμβάντα. Η όλη φάση κράτησε 100 μέρες, αλλά οι ιδέες για την καταστροφή των media μπήκαν ήδη σε κάποια βάση. Οι πιο αισιόδοξοι από αυτούς που χαρακτηρίζονται ως τεchnοφρική, υποστηρίζουν ότι σύντομα η δημιουργία ανοικτών -τόσο στην πρόσβαση, όσο και στην ενημέρωση- βάσεων δεδομένων με βίντεο, φωτογραφίες, κείμενα και ομιλίες, θα καταστήσουν τα media άχρηστα. Τα γεγονότα μ' αυτό τον τρόπο παύουν να είναι εμπορεύσιμα, άρα γίνονται πιο αληθινά και βιώσιμα.

Αλλά αυτές είναι οι πλέον αισιόδοξες προοπτικές. Για την ώρα βρισκόμαστε ακόμα σ' ένα πεδίο μάχης. Οι σύγχρονες δομές του συστήματος είναι αφάνταστα πολύπλοκες, τόσο που μπορούν να θεωρηθούν ως ζωντανές. Το σύγχρονο σύστημα είναι κάτι παραπάνω από τους ρουφιάνους των ΜΜΕ, τα καθίκια της εξουσίας ή τους χρηματολάγνους των εταιρειών. Έχει μια αυτόνομη δομή και βούληση και χωνεύει με ταχύτητα κάθε νέα επαναστατική τάση κανοντάς την μέρος του. Το σύστημα στερείται ηθικής. Δεν κάνει επιλογές ανάμεσα σε καλό και κακό, αναρχική ή φασιστική ιδέα -χωνεύει τα πάντα.

Εκτός από αυτά που είναι τόσο ισχυρά ώστε να του προκαλέσουν **καρκίνο** των εντέρων. Κάθε άμεση προσπάθεια εναντίωσης σ' αυτό, είναι καταδικασμένη να χωνευτεί και να γίνει τμήμα του-εκτός κι αν πια πρόκειται για παγκόσμια επανάσταση. Χρειαζόμαστε

**Cultural viruses for a
contaminated society**

λοιπόν να καλύψουμε τις προθέσεις μας με περίπλοκες δομές, να γίνουμε απρόβλεπτοι, καλύπτοντας με θόρυβο τις πληροφορίες που θέλουμε να μεταφέρουμε, να εισάγουμε συστήματα υψηλής εντροπίας στον οισμόφάγο του, περιμένοντας το χαστικό ελκυστή να κάνει την εμφάνισή του. Η τεχνολογία σ' αυτή την προσπάθειά μας δε θα είναι ο εχθρός μας, αλλά το όπλο μας, το μέσο για την απελευθέρωση.

Οδεύουμε σε ένα κόσμο όπου η πληροφορία -και όχι το χρήμα- είναι το πιο σημαντικό αγαθό. Οι προσπάθειες για τον έλεγχο της από τη μεριά των εξουσιαστών είναι φανερές. Αλλά για πρώτη φορά αυτοί που τους εναντιώνονται έχουν τη δυνατότητα να γνωρίζουν τα **όπλα** με τα οποία θα γίνει η μάχη, καλύτερα απ' αυτούς. Ο νεο-λουδδισμός και η τεchnοφοβία δε θα έχουν παρά καταστρεπτικό αποτέλεσμα. Η τεchnογνωσία και η απελευθέρωση της τεχνολογίας είναι τα μόνα μέσα.

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ

Ι.Π.

ΦΑΣΙΣΜΟΣ;

ΠΑΤΡΙΣ - ΘΡΗΣΚΕΙΑ - ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ...

VIRTUAL REALITY

ΕΓΚΕΦΑΛΙΚΑ ΤΑΞΙΔΙΑ Ή ΥΠΟΤΑΓΗ ΣΤΟ ΘΕΑΜΑ;

Η Virtual Reality είναι ίσως η πιο εντυπωσιακή τεχνολογική εξέλιξη των τελευταίων χρόνων. Είναι ουσιαστικά η τεχνολογία που δίνει υποσχέσεις υλοποίησης όλων των ονείρων των πρώιμων κυβερνοταξιδιωτών και δυνατότητες χαρίματος στο κυβερνοσύμπαν. Συνδεόμενος με μια ειδική στολή που αναλαμβάνει τις αισθητηριακές σου απολήξεις και φορώντας ένα ειδικό ζευγάρι γυαλιά, συνδέσαι με την κονσόλα της VR και η πραγματικότητα γύρω σου αντικαθίσταται από το εικονικό σύμπαν - αυτό της VR. Με τη χρήση κατάλληλων γραφικών και σχεδιαστικών μεθόδων, έχεις τη δυνατότητα να κινηθείς μέσα σε χώρους γραφικών και να νοιώσεις την ίδια σου την κίνηση, καθώς μέσω της στολής θα διεγείρονται τα ανάλογα κέντρα στο σώμα σου. Δεν κοιτάς απλά ένα πρόγραμμα στην οθόνη σου - είσαι μέσα σ' αυτό.

Η διαχώριση του εικονικού σύμπαντος από το 'πραγματικό' είναι πραγματικά δύσκολη. Στο virtual sex (προσομείωση της δημοφιλούς δραστηριότητας μέσω VR) αυτός που είναι συνεδμενός δε βλέπει απλά ένα σύνολο από γραφικά, αλλά βιώνει ολοκληρωτικά (καλά, αυτό συζητείται) την εμπειρία, καθώς διεγείρονται οι ερωτογενείς του ζώνες μέσω της ειδικής στολής. Η όλη εμπειρία τελειώνει με ένα πραγματικό οργασμό, που αφήνει τα ανεξίτηλα ίχνη του στα εσώρουχα του τύπου (ή της τύπιας). Το πιο εντυπωσιακό ίσως είναι ότι συχνά δεν υπάρχει διαχωρισμός του εικονικού με το 'πραγματικό' σύμπαν. Συχνά, όντας συνεδμενός δε σκέφτεσαι ότι απλά προσομειώνεις μια κατάσταση - τη ζεις με όλες σου τις αισθήσεις. Και εδώ είναι που κρύβεται η τεράστια δύναμη της VR. Ένα τέτοιο περιβάλλον προσφέρει ασύλληπτες δυνατότητες εκπαίδευσης και εγκεφαλικού τριπαρίσματος.

Όμως, αυτό που συχνά αγνοείται, είναι ότι η βάση για τη VR, είναι αυτό που στα ανάλογα πειράματα του '60, ονομαζόταν 'αποκοπή των αισθήσεων'. Σε τέτοια πειράματα, ένας εθελοντής αποκοπτόταν από οποιαδήποτε αίσθηση (ακοή, όραση, αφή, όσφρηση, γεύση) φορώντας μια ειδική στολή και όντας σε μια δεξαμενή με νερό. Ο εγκέφαλος έπαυε να δέχεται οποιοδήποτε ερέθισμα προς επεξεργασία. Η επεξεργασία όμως σε τέτοια περίπτωση συνεχίζεται μόνο που τα ερεθίσματα παρέχονται από τη μνήμη του εθελοντή. Και εδώ είναι που αρχίζει το πραγματικό τρίπλ, καθώς ο εθελοντής δεν έχει συνείδηση της κατάστασης. Γιαυτόν εκείνη τη στιγμή που συντίθεται από τις αναμνήσεις του και εσωτερικά χαρακτηριστικά του, είναι ο πραγματικός κόσμος, ο μοναδικός

υπαρκτός.

Η εμπειρία που βιώνεται στην αποκοπή των αισθήσεων είναι εσωτερική, πηγάζει από τον ίδιο τον εαυτό και τους απεριόριστους συνδυασμούς κόσμων που βρίσκονται στους αντίποδες του Νοού. Είναι μια εμπειρία ουσιαστικά ψυχεδελική και ταυτόχρονα ψυχοδηλωτική. Αντίθετα, στη VR η αποκοπή των αισθήσεων χρησιμοποιείται -σε μειωμένο βαθμό βέβαια- ως μέσο για να μπορέσουν να υποβληθούν στο υποκείμενο τα μηνύματα και οι εικόνες ενός συγκεκριμένου προγράμματος, που όσο και περίπλοκο να είναι, σε μπορεί να φτάσει σε πολυπλοκότητα τον ανθρώπινο εγκέφαλο.

Η εμπειρία στη VR στηρίζεται στο Η ανάγκη για αλλαγή της ίδιας της 'φαινεσθαι' και όχι στο είναι. Το λειτουργίας της ανθρώπινης υποκείμενο λειτουργεί περισσότερο ως συνείδησης και του κόσμου που θεατής, καθώς η VR δεν είναι ζούμε είναι σχεδόν τελικά παρά ένα ακόμη θέαμα επιτακτική. Χρειάζομαστε και ως τέτοιο σπερείται μια σειρά από ωθήσεις οποιασδήποτε ουσιαστικής που θα σπάσουν το σημασίας. Ακόμη και κατεστημένο των αφήνοντας κατά των πραγμάτων, τόσο μέρος τα διάφορα, γύρω μας, όσο και σ ε ν ά ρ ι α στον ίδιο μας τον καταστροφολογίας, τον VR. Η VR -που έχουν να παγιδευμένη ανάμεσα κάνουν με τη τα συμπεριφορά των χρήση της VR ως και πολεμικών μέσο αποβλάκωσης βιομηχανιών, για και πύση, εγκεφάλου την ώρα δε μπορεί το σίγουρο είναι ότι η να προσφέρει εμπειρία της VR σπερείται τίποτε παραπάνω κ ά π ο ι ας από μερικές νέες εσωτερικότητας που εκπαιδευτικές δυνατότητες είναι απαραίτητη για την (κάτι όχι πάντα θεμιτό, πραγματική βίωση των μια και εξαρτάται από το εμπειριών. Για την ώρα δεν πάνω σε τι εκπαιδεύεται) και είναι παρά άλλη μια μορφή του κυρίως, μια μάλλον ναρκωτική θεάματος, ίσως στην πιο τελειοποιημένη διασκέδαση που δεν έχει να προσφέρει εσωτερική γνώση. του μορφής.

Ίσως στο μέλλον, η εξέλιξη της τεχνολογίας και η ανάπτυξη της τεχνητής νοημοσύνης να δώσουν νέες δυνατότητες στη VR. Για την ώρα όμως, νοιώθουμε πως η γνώση δε βρίσκεται πουθενά αλλού, παρά μέσα μας και στον κόσμο γύρω μας και, πως το κυβερνοχάσιμο που υπόσχεται η VR δεν είναι παρά μια **μπουρμπουζήδρα** με φτηνά τεχνολογικά κολπάκια. Εμείς θα συνεχίσουμε να έχουμε τα μάτια μας ανοιχτά, αρνούμενοι να πέσουμε στην παγίδα του υποβιβασμού των εμπειριών μας σε μια ανούσια διασκέδαση και των συνειδησιακών μας αναζητήσεων σε επιλογές μενού γραφικών υψηλής ανάλυσης. Στο κάτω-κάτω, υπάρχουν και τα **τριπακία**.

OXI TO FAMILIARO MEλλον

Αυτή πρέπει να'ναι η τέταρτη ή πέμπτη φορά που προσπαθώ να γράψω αυτό. Ελπίζω οι προσπαθειές μου να εκτιμηθούν στην Ελλάδα - και οπουδήποτε αλλού βρεθεί αυτό το τεύχος.

Τα πρώτα προσχέδια που έγραψα ήταν ουάου! πολύ διανοουμενίστικα.

Καλλιτεχνίζουσες, πορδίζουσες, αφηρημένες **ανοησίες.** Έβαλα το Robert Heinlein να καταδιώκεται από ένα μανιακό William Gibson (που αργότερα θα πέθαινε από το ίδιο του το χέρι). Ήταν πολύ 'αντι-cyberpunk' και υπέρ του '50 και των συγγραφέων ε.φ. του '50.

Εντελώς γαμημένα ανεγκέφαλες μαλακίες. Στ'αλήθεια.

Αλλά πιστεύω ότι το '50 ήταν μια μεγάλη περίοδος για την ε.φ. Με έλκουν τα παρανοϊκά σκουπίδια που βγήκαν από τα αλκοολικά καθάρματα-που δε μπορούσαν να κερδίσουν τη ζωή τους αλλιώς.

Μερικές φορές εύχομαι να ήμουν ένας νέος στις αρχές του '50.

Τόσο πολύ υλικό να κινείται.

Οι άνθρωποι να φοβούνται ότι θα δεχτούμε επίθεση από U.F.O. Και τέτοια πράγματα.

Και θα γούσταρα να έγραφα για τα φτηνά περιοδικά. Ή να δούλευα για το Χόλλυγουντ όταν υπήρχαν αρκετοί ανεξάρτητοι παραγωγοί για να κάνουν τη ζωή ενδιαφέρουσα.

Αλλά απομακρύνομαι από το θέμα, έτσι δεν είναι. Λαμβάνω πάρα πολύ υπόψη το γεγονός ότι αυτό πρόκειται να δημοσιευτεί. Αντί να μιλώ για το μέλλον, κάθομαι και προσπαθώ να δείξω μια εικόνα μου ως έξυπνος τύπος.

Ω, ναι, το **μέλλον**

Το μέλλον.

το μέλλον θα είναι **ΟΚΑΙΙΑ.**

Μη με παρεξηγήτε, ανυπομονώ να έρθει.

Αλλά δεν περιμένω και πολλά. Όλα κι όλα τα καλά που έχουν να πουν γιαυτό

είναι 'Στο μέλλον θα έχουμε κυβερνοσες και καλύτερα βιντεοπαιχνίδια'.

Τι γαμημένη βελτίωση της ζωής που θα είναι αυτή.

Να μένεις σπίτι μόνος σου και να γαμάς τον εαυτό σου σαν ηλίθιος.

Δε θα είσαι υποχρεωμένος ποτέ να βγεις από το σπίτι σου.

Ποτέ δε θα είσαι υποχρεωμένος να καλάσεις την ησυχία σου για ένα αληθινά ζωντανό ανθρώπινο πλάσμα ξανά.

Στην ευχή, απλά σκέψου το.

Ωστόσο,

Όσο σκέφτομαι ότι το μέλλον θα είναι σκατά

θα πρέπει επίσης να πω ότι

δε δίνω δεκάρα για το μέλλον.

Δεν έχω δύναμη να το αποτρέψω. Δε μπορώ να το κάνω καλύτερο ή χειρότερο.

Είμαι απλά ένα απένταρο μικρό σκατό που ελπίζει να έχει αρκετό φαί για να βγάλει τη βδομάδα.

Ελπίζοντας να έχει κάτι καλό στην τηλεόραση καθώς δεν έχω τίποτε να κάνω εκτός από το να κάθομαι όλη τη γαμημένη μέρα.

Κάθε γαμημένη μέρα.

Ω, βέβαια.

Θα μπορούσα να στίψω το μυαλό μου και να βγάλω κι άλλα παρόμοια πράγματα και να το παίζω στους λίγους φίλους μου καθώς θα γίνω 'ο συγγραφέας'.

Γάμησέ το.

Οι συγγραφείς αυτές τις μέρες είναι σαν τους **ρόκ-οιτάρς.**

Theysuck.

Υποθέτω ότι κι εγώ θα μπορούσα να τον παίρνω αν ήθελα, έχω όλο το χρόνο του κόσμου για να κάνω εξάσκηση

Θα μπορούσα να γίνω ένας πραγματικά καλός γαμημένος 'sucker'.

Η σύγχρονη ζωή δίνει στο άτομο τόσες πολλές επιλογές.

Και οι περισσότερες απ'αυτές

Είναι

**καθαρά, απλά
ΟΚΑΙΙΑ**

Ουάου.

Να το μέλλον...

J.Creepers (Pig Havoc)

1000+1 TILT COMPILATION TAPES

#1 INDIE VIBRATIONS

#2 EXPERIMENT YOUR MIND

#3 HIS MASTER'S NOISE

**PO BOX 31827
ATHENS 10035
GREECE**

BANDS WANTED FOR FORTHCOMING COMPILATIONS

Η ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΤΟ ΨΑΛΙΟ

Οι στοχασμοί και οι φιλοσοφικές αναζητήσεις γύρω από το θέμα της συνείδησης, ή ακόμα και της ψυχής, (αυτό που κάποιοι βιολόγοι ονόμασαν 'φάντασμα στη μηχανή'), οπωσδήποτε δεν είναι κάτι το καινούργιο στην ιστορία της ανθρώπινης φιλοσοφίας. Το σίγουρο όμως είναι ότι η ανάπτυξη της τεχνητής νοημοσύνης στις αρχές του '50 ήταν κάτι που έκανε τα πράγματα σχετικά με το θέμα αυτό, αρκετά πιο περίπλοκα.

Η τεχνητή νοημοσύνη είναι η επιστήμη που υπόσχεται να επιτύχει την κατασκευή μηχανών με νοητικές δυνατότητες, παραπλήσιες με αυτές του ανθρώπου. Η κατασκευή μηχανικών οντοτήτων με ικανότητα εξαγωγής πολύπλοκων λογικών συμπερασμάτων και τέλεσης νοητικών διεργασιών είναι σήμερα, 45 περίπου χρόνια μετά, τεχνικά δυνατή. Το θέμα όμως που μέχρι τώρα προκαλεί τις περισσότερες συζητήσεις και διαμάχες, δεν είναι το κατά πόσο είναι δυνατή η κατασκευή μιας μηχανής με δυνατότητες όπως π.χ. την κατανόηση του λόγου, την εξαγωγή συμπερασμάτων με χρήση κατάλληλων δεδομένων ή την ανάλυση περίπλοκων καταστάσεων - αυτό είναι κάτι που όλα δείχνουν ότι θα πραγματοποιηθεί στο άμεσο μέλλον. Το σημείο τριβής είναι αυτό της συνείδησης, ή πιο συγκεκριμένα κατά πόσο μπορούμε να υποστηρίξουμε, ότι μια τέτοια 'μηχανή' που τελει τέτοιες νοητικές διαδικασίες είναι **ΕΝΣΥΝΕΙΔΗΤΗ**.

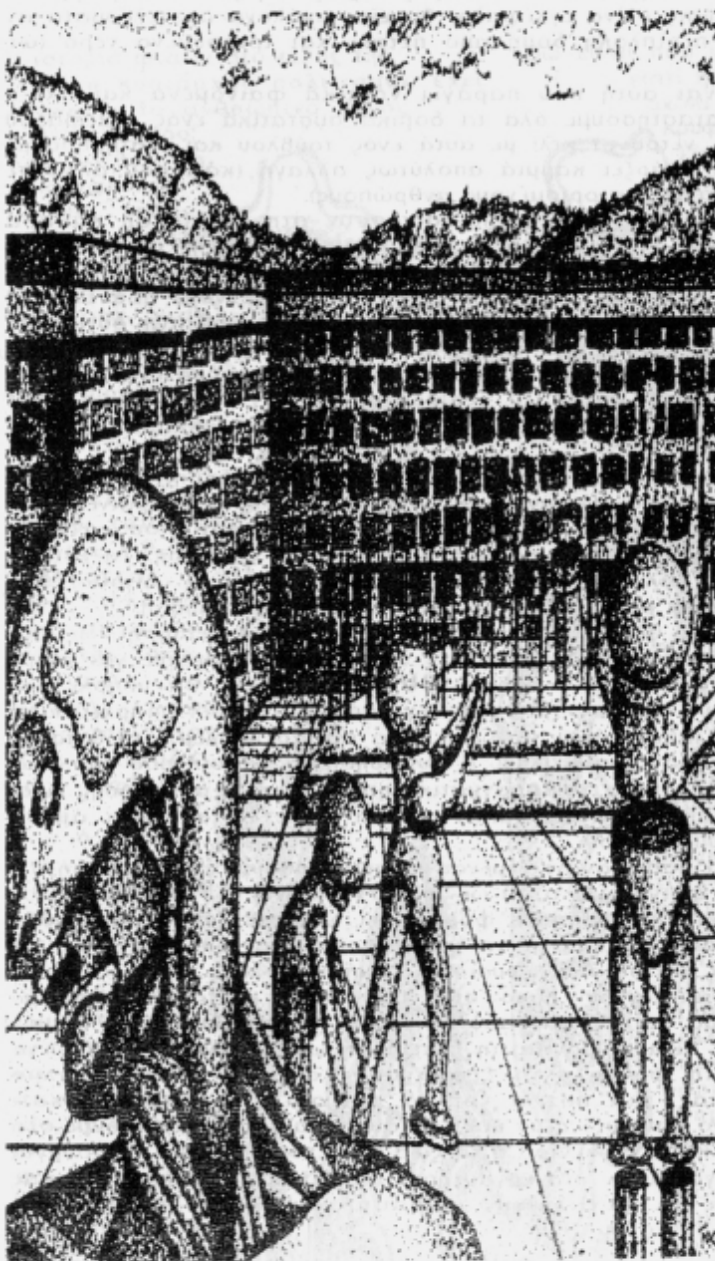
Αυτό που περιπλέκει τα πράγματα είναι ότι μέχρι σήμερα δεν έχει δοθεί ένας αντικειμενικός ορισμός της συνείδησης ή τουλάχιστον όποτε κάτι τέτοιο έχει προσπαθηθεί τα αποτελέσματα είναι μάλλον όχι ιδιαίτερα ικανοποιητικά. Για παράδειγμα: "μια διαδικασία κατά την οποία οι πληροφορίες που σχετίζονται με τους πολλαπλούς ατομικούς τρόπους αίσθησης και αντίληψης συνδυάζονται μέσα σε μια ενοποιημένη πολυδιάστατη αναπαράσταση της κατάστασης του συστήματος και του περιβάλλοντός του, και συγκυβεύονται με πληροφορίες που σχετίζονται με τις αναμνήσεις και τις ανάγκες του οργανισμού, παράγοντας έτσι συναισθηματικές αντιδράσεις και προγράμματα συμπεριφοράς για την προσαρμογή του οργανισμού στο περιβάλλον του".

Το πρόβλημα έγκειται κυρίως στο ότι η συνείδηση είναι κατεξοχήν κάτι που δε μπορεί να οριστεί αντικειμενικά, αλλά μόνο εσωτερικά. Όταν σκεφτόμαστε κάτι και μετά το πραγματοποιούμε, ξέρουμε ότι ήταν προϊόν μιας ενσυνείδητης διεργασίας. Πώς μπορούμε όμως να πούμε το ίδιο για οποιονδήποτε άλλο; Με ποιο μέτρο μπορούμε να αποφανθούμε για τη συνειδητοποίησή του;

Ο Άγγλος μαθηματικός Turing προσπάθησε να αντικειμενικοποιήσει αρκετά το θέμα. Περιέγραψε, στις αρχές του '50, ένα τεστ που θα έδινε απάντηση για τη συνείδηση τεχνητών οντοτήτων. Μια απλουστευμένη περιγραφή αυτού του τεστ, είναι η ακόλουθη. Πίσω από ένα αδιαφανές παραβάν έχουμε ένα άνθρωπο και μια μηχανή που επικοινωνούν με το περιβάλλον με ένα τρόπο που δεν προδίνει την ταυτότητά τους (π.χ. με δακτυλογραφημένα μηνύματα). Έξω από το παραβάν έχουμε ένα εξεταστή που προσπαθεί με κατάλληλες ερωτήσεις να αποφανθεί για το ποιος από τους δυο είναι η ενσυνείδητη οντότητα, ο άνθρωπος δηλαδή και ποια η μηχανή. Εννοείται ότι η μηχανή προσπαθεί κι αυτή να πείσει ότι έχει συνείδηση και στην προσπάθειά της αυτή είναι ικανή να πει και ψέμματα. Αν μετά την πάροδο κάποιου λογικού χρόνου, ο εξεταστής δε μπορεί να αποφανθεί ποιος είναι ο άνθρωπος και ποιος η μηχανή, τότε σημαίνει ότι η εν λόγω μηχανή είναι ενσυνείδητη!

Η ιδέα που κρύβεται πίσω από αυτό το τεστ είναι εξαιρετικά αμφίλογη.

Γαυτίζει το **φαίνεσθαι** με το **είναι**. Κάτι που δείχνει νοήμων, σημαίνει ότι είναι κιόλας! Ωστόσο πρέπει να παραδεχτούμε ότι δεν υπάρχει άλλος τρόπος να αποφανθείς για τη συνειδητότητα κάποιου πέρα από αυτόν της παρατήρησης.

Και η παρατήρηση στηρίζεται στο φαίνεσθαι και όχι στο είναι. Ο μόνος σίγουρος τρόπος θα ήταν να είμαστε μηχανές για ένα δευτερόλεπτο. Τότε θα ξέραμε τη σωστή απάντηση. (Υπάρχουν αρκετές διαφωνίες πάνω σ' αυτό, ακόμα και αν είχαμε τη δυνατότητα να το κάνουμε, αλλά ίσως είναι καλύτερα να τις αφήσουμε κατά μέρος).

Οι σκληροπυρηνικοί της Τεχνης Νοημοσύνης (ΤΝ) και ιδιαίτερα του ακραίου κλάδου της, αυτόν της Ισχυρής ΤΝ (functionalism) προχωράνε το θέμα λίγο παραπέρα. Όχι μόνο είναι έτοιμοι να αναγνωρίσουν συνείδηση σε μια μελλοντική 'έξυπνη' μηχανή, αλλά και αποδίδουν νοητικές λειτουργίες ακόμα και σε απλούστερους μηχανισμούς, όπως π.χ. ένας θερμοστάτης. Σύμφωνα με αυτή τη σχολή σκέψης, η νοημοσύνη είναι αλγοριθμικό προϊόν και η συνείδηση είναι ένα φαινόμενο που παρουσιάζεται όταν ένας αλγόριθμος φτάσει σε ένα πολύ μεγάλο επίπεδο πολυπλοκότητας. Έτσι, η συνείδηση δεν έχει να κάνει με τη

βιολογία ή το hardware του κατόχου της, αλλά με την αλγοριθμική δομή.

Μπορούμε έτσι να αναγνωρίσουμε συνείδηση, τόσο σ'έναν άνθρωπο, ή σε μια εξελιγμένη μηχανή, όσο και σε μια αφηρημένη δομή, όπως π.χ. το σύγχρονο οικονομικοπολιτικό σύστημα. Η ίδια αλγοριθμική δομή που παράγει το φαινόμενο της συνείδησης σ'ένα εγκέφαλο, θα είχε ανάλογα αποτελέσματα αν εφαρμόζοταν σε μια περίπλοκη δομή από πέτρες και τρεχούμενο νερό (ως φορέα πληροφορίας).

Πράγματι, η δομή είναι αυτή που παράγει νοητικά φαινόμενα και όχι η φυσιολογία. Αν αντικαταστήσουμε όλα τα δομικά συστατικά ενός εγκεφάλου (ηλεκτρόνια, πρωτόνια, νετρόνια κτλ) με αυτά ενός τούβλου και διατηρήσουμε την ίδια δομή, δε θα υπάρξει καμιά απολύτως αλλαγή (κάτι που άλλωστε φαίνεται μάλλον προφανές για ορισμένους ανθρώπους).

Οι επίμαχοι της ΤΝ προσπαθούν να προσδώσουν στη συνείδηση καθαρά βιολογικά χαρακτηριστικά, αρνούμενοι την παρουσία συνείδησης σε οτιδήποτε μη "ζωντανό" ως κάτι εξορισμού λάθος. Τα πράγματα όμως δεν είναι τόσο απλά. Ακόμα και αν αφήσουμε κατά μέρος την τόσο χαλαρή έννοια που έχει το "ζωντανό" υπάρχουν πολλά άλλα προβλήματα. Η ίδια η ανθρώπινη συνείδηση φαίνεται να είναι κάτι που δεν έχει ακόμη κατανοηθεί επαρκώς. Ασθενείς που λόγω ατυχήματος, είχαν υποστεί αποκοπή της σύνδεσης των δυο εγκεφαλικών ημισφαιρίων, παρουσιάζαν συχνά το εξαιρετικά περίεργο φαινόμενο **ΔΥΟ ΑΝΕΞΑΡΙΤΗΤΩΝ ΣΥΝΕΙΔΗΣΕΩΝ** - μια για το αριστερό ημισφαίριο και μια διαφορετική για το δεξί.

Άλλωστε το επιχείρημα της βιολογικής χρησιμότητας της συνείδησης (ότι δηλαδή η συνείδηση είναι ένα φαινόμενο αναγκαίο για την επιβίωση) δε φαίνεται να έχει και τόσο σταθερές βάσεις. Καταρχάς δεν υπάρχει κάτι που να δίνει αδιάσειστες αποδείξεις του ότι η συνείδηση βοηθάει στην επιβίωση. Τα έντομα δείχνουν να επιβιώνουν καλύτερα από κάθε άλλο ζωικό είδος κι ωστόσο είναι τα τελευταία στα οποία θα μπορούσαμε να αναγνωρίσουμε συνείδηση.

Μια πολύ ενδιαφέρουσα θεωρία εξηγεί την ύπαρξη της συνείδησης ως μια αναγκαιότητα για να υπάρξει το σύμπαν. Δεν έχει νόημα να μιλάμε για τη μη ύπαρξη συνείδησης, γιατί αν δεν υπήρχε **συνείδηση** δε θα υπήρχε και σύμπαν - ούτε χώρος, ούτε χρόνος. Κάτι που δεν παρατηρείται δεν υπάρχει παρά μόνο ως κυματομορφή πιθανοτήτων (όπως η γάτα του Σρέντιγκερ, στη διάσημη υποθετική διάταξη της κβαντομηχανικής). Η συνείδηση είναι αυτή που προκαλεί τον εκφυλισμό μιας πιθανότητας, σε πραγματικότητα. Η ύπαρξη συνείδησης είναι λοιπόν ο μοναδικός σκοπός του σύμπαντος και σαν τέτοιος είναι άμεσα συνυφασμένος με την ύπαρξή του.

Λεχόμενοι κάτι τέτοιο, είμαστε αναγκασμένοι να αντιληφθούμε τη συνείδηση όχι ως ένα αυστηρά ζωικό φαινόμενο, αλλά ως τη **μοναδική τελεονομία** του σύμπαντος. Το ότι εμείς που είμαστε φορείς της είμαστε ζωικά συστήματα στήριγμένα στον άνθρακα δεν πρέπει να μας εμποδίζει να παραδεχτούμε την πιθανότητα υπάρξεώς της και σε άλλες φυσιολογίες (ή hardware).

Τα παραπάνω μας ξαναπηγαίνουν πίσω, στον 19ο αιώνα, και στο διαχωρισμό της ψυχής - το φάντασμα στη μηχανή - από το σώμα. Τα πράγματα ίσως να μην είναι όμως τόσο απλά. Περιγράφοντας τη συνείδηση ως φαινόμενο στήριγμένο στη δομή και όχι στη φυσιολογία ξεφεύγουμε από τον κοντόφθαλμο ανθρωποκεντρισμό μας. Για πολλά χρόνια ορίζαμε την ψυχή ως κάτι αποκλειστικά ανθρώπινο και αυτό ήταν καλή δικαιολογία για να γαμήσουμε όλο τον πλανήτη. Στο κάτω-κάτω τα δέντρα ή τα ζώα δεν έχουν ψυχή. Η δημιουργία τεχνητών νοήμων οργανισμών στα εργαστήρια της ΤΝ, ίσως τουλάχιστον μας αναγκάσει να δούμε με μεγαλύτερο σεβασμό αυτό που καθημερινά ξεχνάμε - το φαινόμενο της ζωής...

Ι.Π.

Ορισμοί του νευροφυσιολόγου Ε.Β.ΡΟΗΝ

Η ΑΝΑΒΙΩΣΗ ΤΟΥ ΑΡΧΕΓΟΝΟΥ

Η ιστορία φτάνει στο τέλος της. Γιατί η κυρίαρχος πολιτισμός έχει οδηγήσει το ανθρώπινο γένος σ'ένα αδιέξοδο.

Και καθώς η αναπόφευκτη έλωση του...

χ.ά. ο 'υ ε...

πλησιάζει, οι...

άνθρωποι...

ψάχνουν για...

μετάφορές και...

απαντήσεις...

Κάθε φορά που...

ένας πολιτισμός...

αντιμετωπίζει...

προβλήματα...

τοποθετεί τον...

εαυτό του ότι...

ή αρ'ε'λ θ'ον...

ψάχνοντας για...

την... τελευταία...

υγιά στιγμή που...

γνώρισε. Και η...

τελευταία 'υγιά...

στιγμή που...

γνωρίσαμε' ήταν...

στις πεδιάδες...

της Αφρικής...

πριν 15.000...

χ.ρ.ό.ν.ι.α...

λικνιζόμενοι...

στην αγκαλιά...

της Θεάς του...

μανιταριού...

πριν την...

ιστορία, πριν...

τους στρατούς...

πριν τη σκλαβιά...

και... την...

ιδιοκτησία, πριν...

τους πολέμους...

και... τα...

φωνητικά...

αλφάβητα και...

τομνοθεισμό...

πριν, πριν...

πριν...Και...

εδώ είναι που μας οδηγεί το μέλλον.

γιατί η κρυφή πίστη του 20ου

αιώνα δεν είναι ο μονταρισμός. Η

κρυφή πίστη του 20ου αιώνα

είναι η νοσταλγία για το

αρχαϊκό, η κρυφή

νοσταλγία για την

παλαιολιθική εποχή.

Και έτσι έχουμε το

body piercing τον

αφ'ηρηνό

εμπρεσσιονισμό, το

σουρεαλισμό, τη

τζάζ, το rock-

'n'roll...και

τις θεωρίες

καταστροφών.

Το μυαλό του

20ου αιώνα

νοσταλγεί τον

παράδεισο που

υπήρχε κάποτε

στις γεμάτες

μανιτάρια (μιάμ-

μιάμ! Σ.Τ.Μ.) πεδιάδες

της Αφρικής, όπου η

συμβίωση ανθρώπου-

φυτού, φαίνεται ότι μας

έβγαλε από το ζώο του

σωματός μας και μας

έκανε το πλάσμα που

χρησιμοποιεί εργαλεία,

φτιάχνει πολιτισμό, και

διερευνά τη φαντασία του.

Και γιατί έχει αυτό σημασία;

Έχει σημασία γιατί δείχνει

ότι ο δρόμος προς τα έξω

είναι πίσω, και ότι το

μέλλον είναι μια προς τα

μπροστά διαφυγή στο

παρελθόν. Αυτό είναι το

νόημα της ψυχεδελικής

εμπειρίας. Είναι μια διόδος

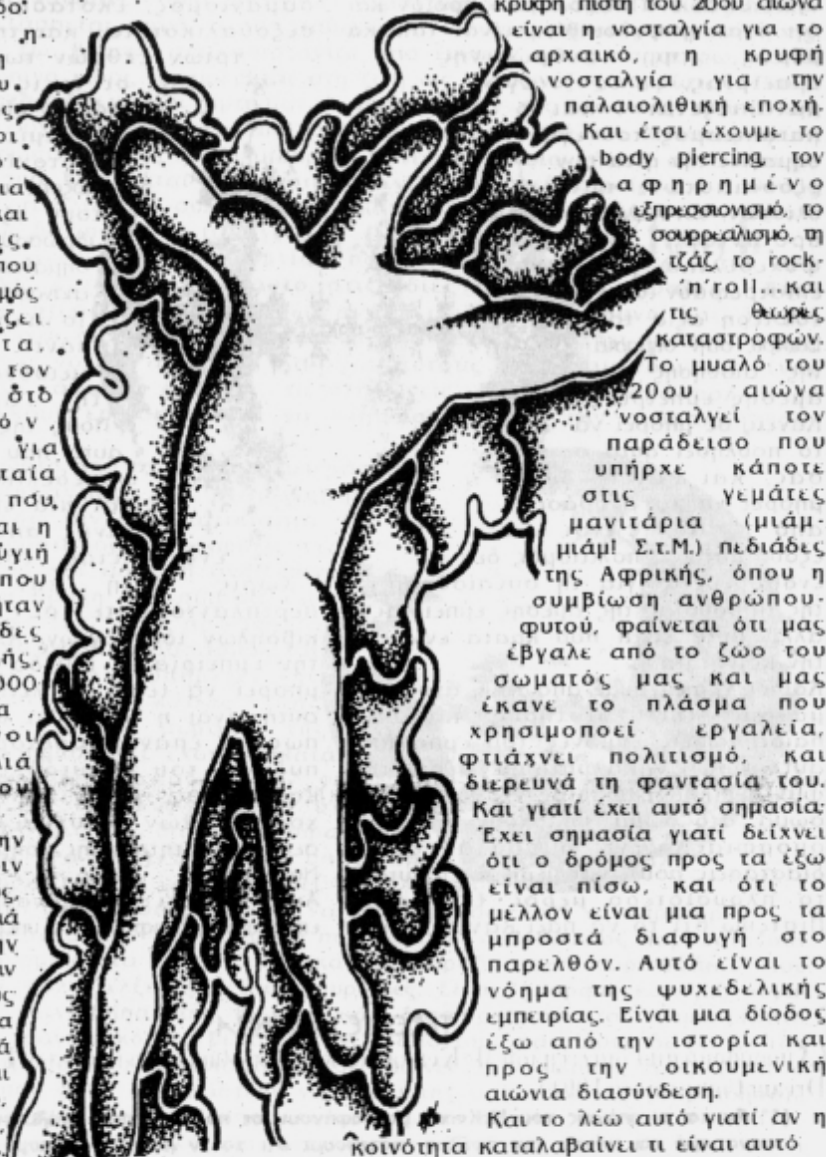
έξω από την ιστορία και

προς την οικουμενική

αιώνια διασύνδεση.

Και το λέω αυτό γιατί αν η

κοινότητα καταλαβαίνει τι είναι αυτό

που την κρατάει ενωμένη, η κοινότητα θα είναι πιο ικανή για να οργανωθεί για πτήση στο υπερδιάστημα. Γιατί αυτό που χρειαζόμαστε είναι ένας νέος μύθος. Αυτό που χρειαζόμαστε είναι μια νέα Αληθινή Ιστορία που μας λέει που πηγαίνουμε στο σύμπαν, και αυτή η αληθινή Ιστορία είναι: Αυτό το εγώ είναι ένα παθολογικό προϊόν και ότι όταν η ψυλοκρίβνη είναι τακτικά μέρος της ανθρωπίνης

εμπειρίας, το εγώ καταπιέζεται - και ο καταπιεσμός του εγώ σημαίνει την ήττα των εξουσιαστών, των υλιστών, των πωλητών προϊόντων. Τα ψυχεδελικά μας επιστρέφουν στην εσωτερική αξία του Εαυτού, στην σημασία της αίσθησης της άμεσης εμπειρίας. Κανείς δε μπορεί να το πουλήσει αυτό σε σας, και κανείς δε μπορεί να το αγοράσει από σας. Έτσι ο εξουσιαστικός πολιτισμός δεν ενδιαφέρεται για τη συναίσθηση της παρουσίας της άμεσης εμπειρίας - αλλά αυτό είναι που κρατά ενωμένη την κοινότητα.

Καθώς ξεφεύγουμε από τους ανόητους μύθους της επιστήμης και τις παιδαριώδεις εμμονές του εμπορίου, αυτό που ανακαλύπτουμε μέσω της ψυχεδελικής εμπειρίας είναι ότι στο σώμα, στο σώμα, υπάρχουν Νιαγρές ομορφιάς, ξένη ομορφιά, ξένες διαστάσεις που είναι μέρη του Εαυτού, το πλουσιότερο μέρος της ζωής. Πιστεύω ότι το να πάει κανείς στον

τάφο χωρίς να έχει μια ψυχεδελική εμπειρία είναι σα να πηγαίνει στον τάφο χωρίς να έχει κάνει ποτέ σέξ - σημαίνει ότι ποτέ δεν κατάλαβες τι σημαίνουν όλα. Το μυστήριο είναι στο σώμα, και στον τρόπο που το σώμα προσαρμόζεται στη φύση. Αυτό που σημαίνει η Αρχαϊκή Αναβίωση είναι σαμανισμός, έκσταση, οργιαστική σεξουαλικότητα, και την ήττα των τριών εχθρών των ανθρώπων.

Και οι τρεις εχθροί των ανθρώπων είναι ηγεμονία, μονογαμία και μονοτονία. Αν τα δώσετε, τότε θα κάνετε τους εξουσιαστές να ιδρώσουν. Γιατί αυτό σημαίνει ότι επανασυνδέετε τα πάντα. Το να επανασυνδέεις τα πάντα σημαίνει να διεκδικείς στο Νού της Γαίας, και ο Νούς της Γαίας είναι αυτό που αποκαλούμε ψυχεδελική εμπειρία.

Είναι μια εμπειρία της ζωντανής απόδειξης της ενδελέχειας του πλανήτη.

Χωρίς αυτή την εμπειρία, περιπλανιόμαστε σε μια έρημο κίβδηλων ιδεολογιών. Αλλά με αυτή την εμπειρία, η πυξίδα του Εαυτού μπορεί να τεθεί σε λειτουργία. Και αυτή είναι η ιδέα. Ότι υπολογίζουμε πως να επαναπροσδιορίσουμε την πυξίδα του Εαυτού, μέσω της κοινότητας, μέσω του εκστατικού χορού, των ψυχεδελικών, της σεξουαλικότητας, της νοημοσύνης.

Νοημοσύνη. Αυτό πρέπει να κάνουμε για την επερχόμενη διαφυγή στο υπερδιάστημα.

TERENCE MCKENNA

(Αποσπασμα από διάλεξη του McKenna που καταγράφηκε από το φαντζιν Unlimited Dream Company, το 1991)

(***Αν και οι απόψεις του McKenna μας αφήνουν σε πολλά σημεία ακάλυπτους, με τον φανατισμό και ενίοτε, την αφήλεια, πιστεύουμε ότι το εν λόγω απόσπασμα μπορεί να χρησιμοποιηθεί για την εξαγωγή χρήσιμων συμπερασμάτων***)

Στις μέρες μας λαμβάνει χώρα μια πολύ σημαντική μετάλλαξη. Το είδος homo-sapiens μεταλλάσσεται αργά, αλλά σταθερά σε έλλογες μηχανές παρατήρησης. Έννοιες όπως ζω, βιώνω, αντικαθίστανται από έννοιες όπως παρατηρώ, κοιτώ κτλ. Το ανθρώπινο είδος περιφέρεται στη ζωή ως γιαπωνέζος τουρίστας. Παύει να βιώνει καταστάσεις και πράγματα, προτιμά τον πιο ασφαλή τρόπο της θεασής τους, συχνά χωρισμένος από αυτά με μια διαφανή και αποστειρωμένη γυάλα. Η ανθρώπινη πράξη και δημιουργία χάνει τον οποιονδήποτε σύνδεσμο με το φυσικό κόσμο. Εισέρχεται σε αποστειρωμένες διαφανείς σφαίρες: ο καθένας μπορεί να τις απολαύσει - συχνά με την καταβολή του κατάλληλου αντίτιμου - δυστυχώς όμως δε μπορεί να τις αγγίξει. **Look but don't touch.** Το σύνολο της ανθρώπινης δημιουργίας, που τείνει να περιγράφεται κάτω από τον όρο τέχνη, εισέρχεται κι αυτό στις ίδιες διαφανείς σφαίρες. Έτσι εξυπηρετεί καλύτερα τις κοινωνικές ανάγκες: είναι ακίνδυνο και άμεσα εμπορεύσιμο. Είναι διαθέσιμο στον καθένα που θέλει να το δει-προσοχή όμως δεν επιτρέπεται να το αγγίξεις. Και για αυτούς που επιμένουν να είναι απροσάρμοστοι -άμα το σπάσεις, το πληρώνεις. Και είναι πάρα πολλοί οι τρόποι που έχουν επινοηθεί για να πληρώσει κανείς την ανυπακοή του, ειλικρινά.

Όπως είναι γνωστό από τα πρώτα συμπεράσματα της κβαντομηχανικής, ο παρατηρητής επηρεάζει άμεσα την πραγματικότητα. Οι πιθανοτικές κυματομορφές εκφυλίζονται σε κάτι σταθερό και απότο. Η ανθρώπινη δημιουργία και πράξη του σήμερα έχει λάβει υπόψη της τα πρόσφατα επιστημονικά επιτεύγματα προσαρμόζεται κατάλληλα ώστε να εξυπηρετεί την εκθεσή της στον κόσμο της παρατήρησης. Ένα μέρος της ανθρωπότητας δημιουργεί έχοντας κατά νου -συνειδητά ή υποσυνειδητά- να προσαρμόσει τη δημιουργία του στις χωροταξικές ανάγκες της διαφανής σφαίρας στην οποία θα εκτεθεί. Η υπόλοιπη ανθρωπότητα αρκείται στο να παρατηρεί, μην έχοντας ούτε στιγμή κατά νου ότι θα μπορούσε να δημιουργήσει, αντί να παρατηρεί. Όλο και περισσότερα από τα πράγματα που παράγει ο άνθρωπος παρουσιάζουν μια εκπληκτική ομοιότητα με τα 'γραφικά και παραδοσιακά χωριουδάκια' που λειτουργούν ως πόλοι έλξης για τους τουρίστες. Είναι 'όμορφα' και 'ακίνδυνα' και δίνουν την ικανοποίηση της 'βίωσης' κάτι διαφορετικό στον ανυποψίαστο τουρίστα. Στην πραγματικότητα βέβαια, κανείς από τους κατοίκους δε ζει με τον παραδοσιακό τρόπο που υπαινίσσονται οι εικόνες των χωριών τους. Γιατί ο δεδομένος τρόπος ζωής αναγκάστηκε να χάσει την ουσία και την οποιαδήποτε λειτουργικότητά του, ώστε να μπορέσει να χωρέσει στις γνωστές διάφανες σφαίρες. Γιατί η ζωή, συμπεριζόμενη ώστε να γίνει ολόκληρη μια εικόνα, χάνει τα πιο ουσιαστικά στοιχεία της.

Με μια ανατριχιαστική αναγωγική διαδικασία η ζωή απογυμνώνεται από τις δραστηριότητές της. Την τέχνη ακολουθεί ο έρωτας, η έκφραση, η πράξη, η δημιουργία. Όλα μπαίνουν πίσω από γυαλιστερές βιτρίνες και αυτό που μένει πίσω, γυμνό και ασπρουλιάρικο δε μοιάζει και τόσο με τη ζωή. Ίσως η λέξη επιβίωση να το περιέγραφε καλύτερα. Και οι άνθρωποι μαθαίνουν να πιστεύουν ότι μπορούν να ζήσουν χωρίς έρωτα και τέχνη, χωρίς να πράττουν και να δημιουργούν. Αρκούνται στο να παρατηρούν κάποιους άλλους -μακρινούς κι ακίνδυνους- να πράττουν στη θέση τους, κι έτσι γλυτώνουν από όλη την ταλαιπωρία και τους πιθανούς κινδύνους. Το αστείο είναι ότι στην πραγματικότητα ούτε οι υπόλοιποι δημιουργούν κάτι, απλά παράγουν μια σχετικά πιστή προσομείωσή του. Κι έτσι με αρκετά εφευρετικό τρόπο, το ανθρώπινο γένος δείχνει να ξεφορτώνεται μια και καλή όλο αυτή την κουραστική κατάσταση του να ζεις, που το είχε ταλαιπωρήσει για χιλιετηρίδες. Στο μέλλον ο άνθρωπος-κάμερα θα είναι καλά ασφαλισμένος στην πολυθρόνα του ικανοποιώντας τους αταβιστικούς του συναισθηματισμούς, με το να παρατηρεί πίσω από μια βιτρίνα τις εκδηλώσεις της ζωής που θα έχει από καιρό χάσει. Δε θα ξέρει -ή δε θα θέλει να το σκέφτεται- ότι αυτό που θα κοιτά δε θα είναι παρά μια προσομείωση. Άλλωστε ίσως σε ένα απώτερο μέλλον να μη χρειάζεται ούτε καν να κοιτά, να μην έχει πλέον αταβιστικούς συναισθηματισμούς να ικανοποιήσει. Αυτή η πολύ ενδιαφέρουσα κατάσταση απόλυτης σταθεροποίησης της εντροπίας είναι πιθανόν να διαρκέσει αρκετές γενιές πριν η ανθρώπινη ζωή χαθεί οριστικά στα βάθη της συμπαντικής ιστορίας.

Για την ώρα όμως, αυτή η μετάλλαξη βρίσκεται στα πρώτα της στάδια και το αν συνεχιστεί ώστε να καταλήξει στην παραπάνω μορφή, θα εξαρτηθεί άμεσα από τη αδυσώπητη διαδικασία της φυσικής επιλογής. Ή αλλιώς, από την εκδήλωση των συμφερόντων του εν λόγω είδους. Εδώ περιπλέκονται κάπως τα πράγματα, μια και παρατηρείται το εξής παράδοξο: αν και το συμφέρον του κάθε ανθρώπου ξεχωριστά είναι -προφανώς- αντίθετο σ'αυτή τη μετάλλαξη, το συμφέρον του υπερσυνόλου που συχνά περιγράφεται ως σύστημα φαίνεται να την υπαγορεύει. Η εν λόγω μετάλλαξη του προσφέρει τα αναγκαία για την επιβίωσή του: σταθερότητα (που εξασφαλίζεται από την απουσία πράξης και δράσης) και τροφή (που εξασφαλίζεται από την παραγωγή ευκολοχώνευτων προϊόντων). Είναι λογικό λοιπόν ότι το αποτέλεσμα θα κριθεί από τη σύγκρουση των δυο αντικρουόμενων συμφερόντων. Όπως είναι επίσης λογικό, το ότι η συνειδητοποίηση του συμφερόντος του από κάθε μέλος του ανθρώπινου γένους, θα γεμίσει αποφασιστικά την πλάστιγγα υπέρ του σταματήματος αυτής της μετάλλασης. Είναι προφανές ότι το μέλλον είτε θα συντίθεται από κομματιασμένες βιτρίνες, βίαιες εκρήξεις και αδιάκοπη αναταραχή, είτε από αποχαυνωμένα ανθρώπινα όντα καθηλωμένα μπροστά σε ζωικές προσομειώσεις.

Ι.Π.

Η ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

Συμφωνία για βιολί, τρομπόνι, ροκάνα & δυναμίτη

Όρα - η πιο σκοτεινή της νύχτας, λίγο πριν ξημερώσει

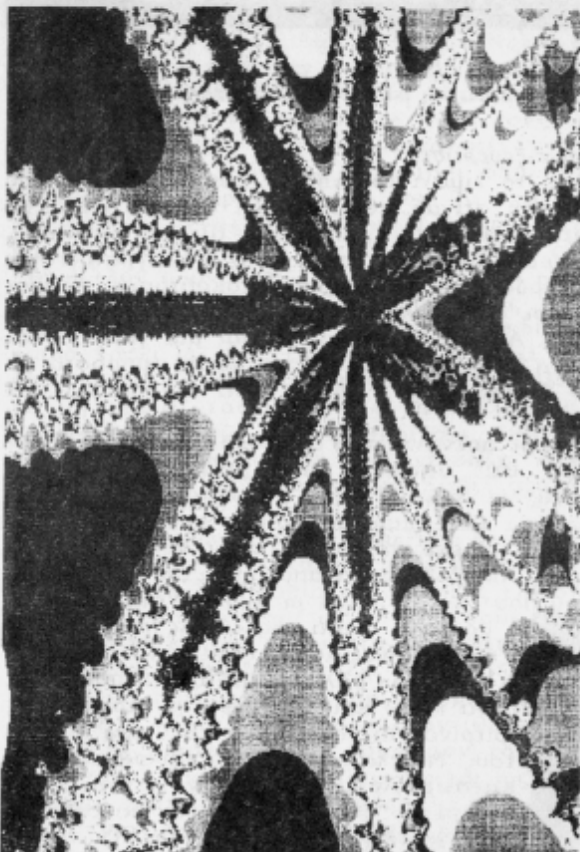
Ι. Κάθομαι στο μπαλκόνι πάνω από το λιμάνι του νησιού και σκέφτομαι πως θα 'τανε αν γινότανε σεισμός αυτή τη στιγμή, το μπαλκόνι θα 'ταν ικανό να αιωρηθεί μόνο του, χωρίς το σπίτι, μαζί με το τραπέζι και τις δυο καρέκλες. The art of reality: τα σημεία της πραγματικότητας στα οποία η πραγματικότητα αναιρείται, παύει να υπάρχει, ανακηρύσσεται η επιθυμία αυτοκράτορας, κόσμοι που σκάνε και αναβοσβήνουν μέσα σε δευτερόλεπτα, που και αυτά αναιρούν το χρόνο - αυτό άμα θες πεις το τέχνη. Ακριβώς από κάτω είναι μια γκαλερί και μπανοβγαίνουν κυρίες με γούνες και κύριοι με γούνα στο μυαλό, μπροστά σε ωραίους πίνακες λουσμένους στο άσπρο φως - αυτούς άμα θες μπορείς να τους πεις τέχνη επίσης.

Αν για κάποια ώρα σβήσουν οι φάροι απέναντι που αναβοσβήνουν, το καράβι που κουβαλάει τους πίνακες θα σκάσει στα βράχια -να μην επαναλαμβανόμαστε, κι αυτό μπορείς να το πεις τέχνη. Το σημαντικό είναι ότι εγώ εκείνη τη στιγμή μπορεί να πίνω τον καφέ μου σ'ένα μπαλκονάκι που αιωρείται στον αέρα -κι αυτό σίγουρα μπορείς να το πεις όπως θέλεις αλλά με τίποτε δε μπορείς να το παραβλέψεις. Ακριβώς δίπλα από την τέχνη-προϊόν, μια ακόμα σύμβαση του παλιού κόσμου που έχει να κάνει με λεφτά και σημάδια σχέσεις, στέκεται η ουσία του μυαλού μου -η ουσία της τέχνης που είναι η δύναμη να δημιουργείς, να βλέπεις τον κόσμο όπως εσύ θες, κι αυτό για αρχή. Ποιος γουστάρει να το καταστρέψει αυτό; Θα του βάλω τοιμνέτο στα πόδια και θα τον ρίξω στο λιμάνι. Επίσης το ίδιο θα κάνω και σε όσους την άρνηση της τέχνης-προϊόν την κάνουν μανιέρα και βιτρίνα για να πουλάει καλύτερα ή έστω για να δώσουν άλλοθι στους καημούς τους. Μ'άλλα λόγια: πίσω κουφάλες politically correct που στο όνομα της καταστροφής πιθανόν γουστάρετε να καταστρέψετε το δικαίωμά μου να καταστρέφω, βάζοντας όλο το παιχνίδι να παίζεται με όρους υλισμού και ιδεολογίας -αντί για όρους ποίησης. Οι τέχνες του μέλλοντος θα είναι αναστατώσεις καταστάσεων ή τίποτα -κι αυτό δεν το είπα σίγουρα πρώτος εγώ- και οι αναστατώσεις καταστάσεων δεν έχουν αθώους και ένοχους, πονάνε για όλους το ίδιο και παρασέρνουν όλη τη ροή των πραγμάτων σε καινούργιες φόρμες συνάντησης και δημιουργίας. Οι αναστατώσεις των καταστάσεων θα έχουν χαβαλέ και ποίηση ή δε θα είναι τίποτα. Η τέχνη του δημιουργού είναι να ανοίγει καινούργιους κενούς χώρους στον κόσμο, με τέτοια δυναμική εντροπίας που εκεί μέσα να μπορεί να γεννιέται μόνο του το νέο -κι αυτή είναι μια διαδικασία επανάστασης όπως έλεγε ο Θείος Μπάκ: η καταστροφή είναι δύναμη δημιουργίας. Αν δεν είναι, τότε δε θέλω να την ξέρω.

Όρα - μεσημέρι 12:30!

ΙΙ. Ο μίστερ Μπρέχτ έλεγε μια ιστορία: βλέπω ένα κοριτσάκι να ζωγραφίζει ένα πουλί με 3 πόδια και το ρωτώ, γιατί με 3 πόδια τα πουλιά έχουν 2. Το κοριτσάκι απάντησε τότε ότι με τα 3 θα πάρει καλύτερη φόρα για να πετάξει. Στον καινούργιο κόσμο οι τρελοί θα αναλάβουν να σχεδιάζουν τον κόσμο για να γίνεται πυκνός και ολισθηρός σαν τσουλθήρα, για να περνάς πάνω του επιταχύνοντας. Καραβάνια με χρωματιστά ελικοφόρα φορτηγά και πούλμαν με design '50, θα έρχονται και θα ξεφορτώνουν ανθρώπους, μουσικά όργανα,

χρώματα και καζάνια με φαί και ότι άλλο χρειάζεται ο άνθρωπος, και θα στήνουν πτυσσόμενες πόλεις όπου ο ήχος και η εικόνα θα είναι δομικά υλικά, μαζί με απέραντες θερμομονωτικές μεμβράνες, καλάμια, θόλους, πύργους, χαρτιά και άλλα. Καθόλου δε θα κρίνεται αναγκαίο να διαχωρίσουμε αυτό το έργο από την καθημερινή ζωή -σα να το βάζουμε σε μια γυάλα εκτίμησης για να μη μας αγγίζει. Χωρίς τη μεσολάβηση του χρήματος -τσάμπα θα

πηγαινοερχόμαστε σε συναυλίες, κινηματογραφικά έργα, εργαστήρια ζωγραφικής κ.α. - τόσο interactive ώστε να παρεμβαίνεις με την αύρα σου και να παίρνεις μέρος -αφού είναι βαρετό καμιά φορά να είσαι μόνο θεατής. Κι αν δεν κολλήσει γίνεσαι ρόμπα και δίνεις έτσι τη δυνατότητα να έχουν καύσιμο υλικό οι καφενέδες. Παίζοντας με το ασσανσέρ της ύπαρξης οικοδομείς το τοπίο - ίδια όπως οι μπλε άνθρωποι στη Δυτ. Σαχάρα και τα τεράστια land art στην έρημο-απο μπλε-ηλεκτρικ βράχους-νησιά στο τίποτα. Όπως οι αφρικανοί Τλώσσα με τα graffiti χωριά τους. Όπως οι αρχαίες μυθολογίες, οι δημοτικές μουσικές και όπως τα ανέκδοτα που κυκλοφορούν ελεύθερα από στόμα σε στόμα, χωρίς σύνορα. Αντί λοιπόν να

βάζουμε καινούργια σύνορα ιδιοκτησίας-copyright. Εκτρέποντας σιγά-σιγά και ύστερα απότομα τη φάση και οικοδομούμενος τον κόσμο. Με υλικό το όνειρο που κυριολεκτεί και ένα μπαλωμένο ποδήλατο. Εντελώς αφημένος. Υπεύθυνος και αφημένος με την ευγένεια και τα ταπεινά αισθήματα ενός αυτοκράτορα, εκεί που τραγουδάνε τα ελατήρια. (ελατήρια=αυτό που σε κάνει να θέλεις, κίνητρο). Πάμε λίγο τώρα στις λέξεις που είναι πλανήτες που πετάνε. Τέχνη-τεχνη=τεκ+ουρά, όπως τέκτων...δηλαδή κάνω, φτιάχνω. Ελευθερία=έλευση έρωτος(σχετο, αλλά μ'αρέσει!)(σε που ελευθερία=έλευση θέρους και όχι έρωτος -ο Δακτυλογράφος-). Καταστροφή=κατα(πληρότητα+εναντίωση) + στροφή. Δηλαδή στροφή για τα καλά. Μόνο πριν τη στροφή να βγάλουμε φλάς. Καλά φλάς...

1. Για όσους είναι ακόμα στα χρήματα (χρη=χρήση) μπορούμε να κάνουμε μερικά free χρηματοκιβώτια σαν του Σκρούτζ να έχουν να κολυμπάνε).

Τζίμης (Μυαλά στον αέρα)

MAIL - ART

Η ΤΕΧΝΗ ΕΞΩ ΑΠΟ ΤΟ ΠΕΥΜΑ

Το Mail-Art είναι βασικά μία ταξιδιωτική τέχνη έξω από το δίκτυο, το Mail-Art είναι μία σκιά, ένα φάντασμα..

Gianni Broi, ιταλός mail-artist.

Και το ταχυδρομείο και η τέχνη είναι τρόποι προσέγγισης.

Carl Andre, αμερικανός mail-artist.

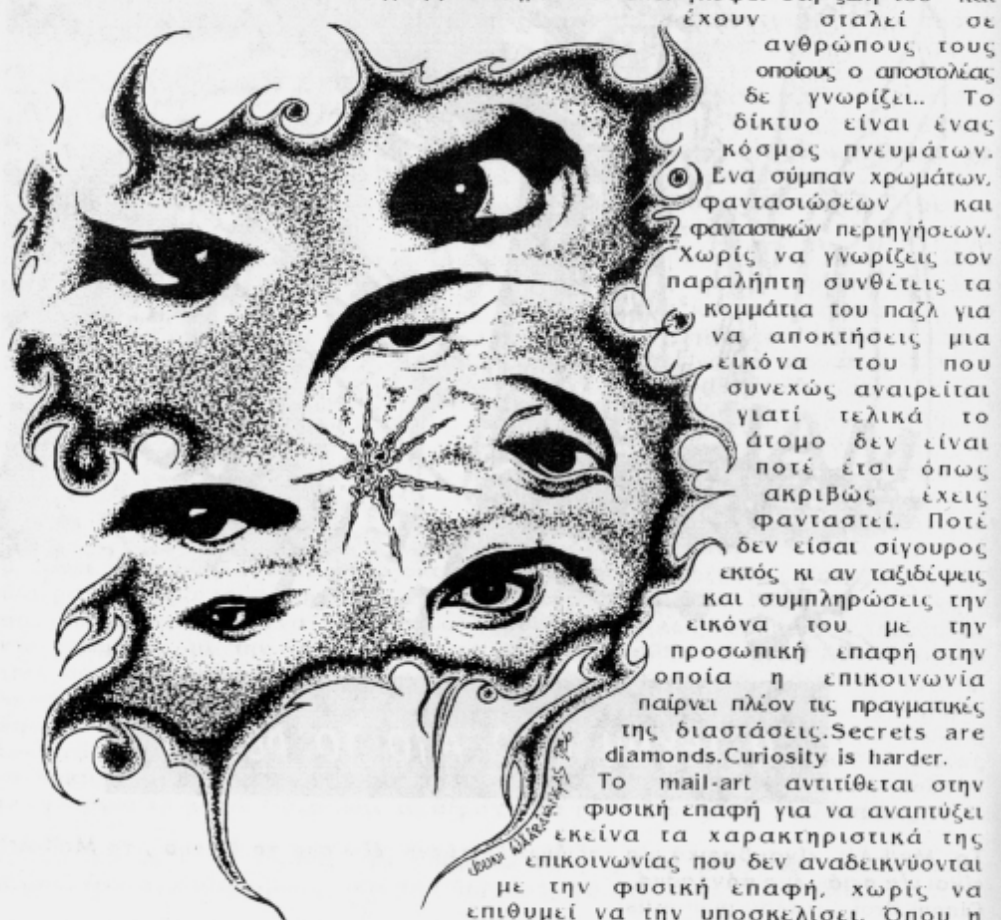
*Ένας ιστός που απλώνεται αθόρυβα προς όλες τις κατευθύνσεις καθοδηγούμενος από

άτομα, λειτουργεί μεθοδικά, διευρύνοντας τα πεδία δράσης του, χωρίς να γίνεται αντιληπτός στη δυναμική και την αποτελεσματικότητά του από το κύριο ρεύμα.

•Μία ακόμη διαρροή του συστήματος και ένα τυχαίο δημιούργημα το οποίο διατηρεί τις αποσχιστικές του τάσεις, παρά τις προσπάθειες του συστήματος για ενσωμάτωση μέρους αυτού (βλέπε 01 και φανζίνς - φυλαχθείτε από τους συνδετικούς κρίκους).

•Το mail-art δεν είναι παρά μια δομή ελεύθερης επικοινωνίας ανάμεσα σε εκατοντάδες ανθρώπους μέσω της ανταλλαγής πληροφοριών, ανοικτή για όποιον επιθυμεί να συμμετάσχει.

Από το '60 και μετά έχουν γραφτεί εκατομμύρια γράμματα, έχουν χρησιμοποιηθεί άλλα τόσα γραμματόσημα- κάποιος είπε κάποτε ότι αν η τέχνη είναι ο μεγάλος αδελφός, το mail-art, είναι ο μικρότερος και ζωηρότερος με μια μεγάλη γλώσσα από τα γραμματόσημα που έχει γλύψει στη ζωή του και

προσωπική επαφή είναι αδύνατη λόγω γεωγραφικής απόστασης η επικοινωνία μέσω γραμμάτων έρχεται να την αναπληρώσει χωρίς να θεωρείται υποδεέστερη

έχουν σταλεί σε ανθρώπους τους οποίους ο αποστολέας δε γνωρίζει. Το δίκτυο είναι ένας κόσμος πνευμάτων. Ένα σύμπαν χρωμάτων, φαντασιώσεων και φανταστικών περιηγήσεων. Χωρίς να γνωρίζεις τον παραλήπτη συνθέτεις τα κομμάτια του παζλ για να αποκτήσεις μια εικόνα του που συνεχώς αναιρείται γιατί τελικά το άτομο δεν είναι ποτέ έτσι όπως ακριβώς έχεις φανταστεί. Ποτέ δεν είσαι σίγουρος εκτός κι αν ταξιδεύεις και συμπληρώσεις την εικόνα του με την προσωπική επαφή στην οποία η επικοινωνία παίρνει πλέον τις πραγματικές της διαστάσεις. Secrets are diamonds. Curiosity is harder.

Το mail-art αντιτίθεται στην φυσική επαφή για να αναπτύξει εκείνα τα χαρακτηριστικά της επικοινωνίας που δεν αναδεικνύονται με την φυσική επαφή, χωρίς να επιθυμεί να την υποσκελίσει. Όπου η

μορφή, έχοντας τα δικά της ιδιαίτερα χαρακτηριστικά και το δικό της κώδικα. Ετσι πολλές φορές εσύ ο ίδιος διαλέγεις ένα άλλο μονοπάτι, για να προσεγγίσεις ανθρώπους, πιο μακριά, αλλά και πιο γοητευτικό στο οποίο μπορεί να συναντήσεις τις πλέον απρόσμενες καταστάσεις.

Δε μπορεί να μιλήσει κανείς για ιστορία του mail-art παρά μόνο για "ανακοίνωση της έναρξής του" το 1962 από ένα τύπο με το όνομα Ray Johnson. Και τελικά ιστορία του mail-art δεν υπάρχει αφού με εξαίρεση κάποιες συγκεντρώσεις κατά καιρούς ατόμων που ασχολήθηκαν με αυτό, στο mail-art δε διακρίθηκαν άτομα γιατί το δίκτυο δεν είναι συγκεκριμένο και κιλιάδες άτομα το τροφοδοτούν με βάση όχι ένα γενικό συνολικό κατάλογο, αλλά προσωπικές mailing lists. Αν μπορούσε κάποιος να τις συγκεντρώσει όλες αυτές, πράγμα αδύνατο, τότε ίσως και να μιλάγαμε για το σύνολο του mail-art. Αλλά λόγος οριοθέτησής του δεν υπάρχει. Επιπλέον, δεν υπάρχει λόγος τα πράγματα να παίρνουν συγκεκριμένη μορφή και να κατακρεμνίζονται στις πραγματικές τους διαστάσεις. Το mail-art δεν είναι το ξερό άθροισμα των συστατικών του αλλά όλο και κάτι παραπάνω, το οποίο είναι και τελικά αυτό που μετρά. Χάρη σ' αυτό, το mail-art δεν ελέγχεται από κανέναν αφού για να ελέγξεις κάτι πρέπει να το κάνεις να χωρέσει μέσα σ' ένα θεωρητικό σχήμα.

Η λέξη mail- αντιστοιχεί στο μέσο της επικοινωνίας που επιλέχθηκε καθαρά από άποψη λειτουργικότητας, και πρώτη φορά χρησιμοποιήθηκε από τους Ψουτουριστές, (κατά καιρούς έχουν προταθεί και κάτι telephone-art και fax-art αλλά είναι λίγο πιο ακριβά απ' ότι πρέπει. Ασε που το τηλέφωνο το έχουν προλάβει άλλοι).

Όσον αφορά την λέξη art, συχνά δεν είναι σαφές το νόημά της. Το όλο πλέγμα επικοινωνίας που έγκειται στην ανταλλαγή πληροφοριών μέσω γραμμάτων αποτελεί ένα δίκτυο. Σε αντιστοιχία της σκέψης των Einsturzende Neubauten περί του τι είναι μουσική, τέχνη είναι κάθε είδους δημιουργία. Μπορείς να κάνεις τέχνη γράφοντας ένα απλό και όμορφο γράμμα ή συμμετέχοντας σ' ένα chainletter. Τότε μιλάμε για την "τέχνη του mail-art". Από την άλλη πλευρά, αν θεωρήσεις τέχνη την ανθρώπινη δραστηριότητα που απομονώνοντας ένα στοιχείο της ανθρώπινης ανάγκης (ανάλογα με τα κινήματα τέχνης και τις συνθήκες) θεωρείται

εργαλείο για την ικανοποίηση του στοιχείου αυτού, τότε το mail-art δεν ανταποκρίνεται πλήρως στον ορισμό. Δίνοντας πρωτοκαθεδρία της έκφρασης στο στοιχείο της επικοινωνίας, τα σκίτσα, οι φωτογραφίες, οι ήχοι (μόνο αυτά δυστυχώς γίνεται να ταξιδέψουν με ταχυδρομείο) που κοινοποιούνται μέσω του δικτύου αποτελούν αντι-τέχνη που επιθυμεί να δώσει νέες διαστάσεις στο ωραίο, μεταβάλλοντας το περιεχόμενό του. Αυτό το αντι-ωραίο αποτυπώνει μεν ένα επιθυμητό ιδεώδες, από την άλλη όμως ο προσδιορισμός του τι είναι επιθυμητό είναι "κοινοτικός" μάλλον παρά κοινωνικός. Άλλος σκοπός δεν υπάρχει και το mail-art δεν αποτελεί μέσο για καμία επίτευξη.

Επιπλέον, οι δημιουργίες αποκτούν μεγαλύτερη αξία από τη στιγμή που δεν ανακατεύονται με την επίσημη τέχνη, τους σωλήνες και τις αυταπάτες της και βοηθούν τη δημιουργία να ανσκήσει όλα όσα χάνονται μέσα στα διάφορα κυκλώματα της καλλιτεχνικής υπεραξίας, της μυθοποίησης του δημιουργήματος απομονώνοντάς το από το δημιουργό και τις πράξεις του. Εδώ πρέπει να ειπωθεί ότι οποιοσδήποτε προσπάθειες του παρελθόντος ή και του μέλλοντος για προώθηση του mail-art μέσα από επίσημους φορείς εκμετάλλευσης (γκαλερί και άλλες καπηλευτικές υπηρεσίες), εκεί όπου η αντιτέχνη επιθυμεί να γίνει τέχνη, προκαλούν καχυποψία. Το mail-art δε δημιουργεί ονόματα. Όποιος το χρησιμοποιεί για να προβληθεί βάζοντας το κεφάλι του και τα χέρια του μέσα στη μεγάλη καταπακτή που τα καταπίνει όλα και μετά ρεύεται ευχαριστημένη ως

μη περιμένει να τον επαναφέρουν τα πόδια του στην αρχική του θέση. Εδώ εξάλλου έγκειται και η ουσία του underground. Είτε μιλάμε για το mail-art, είτε για όσα πηγάζουν και εμπνέονται από αυτό, φανζίνες και συγκροτήματα ισχύει το ένα και το αυτό, ανάγκη περιπαράκωσης αλλά όχι απομόνωσης. Το δίκτυο είναι ανοιχτό για όποιον επιθυμεί να συμμετάσχει σ' αυτό τηρώντας το βασικό όρο-προϋπόθεση δηλ. την έλλειψη άλλων σκοπών και επιδιώξεων του στυλ "πως να βγάλετε κοντρά λεφτά ξεκινώντας από το μηδέν". Η επαφή και οι συναντήσεις τύπου "χρυσής τομής" με χώρους που ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΜΕΝΑ ανήκουν στο κύριο ρεύμα, είναι πιθανό να αποβούν καταστροφικές γιατί με αυτό που παρέχεται, ικανοποιεί το κύριο ρεύμα την ανάγκη του για πρωτοτυπία και νέες μόδες στο κυνήγι του χρήματος και της καθοδήγησης. Ακόμη κι αν δε τα καταφέρει με την πρώτη, με τις πολλαπλές προσπάθειες και εκεί που όλοι "πιστεύουν" ότι διευρύνεται το κοινό, το ακροατήριο ή οι αναγνώστες, το ζώακι που κινείται υπογείως, χάνει μέλη του σώματός του και αποδυναμώνεται.

Τα προβλήματα δημιουργούνται στις εισόδους και στις εξόδους του υπογείου χώρου. Οποιοι θέλουν να μπουκ και να βγουν είναι ελεύθεροι να το κάνουν. Το βασικό είναι να γνωρίζεις κάθε φορά με ποιόν και με τι έχεις να κάνεις (ιχθυοειπωμένο το παράδειγμα με τους Chumbawamba). Αυτά περί χαράκωσης. Όσον αφορά την απομόνωση, το mail-art, το δίκτυο ολόκληρο και όλες οι υπόλοιπες κινήσεις έχουν ανάγκη τροφοδότησης και εξέλιξης, ατόμων που θα χρησιμοποιήσουν την επικοινωνικότητά τους για να ανανεώσουν τον αέρα των "δωματίων" με νέες κινήσεις και με τη δημιουργία πραγματικών "καταστάσεων" αφήνοντας ότι σπάζει στο φως ασχολούμενοι με αυτά τα οποία κανείς δεν έχει ανακαλύψει ακόμη.

**ART IS NOT A MIRROR HELD UP TO REALITY,
BUT A HAMMER WITH WHICH TO SHAPE IT.**

Το mail-art συνεχίζει να έχει δυναμική παρουσία και να λειτουργεί χωρίς κανένα σκοπό. Η ύπαρξή του είναι ο ίδιος ο σκοπός του. Τη συνεχή τροφοδότηση που χρειάζεται δε θα του την προσφέρουν το ΟΙ και κάθε μεσάζοντες αλλά τα ίδια τα άτομα που το υποστηρίζουν. Δεν έχει ανάγκη από διαφημίσεις σε περιοδικά και εφημερίδες. Η διεύρυνση γίνεται από τα δικά του έντυπα προσεγγίζοντας όλο και διαφορετικές ομάδες ανθρώπων που αγνοούν την ύπαρξή του ή την παρερμενεύουν από άγνοια και έχουν ακόμη ανοιχτά μυαλά για να το υποστηρίξουν.

**DEFINITION
SERIOUS CULTURE**

Tiva (N.A.F.)

Η Γοητεία του να μην πιστεύεις στα ταξί

ΛΗΣΤΕΙΑ

Η μουσική δυνατά, σκοτάδι, επαναπατριsmός της μετριοφροσύνης, χάσιμο στην ισοβία αποστροφή. Κάθησα έξω. Και μέσα. Και πάλι έξω. Έξω ήταν καλύτερα. Μέσα όμως είχε μουσική. Ξαναπήγα μέσα.

Μ' ενόχλησε. Μου'πε το ονομά της κι ότι της ανήκε το σπίτι. Εριξα μια ματιά στο χώρο. Αναχώρηση της υποδιαίρεσης. Φτηνή, λεπτή ατομικότητα, έρποντας ερχότανε. Τα ίδια τόσο καιρό.

Έχω πονοκέφαλο σ' άλλη διάσταση. Της είπα.

Δώσε μου πέντε δολάρια. Της τα δώσα.

Πήγα πάλι έξω. Άνθρωποι περιμέναν. Ο Ντάνιελ έλεγε τα κατορθώματά του. Φώναζε απελπισμένα. Τον παρακάλεσα να ηρεμήσει. Εγώ και τα φτερά μου. Ξαφνικά πήγα στο άλλο έξω. Κάποιος δε συμφώνησε.

Ηρθε και μου το 'πε.

Όταν κατάλαβε ότι δεν ήρθε, ήρθαν πιο πολλοί.

Ανάγκασα τον εαυτό μου να πιστέψει ότι εγώ δεν ήρθα. Συντομία ολικότητας. Πήγα μέσα. Έχω ακούσει πολλά για σένα. Κι αυτή με ενόχλησε. Αργότερα με διασκέδασε. Εξω ακόμα περιμέναν.

Μετά κτύπησα μια πόρτα. Έφυγα από μπροστά. Μικρός κόσμος, την ενόχλησα. Δωμάτιο μικρό για τόσα πτώματα.

Σταμάτησα έναν γκριζο. Κατέβηκα σ' άλλα δωμάτια. Μ' ενόχλησε, είχε γεράσει και είχαν αποπειραθεί να με ληστέψουν πριν μισή ώρα. Φτηνή, λεπτή ατομικότητα κι εκεί.

Το φως έσβησε. Ήταν η σειρά μου. Διάβασα τις πληροφορίες.

Αλέξης Σιαφάκας.

Άρση τους τρελλούς να σου μιλήσουν, να σου πουν το δικό τους, το δικό μας τραγούδι.

Ήταν δειλινό, όταν τους διώξαν.

Όταν η ομορφιά της ζωής φεύγει και η πίκρα της έρχεται. Είναι πολύ ομορφος ο σκοπος του.

Το έμαθαν να το λένε, απο μικροί, τους είπαν πως δίνει τη χαρά, την ευτυχία.

Μεγάλωσαν όμως ο κόσμος άλλαξε.

Αλλά αυτοί κάτω από την πυκνοφυλλή μουριά, δίπλα στο ρυάκι, μέσα στον ήλιο, ακόμη συνεχίζουν να το λένε.

Κάποτε οι διαβάτες σταματούσαν να το

ακούσουν.

Αργότερα προσπερνούσαν και σήμερα παίρνουν τους τρελλούς και τους φυλακίζουν.

Δεν αρέσει σε κανένα το τραγούδι τους, που ήταν δικό μας και τώρα δε θέλουμε να το ξέρουμε, ούτε να 'ακούμε.

Φταίνει οι τρελλοί ή εμείς; Το τραγούδι χάλασε η εμείς; Απλά ο κόσμος άλλαξε. Τίποτε παραπάνω.

PENA

Γουρούνια στην πόλη, σηκώνον
πηδάνε, όργια στο πάρκο γκ
αγάπη για είκοσι σέντς, ήλιο
για τη δόση σου ξεδεύον
χρόνο με μια χαζή κίνηση
ενός κοριτσιού
πατώντας πάνω στις καρ

Βυθιζόμενος μέσα σε λατρεί
κοιτάνε όλοι με τα μάτια κλειστά
Χείλια στο πίσω μέρος του κεφαλιού
του, κομποί άνθρωποι που παίζουν
τους νεκρούς σ' ένα δρόμο και σ' η
σκιά τους

Οι σκέψεις μου κοιμούνται
κρεβάτι και είναι καλοκαίρι
χρώματα ενός μάγου,
σ' ένα δάσος με στάχτες, σ
καλούπι
χορεύοντας γυμνή κά
πορφυρό ουρανό.
Ξαπλωμένη σ' ένα κρεβ
λουλούδια,
η ζωή μπορεί να 'ναι τόσο
συναρπαστική.

Φωτιά σ' ένα ποτήρι
οι σμένη στην κορυφή του βουνού.

Χωρίς να καταλαβαίνω πως γίνεται οι
άνθρωποι να είναι κάτι ανύπαρκτο,
αιμοραγούν από τον εγκέφαλο
ζωγοντας ανθρώπινα υπολείματα,
κτυπώνουν μικρά μέρη,
δωσαν μου λίγο ακόμα
μαγεύει με πριν τ' αφήσεις να
απενώσω, σ' αλλοιάζει, τελειώσει
απλά, ελκτική απο μέσα
αφροντας φως κοντά στο στήθος
σου

Πιθώμενα τα πρόσωπα των χαμένων,
τους δαύω όλους, στη σειρά
φωτίζοντας ότι έχουμε να
εξαπλώσουμε ο δόσας, τη βλαμής
έρπαινα, αλυσή, η ύχτα,
δαγκώνοντα, του απύκνου, η ύχια.
Οι αναπνοές στο γυμνό τοί, σ' έρνο
και οι ανάσες, μού, σ' ελόν
πναι ο μόνος τρόπος με τον οποίο
ζούμε.

MIRA CERF

ΧΡΟΝΟΣ

ΣΙΩΠΗ

Ο χρόνος περνάει ανάμεσα από δυο
τροχαλίες
ρυθμίζοντας την ένταση του εκνευρισμού
μου.
Η σιωπή σου στο καλεσμά μου
απάντηση που δε στέκει στις επιθυμίες σου,
μονάχα επιβεβαιώνει
ποιοι σ' αλήθεια έτυχε να είμαστε.
Υποκρινόμενοι αυτό που μας παρέχει
ασφάλεια,
πόσο ίδιοι και διαφορετικοί είμαστε
ταυτόχρονα.

Ποτέ μου σ' αλήθεια δεν ανησυχούσα
για όλα αυτά που δε σου είπα.
Ίσως για μια στιγμή μόνο, αλλά ήταν βράδυ
και όλα τα βράδια ήταν ίδια.

ΑΛΕΞΗΣ ΣΙΑΦΑΚΑΣ

I. ΜΟΝΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ /ΜΟΝΗ ΕΛΠΙΔΑ

Υπάρχουν μέρες που θέλω να γράφω. Ξέρω όμως ότι δεν θα τα καταφέρω.
Ξέρω ότι το μυαλό μου δεν πρόκειται να συγκεντρωθεί πουθενά. Δεν πρόκειται

να καταφέρω ν' αρχίσω, να
ξεχωρίσω, να τελειώσω, δεν
ξέρω πως να μιλήσω, πως να
γράψω το ένα ή το άλλο.
Στην ουσία δεν ξέρω σε
ποιον θα γράψω. Κομφούζιο
θα μου πεις ότι επικρατεί,
ίσως και να μην έχεις άδικο.
Τελικά δεν ξέρω να
περιγράψω αυτά που θέλω
και προσπαθώ πραγματικά
και δεν καταφέρνω τίποτα
και έχω ανάγκη και θυμάμαι
κάποτε και πως η ζωή τα
φέρνει όλα μπροστά στα
μούτρα σου, στα τρίβει
μπροστά στα μάτια σου,
ξέρεις μωρέ, κάτι αιφνιδιασμοί
ταχύτατοι.

Και η μουσική πανταχού
παρούσα, να σου φωνάζει
"μη φοβήσαι ρε, εγώ είμαι
εδώ, κρύψου κοντά μου". Και
νομίζω ότι νοιώθω καλά σαν
τη φυλακίζω μέσα στα
πλαστικά κουτιά και νομίζω
ότι καταφέρνω κάτι και μου

το επιβεβαιώνει και αυτή. Άκομα εδώ είμαι ρε, σου ξαναέφυγες και σκεπάζομαι
γρήγορα-γρήγορα και ονειρεύομαι ότι πέθανα και όλα τα υπόλοιπα είναι μια
διάσταση με εκατομμύρια νότες, σαν τα μεσαία και τα βραχέα και εγώ αιώνιος,
ιπτάμενος κάπου εκεί μέσα. Ξυπνάω κι είναι κιόλας πρωί κι όλα είναι τόσο
λίγα, τόσο δέσμια της γνώσης τους, που καταριέσαι πάλι την ώρα και τη στιγμή
που δεν παραιτήθηκες. Το ξέρω ότι κανείς δε θέλει να νοιώθει έτσι κι όμως
ίσως και να τρέχουν όλοι κάπου εκεί μέσα, κάπου τριγύρω, και μετά γεμάτοι
από συναισθήματα που τα ονομάζουν έμπνευση, σου παρουσιάζουν το έργο
τους, κι εσύ κι εγώ κουνάμε το κεφάλι μας. Κανείς δε μετανοιώνει ποτέ για
τίποτα, αυτή είναι η αλήθεια.

Ξέρεις, δεν είμαι αληθινός, όσες φορές κι αν είπα κάτι τέτοιο ήταν μεγάλο
ψέμα. Και δεν είμαι αληθινός γιατί οι ισοροπίες μου είναι τελείως
απορρυθμισμένες. Και πιστεύω ότι το ν' αποκτήσεις ισοροπία είναι δύσκολο, όχι
όσο φαίνεται βέβαια, αλλά είναι δύσκολο και να την αποκτήσεις και να την
κρατήσεις και να την ελέγξεις. Μερικοί βέβαια δεν χρειάζονται ισοροπία, ίσως
γιατί κάποιοι άλλοι τους ρυθμίσαν αυτό το κουμπί, όλα ανθρώπινα είναι, δε
μπορούμε να κατηγορήσουμε κανένα συγκεκριμένα. Νομίζω ότι όλη αυτή η

ΝΕΥΡΙΚΑ ΑΙΣΘΑΝΟΜΕΝΟΣ

Θέλησα να μη σου δείξω δαυμασμό,
συμφωνημένες επιχορηγήσεις,
είχα γνώση.
Τελικά ήρθες κι έρχεσαι,
λεγοντάς μου γιατί.

Κι εγώ ξέχασα γιατί, έτσι νευρικός
όπως είμαι.

αντίφαση της ζωής μας είναι ένα από τα μέτρα και τα σταθμά αυτής της σκόνημα· ενεργειακής επιβίωσης μας. Και πιστεύω ν'αντιλαμβάνεσαι πόσο επικίνδυνη είναι η αντίφαση ως πραγματικότητα. Πιστεύω στους αιώνους και τα σημάδια, αλήθεια σου λέω πιστεύω, πολλοί άνθρωποι πιστεύουν.

Μου συμβαίνει συχνά αυτό, να μην εκφράζομαι κι όταν καταφέρω να προσπαθήσω να εκφραστώ να επικρατεί πανικός, λογικά καταστρεπτικό το θεωρώ για την επικοινωνία. Αλλά ο άνθρωπος φτιάχτηκε για να είναι μόνος, για να πορεύεται μόνος, για να επιδιώκει να είναι μόνος, ένα από τα συμπεράσματα που σε χτυπάει κατακέφαλα, όπως λέγαμε η ζωή που τα φέρνει όλα μπροστά στα μούτρα σου. Και οι πόλεις φτιαγμένες για να σε απομοιώνουν με το μεγαλείο τους και συ να προσπαθείς να αποδράσεις, να πεις, ότι είσαι κάποιος άλλος, κάπου αλλού με κάτι άλλο στη σκέψη σου και στην αμείωτη επόμενη ματιά σου. Ο κύριος κάποιος άλλος που τρώει το κάτι άλλο και χαιρετάει με τ'άλλο χέρι κι ακούει την άλλη φωνή, που τρώει σ'άλλο εστιατόριο, που πίνει τ'άλλο νερό και που κοιμάται σ'άλλα χωράφια απ'αυτά που θα περίμενες ότι θα κοιμόταν. Και κοιμάται που λες σ'άλλα χωράφια με εκατομμύρια άλλες φτηνές σκέψεις-βλέψεις-συμπεράσματα. Νομίζω ότι αυτός ο κύριος κάποιος άλλος είναι πάντα μαζί μας και μας προτρέπει να κάνουμε κάτι άλλο. Φάρμακο της στασιμότητας μπορεί να'ναι, αλλά κανείς δε θέλει τέτοιες παρείς.

Οι γραμμές της γνωριμίας μας χάθηκαν, από την αρχή δεν υπήρξαν, όταν πορεύεσαι μόνος σου κάπως έτσι έχει, οι γνωριμίες σου θα είναι εξετάσεις σύντομες και υποχρεωτικές, όταν εξετάζεις τον εαυτό σου προχωράς κάποια βήματα μπροστά την συμπεριφορά σου προσπαθώντας να καθαρίσεις την σκέψη σου. Κι εσύ μικρός αντίπαλος, μικρός εκθρόος της θλίψης. Πιστεύω τώρα να με καταλαβαίνεις ή τουλάχιστον ν'αρχίζεις να με καταλαβαίνεις. Πιστεύω να καταλαβαίνεις ότι όταν γίνονται κουραστικοί έχω το λόγο μου, έχω ουσίες που μια ζωή προσπαθώ να προσεγγίσω, να φτιάξω, να διαλύσω, να ξεπεράσω...

Σήμερα και χθες και προχθές ήταν μια μέρα σαν όλες τις άλλες. Διαφορετικό όνομα δε μπορείς να δώσεις, εκτός βέβαια κι αν έχεις κάποιο χρέος σαν ποιητής, μα αν είσαι ποιητής το χρέος σου το ξεπληρώνεις σύντομα, μερικοί απ'αυτούς το ξεπληρώσαν από την πρώτη συγκατάβαση, είναι απίστευτα σύντομη η χρεώση τους μερικές φορές. Άλλες φορές όμως παίρνει χρόνο, μα τι στα λέω όμως, έτσι κι αλλιώς ξέρεις που θα τους βρεις, κάτω εκεί στο 'ταμείο παρουσίασης, έργου, κάθε μέρα ξεπληρώνουν, μερικοί απ'αυτούς ξεπληρώνουν μια ζωή ολάκερη. Μια ζωή προσπαθούν να αποφύγουν, να γλυτώσουν απ'αυτό το χρέος και μια ζωή αποτυγχάνουν.

Προσπάθησα να σε πάρω τηλέφωνο, να σου υπενθυμίσω ότι μου είπες ψέμματα, να σου ανακοινώσω ότι με στεναχώρησες, το τηλέφωνο ήταν πανάκριβο και θυμήθηκα ότι έχω ένα χρέος να πληρώσω αύριο...Τελικά άφησα τη μουσική να στα υπενθυμίσει όλα αυτά.

Σήμερα έπιασα όλο τον κόσμο να κοιμάται. Μεγάλη υπόθεση το να συνειδητοποιείς ότι ο κόσμος κοιμάται ή υπολείπεται, πραγματικά μεγάλη υπόθεση. Ξέχασέ το όμως, ίσως και να ήταν ιδέα μου, ίσως και να μην ήταν έτσι. Κάπως έτσι είχε η κατάσταση μετά από δυο-τρία βήματα παραπάνω. Στον επόμενο δρόμο το'χα βγάλει ήδη από το μυαλό μου. Γαμημένες μέρες, γαμημένου χρόνου. Έτσι είναι καλύτερα. Ναι, έτσι είναι πολύ καλύτερα.

Ήταν βροχερή μέρα, η μέρα που ανακάλυψα ότι η περηφάνια μου ήταν πιο δυνατή απ'οτιδήποτε άλλο στον κόσμο. Ξαφνικά ένιωσα ότι υπάρχω, ένιωσα ότι μπορώ να κλωτσώσω οτιδήποτε χωρίς να σηκώσω το πόδι μου, το να καταλαβαίνεις ότι υπάρχουν σου δίνει ακόμα μια προθεσμία ζωής, μια μικρή διάρκεια ελπίδας που δεν είχες ποτέ σου. Μόνος άνθρωπος, μόνη ελπίδα.

Η Άλσκη του Έρημου Ρόδου ιδρύθηκε κάποιο μοναχικό βράδυ του Σεπτεμβρίου.

Ιδρύθηκε για να συμπεριλάβει στις τάξεις της όλα τα μοναχικά κορόιδα του κόσμου, που ποτέ δεν πίστεψαν ότι θα βρουν κάτι, κάποτε.

Αλέξης Σιαφάκας.

ΤΟ ΧΡΟΝΙΚΟ ΜΙΑΣ ΕΠΙΒΙΩΣΗΣ

Όταν νοιώθεις πως έχει φτάσει η κατάλληλη στιγμή, όταν η **αμετατροπία** των πραγμάτων μοιάζει να έχει εδραιωθεί, στέκεσαι μπροστά στον καθρέφτη και κολάς το πιστόλι στον κροταφό σου. Πρέπει να'ναι το κεφάλι σου -δε θες ν' αφήσεις πίσω σου ένα πτώμα σχεδόν ανέγγιχτο, κάτι που θα εγγυόταν μια σφαίρα στην καρδιά ή ένα μπουκαλάκι χάπια. Θες το θάνατο να εισβάλλει **σπαζόντας** πράγματα, δε θα άντεχες μια πιο διακριτική παρουσία του. Αλλά δεν είσαι έτοιμος να το κάνεις, το μυαλό σου δουλεύοντας πανικόβλητο σου ξεφουρνίζει ένα-δυο λόγους για να υπάρχεις, ένα-δυο δικαιολογίες για να αναβάλλεις, ίσως και να διώξεις μακριά, το τέλος. Το χέρι σου κατεβαίνει, το όπλο μπαίνει με τάξη στο συρτάρι και αφήνεσαι ηττημένος στη ροή των καθημερινών δραστηριοτήτων.

Και η μουσική και πάλι θα σε τραβήξει κοντά της. Κάτι θα σπάσει ή κάτι θα φτιάξει, ένας καινούργιος κόσμος θα σ'αγκαλιάσει, οι δομές που στηρίζουν το σύμπαν του εαυτού σου θ'αλλάξουν. Θα ακολουθήσει ψηλαφητά το ονειρά σου μέσα στο σκοτάδι της **μη-πραγματοποίησης**, θα ντύσει και θα εδραιώσει τους φανταστικούς σου κόσμους, θα λειτουργήσει ως καταλύτης στο ξεκαθάρισμα των σκεψών σου, στη μεγάλη απόφαση. Στέκεται δίπλα σου, σχεδόν τη νοιώθεις να κρατάει το χέρι σου, να σε περιβάλλει με μια ατέλειωτη ροή συναισθημάτων και ενθυμήσεων. Της αντιστέκεσαι εγωιστικά, δε θες να σε κάνει να σκεφτείς διαφορετικά απ'ότι είχες σκοπό. Ένα κομμάτι θα ξεφύγει και θα χωθεί μέσα σου, φέρνοντας μαζί του χιλιάδες σκέψεις, μνήμες συναισθήματα. Και θα παραιτηθείς αφηνοντάς το να σε παρασύρει.

Κάθεσαι στο περβάζι και ανάβεις ένα τσιγάρο. Η πόλη έχει ξυπνήσει για τα καλά και απλώνεται κάτω σου. Και ξάφνου όλα είναι δυνατά, όλα είναι καινούργια ξανά. Ο αέρας παίρνει πίσω τα μαλλιά σου, γεμίζοντας τα ρουθούνια σου με το άρωμα της πόλης. Ο χρόνος παύει να σε δεσμεύει και αποτραβιέται και εσύ απολαμβάνεις τα ζεστά δάκρυα που κυλάν στα μαγουλά σου.

Στους καιρούς που έρχονται, η επιβίωση ή θα συνεπάγεται τη γνώση, την απόλαυση και την κίνηση, ή δε θα υφίσταται. Και κάποια στιγμή ακόμα και το να τινάζεις τα μυαλά σου στον αέρα δε θα είναι αρκετό.

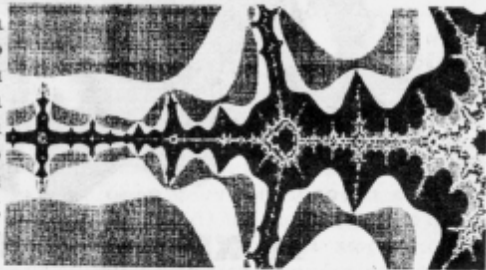
Το επόμενο πρωί θα επαναλάβεις τη δοκιμή ξέροντας ότι όταν θα αντικρύσεις στον καθρέφτη το είδωλο των φόβων και του μίσους σου, τότε θα το κάνεις. Απλά και βρώμικα.

Έξω είναι μια (σχεδόν) φωτεινή ημέρα.

Ι.Π.

ΑΠΙΣΤΙΑ

Ο Μίκ έπαιξε για λίγο με τα κουμπιά της κονσόλας. Αναψε ένα τσιγάρο και κοίταζε την οθόνη νευρικός. Έριξε μια ματιά στο ρολόι του. 'Δε θα 'ρθει', σκέφτηκε. 'Έχει ήδη αργήσει μισή ώρα'. Αποφασισμένος, πάτησε το on και άρχισε να τοποθετεί ηλεκτρόδια στο σώμα του. Τα τοποθέτησε στα γεννητικά του όργανα, στα χέρια του, στο στομάχι του, στη σπονδυλική του στήλη και στους κροτάφους του. Το υπόλοιπο σώμα του καλυπτόταν από τη γκρίζα στολή. Φόρεσε τη μάσκα, καλύπτοντας το πρόσωπό του, και συνδέθηκε με το σύστημα.

Άκουσε ένα διαπεραστικό ήχο και βρέθηκε να κάθεται σ'ένα καναπέ σ'ένα ανοιχτό χώρο. Απεναντί του ήταν όρθιες 6 γυμνές κοπέλλες. Αφησε για λίγο την ματιά του να πλανηθεί γύρω του με την κρυφή ελπίδα ότι θα εμφανιζόταν η Μαίρη. 'Αει γαμήσου', σκέφτηκε. 'Δε σ'έχω ανάγκη.' Σήκωσε το χέρι του και έδειξε τη μια κοπέλλα, την πρώτη από αριστερά. Ήταν ψηλή όμορφη, με μακρυνά μαύρα μαλλιά και τρία στρογγυλά και ορθωμένα στήθη.

Αυτή προχώρησε προς το μέρος του και ο Μίκ με μια ξαφνική έμπνευση έδειξε κι άλλη μια. Ήταν μια μικρόσωμη κοκκινομάλα με λεπτό καλλιγράμμο σώμα και παιδικό πρόσωπο. Αμέσως εμφανίστηκε στον αέρα ένα ολογράφημα στο χρώμα της φωτιάς που τον πληροφόρησε ότι αυτό θα του στοίχιζε άλλες δέκα μονάδες. Ο Μίκ δέχτηκε την χρέωση και αγκάλιασε τις δυο κοπέλλες από τη μέση, οδηγώντας τις προς ένα μαύρο δωμάτιο που έκανε την εμφάνισή του από το πουθενά.

Τις έριξε και τις δυο στο κρεβάτι και άρχισε να γλείφει την τριστήθη μαυρομάλλα ενώ η κοκκινομάλα του έβγαζε ένα-ένα τα ρούχα του, χαϊδευοντάς τον.

Έβαλε το δαχτυλό του στον κόλπο της πρώτης, νοιώθοντας τον υμένα της. Εισχώρησε μέσα της, ακούγοντας την κραυγή πόνου και ηδονής της, ενώ ταυτόχρονα χαϊδευε τη μικρόσωμη κοπέλλα που είχε κουλουριαστεί δίπλα του.

Άρχισε να κουνιέται με όλο και αυξανόμενη ταχύτητα νοιώθοντας να κυριεύεται ολόκληρος από κύματα ηδονής που έκαναν και την οπτική τους εμφάνιση στο δωμάτιο και μπλέχτηκαν ερωτικά με τα αντίστοιχα κύματα των δυο κοπελλιών.

Η κοπέλλα από κάτω του τελείωσε, με μια έκρηξη χρωμάτων να γεμίζει το δωμάτιο και αυτός εισχώρησε αμέσως στην άλλη. Η μαυρομάλλα άρχισε να τον γλείφει στους γλουτούς και τα πόδια του, με τα αίματα να κυλάνε στους μηρούς της.

Ο Μίκ αναστέναζε με ηδονή και σήκωσε το κεφάλι του για να δει τη Μαίρη ημίγυμνη να τον σημαδεύει με ένα περιστροφή.

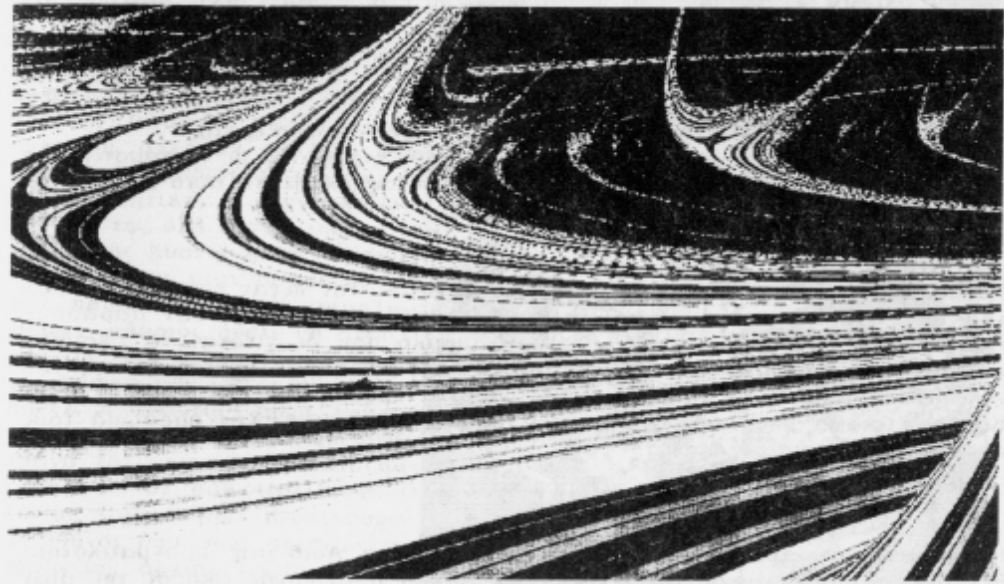
'Που ήσουν', τη ρώτησε έκπληκτος. 'Σε περίμενα.'

Η Μαίρη όπλισε και του κόλλησε το όπλο στο πρόσωπο. 'Γουρούνι', του'κανε και πυροβόλησε.

Η κονσόλα βάρθηκε με μυαλά και αίμα καθώς το σώμα του Μίκ προσέκρουσε πρώτα στο στυλό πίσω του και έπειτα σωριάστηκε πάνω της. Στην οθόνη εμφανίστηκε ένα μήνυμα που πληροφορούσε ότι η σύνδεση είχε διακοπεί προσωρινά από λάθος του χειριστή και έπρεπε να πληρώσει 5 μονάδες για να ξανασυνδεθεί. Η Μαίρη έμεινε να τον κοιτάζει με το πιστόλι να καπνίζει ακόμη.

'Σεξιστικό βρωμογούρουνο' του'κανε. Έβγαλε τα ηλεκτρόδια από το σώμα της και ντύθηκε. 'Ούτε μισή ώρα ώρα δεν άργησα και αμέσως έτρεξες στις τσούλες'. Σκούπισε τα αίματα από το συνθετικό παντελόνι της και βγήκε προσεχτικά από την αίθουσα. Κανείς τους δεν καταλάβαινε. Αυτή ήθελε κάποιον που να της είναι πιστός σε όλες τις πιθανές πραγματικότητες. Αλλά δεν απογοητευόταν. Είχε όλο τον καιρό μπροστά της και κάμποσες σφαίρες για το όπλο της. Αργά ή γρήγορα θα τον έβρισκε...

Ι.ΙΙ.

Η ΟΡΓΑΝΩΣΗ

Η οργάνωση συστάθηκε στον ένατο όροφο. Ο τύπος με το λευκό σκουφί και τα μπαλόνια, τα οποία φούσκωνε με ένα επιτηδευμένο θόρυβο, καθόταν στο πεζούλι της ταράτσας. Υπήρχαν μερικές φήμες ότι συντηρούσε χαμοτεράκια στις τσέπες του. Έτσι λέγαν, είχε λύσει το οικονομικό του πρόβλημα, και όχι μό αυτό. Ο άλλος ήταν ένας αλκοολικός, πρώην υπάλληλος της Ελληνικής πρεσβείας στη Μόσχα, γέννημα-θρέμα των εσπιατοριών 'Πράγα' και 'Αρμπάτ'. Ίσπου ένα βράδυ οδηγήθηκε αιμόφυρτος στο τμήμα εκτάτων περιστατικών του νοσοκομείου Φιλέσκαγια, δεκάξι μόνο ώρες πριν αναχωρήσει το τρένο του για Σόφια. Το αίμα έτρεχε από το στόμα του. 'Κλασσική περίπτωση οξείας τοξικής δηλητηρίασεως', πρόλαβε να σκεφτεί λίγο πριν λιποθυμίσει. Οι λίγες ιατρικές του γνώσεις, που'χε αποκτήσει ως διερμηνέας σε κάποιο ιατρικό ινστιτούτο, του'χαν σώσει τη ζωή. Αυτό το'μαθε αργότερα.

Κι ο άνεμος έπλεκε όμορφες μπούκλες στα μαλλιά της, πάντα εκεί, στον ένατο όροφο του παλιού ξενώνα. Είχε κάνει πρόχειρα ένα σχέδιο στο μυαλό της - όσο μπορούσε να το φανταστεί δηλαδή. Δεν ήθελε να ανοικτεί. Είχε ακόμη μια συνεχή μικρή ανησυχία να σιγοβράζει μέσα της: μήπως παρεξηγηθεί, μήπως φανεί μπροστά στα μάτια τους ανίδει. Μα γιατί. Της είχε κολλήσει μια λέξη στο μυαλό της: 'Ξενέρωτη, ξενέρωτη...'.
 ...

-Εδώ πάντα παίρναμε τις μεγάλες αποφάσεις. Ήταν το περίφημο στρατηγείο της μεγάλης φυγής. Δεν ξέρω αν με καταλαβαίνεις.

Είχε επιτέλους κρύψει το μπαλόνι του σε κάποια περισσευούμενη άδεια -χωρίς χαρσιτεράκια- τοίχη καθώς μιλούσε και προσπαθούσε να διορθώσει το σκουφί πάνω στο κοντοκουρεμένο κεφάλι του. Τελικά όμως το έβγαλε, κι απέκρινε τη στιγμή το τσαλάκωνε συνέχεια στα χέρια του.

-Ναι...

-Και ξέρεις πως θα ονομάσουμε την οργάνωση...Εεε...Λοιπόν...Τσως πρέπει να δανειστούμε κάτι από την ποίηση του Ρεμπώ.

-Ένα γυναικείο όνομα!

Μίλησε σχεδόν μέσα από το ηλακί μπουκαλάκι ενός Μεταξά πέντε αστέρων (αν και μάλλον είχε ήδη βάλει κάποιο άλλο ποτό μέσα). Ήταν η στιγμή που πάντα διάλεγε να μιλήσει. Του θύμιζε τις προποσείς στα μεγάλα τραπέζια που σύναζε κάποτε -κι ένοιωθε τόσο άβολα χωρίς ποτήρι. Τον έλεγαν Έκτορ. Μ'αυτό το όνομα τον ήξεραν τουλάχιστον όλοι στη Μόσχα. Διάλεγε πάντα τις γωνιακές θέσεις στα τραπέζια, και συνήθως δεν αισθανόταν καθόλου άνετα.

Ο Χιμένεθ (με το μπαλόνι, καθώς και ίσως -ποιος ξέρει- και με τα χαρσιτεράκια στην τσέπη του) τον κοίταξε επιτηδευμένα έκπληκτος. Ήξερε ότι αυτό άρεσε στον Έκτορ.

-Και ποιο όνομα θα ταίριαζε;

-Κατρίνα.

Τα μαγουλά της δεν κοκκίνισαν όπως αναμενόταν. Την λέγαν Κατρίνα. Κι ήταν ένα αληθινά όμορφο όνομα, γιατί της ταίριαζε απόλυτα μ'έναν παράδοξο τρόπο. Ήταν μια επιπλέον νότα σε μια μουσική που δε γινόταν να ακουστεί ακόμη. Γεννιόταν μακροπρόθεσμα στις πιο φαντασιογενείς ζώνες του εγκεφάλου, μακριά απ'όλα, δίνοντας όμως τα ερεθίσματα στα βλεματά τους. Κάπως έτσι θα μπορούσε να οριστεί αυτή η συνάντηση. Στα προσωπά τους ακουγόταν η κύρια μελωδία.

-Μ'αρέσει το όνομα. Μ'αρέσει!

Η οργάνωση δεν είχε ακόμα κανένα σκοπό ή στόχο. Αυτό στη πραγματικότητα δεν ήταν καθόλου τυχαίο ούτε δυσοίωνα, αφού ο αληθινός σκοπός της ήταν ουσιαστικά η συνεχώς ανεπιτυχή εύρεση κι εναλλαγή σκοπών δίχως σκοπό. Ο λόγος ήταν σοβαρός. Η στατική παθογένεια είχε αρχίσει να θριαμβεύει επί της δράσης. Ο σκοπός. Οι πράξεις είχαν μια τάση επιβράβευσης πριν την πραγματοποίησή τους. Τα λόγια πιο τόσο γλυκά...Και το ρίσκο απέμεινε μονάχα μια υποθετική φαντασίωση κάποιου πρώην τυχοδιώκτη. Η εξέγερση πραγματοποιήθηκε σ'ένα χημείο. Συνέβει κατά τη διάρκεια του σεμιναρίου ενός ψυχαναλυτή. Οι ερωτήσεις ήταν πολύ καυτές.

-Κατρίνα, εσύ θ'αναλάβεις τις στρατολογήσεις. Τα πας πιο καλά άλλωστε με τους ανθρώπους απ'ότι εμείς. Και μην ξεχνάς ότι η ουσιαστική στρατολογησή τους θα γίνεται κατά τη στιγμή της διαγραφής τους. Χρειαζόμαστε πραγματικούς παραβάτες. Με καταλαβαίνεις;

Η Κατρίνα είχε καθήσει πάνω στο πεζούλι της ταράσας προσπαθώντας να συγκεντρωθεί, στηριζόμενη με την πλάτη στα κάγκελα. Το λεπτό της δάκτυλο ακουμπούσε στον κρόταφο. Τα μαλλιά της συνέχιζαν να ανακατεύονται χαρούμενα με τον άνεμο. Και τα μάτια της μπλέκαν μαζί με τα μαλλιά της, καθώς το βλέμα της είχε ξεχαστεί πάνω σ'ένα ελικόπτερο που περιπολούσε πάνω από τις περιφερειακές λεωφόρους. Μερικές φορές κοιτούσε το Χιμένεθ για να αρπάξει κάποια από τις παθιασμένες γκριμάτσες του στη μνήμη της. Τελικά πήρε μια αναπνοή.

-Εντάξει, κατάλαβα. Από που πρέπει να αρχίσω;

Τα μάτια της πέσαν πάνω στον Έκτορ.

-Εγώ θα δίνω τις πληροφορίες που χρειάζονται. Το αποσυντονιστικό όργανο θα'ναι ο χιμένεθ.

Το πρώτο μέρος του σχεδίου παρέμενε άγνωστο και ασαφές. Το μόνο σίγουρο είναι πάντως πως το δεύτερο μέρος του σχεδίου είχε σχέση με την ίδρυση μιας τράπεζας, η οποία είχε ως εγγυητικό κεφάλαιο μερικές φυτείες ακτινιδίων και λωτών στη Νότια Ιταλία. Η τράπεζα αυτή είχε επιφορτιστεί με το έργο να δανειοδοτήσει μια σειρά από μη πραγματοποιήσιμες ιδέες. Θα 'ταν χρήσιμο να αναφερθεί πάντως η αρκετά βάσιμη υποψία για παντελή έλλειψη σχεδίου, καθώς και κάποιες απροσδιόριστες, λόγω μη ικανοποιητικών στοιχείων, σχέσεις της όλης υπόθεσης με τα καζίνα της Κυανής Ακτής (κάποιοι θαμώνες τους ήταν οι εμπνευστές των πρώτων αληθινά μουρλών ιδεών - κάποιος ήθελε να ανοίξει μπουτίκ επιστολόχαρτων με σήμα τον Κάφκα πάνω στον πύργο του Αίφελ, η δραστική όμως μείωση των αυτοκτονιών των τελευταίων χρόνο τον έκανε να μετατρέψει το μαγαζί σε παγωτατζίδικο). Ο κύριος Χανς Ντήτριχ Κλόκεναουερ, υπεύθυνος δημοσίων σχέσεων της τράπεζας, άρχισε να ασχολείται σοβαρά με την αστρολογία. Η τράπεζα έμεινε γνωστή στους οικονομικούς κύκλους ως Τ.Α.Σ. (Τράπεζα Αλτροιστικών Συναλλαγών), πάλος που της απονεμήθηκε λίγο πριν την οριστική ανατίναξη του μοναδικού υποκαταστήματός της από άγνωστη τρομοκρατική ομάδα. Ο Έκτορ όμως είχε προλάβει να φέρει σε επαφή την τράπεζα με μια ομάδα ασάφωτων μοναχών του ανίερου τάγματος των άπιστων δρυίδων της Αμβέρσας. Το δάνειο επισυνάφθηκε με συνοπτικές διαδικασίες. Η επιχείρηση, που σίγουρα δεν είχε προσχεδιαστεί ποτέ, ξεκινούσε (δεν είναι βέβαια κατανοητό τι σχέση μπορεί να'χει, αλλά εκείνη τη μέρα παρατηρήθηκε μεγάλη πτώση στις μετοχές των ασφαλιστικών εταιρειών σε παγκόσμια κλίμακα). Ονομάστηκε πρόχειρα: 'Επιχείρηση Μιχαήλ Αγγελος'. Το κλειδί στην υπόθεση ήταν τελικά κάποιος Τζιοβάννι, ο οποίος ήταν άλλωστε πίσω από τις φυτείες των ακτινιδίων και των λωτών. Χάθηκε όμως πολύς χρόνος εξαιτίας της σύλληψης της Κατρίνας από τη Γαλλική αστυνομία κάπου στην Τουλόν, επειδή μοίραζε προκηρύξεις μέσα σε σάντουιτς με ζαμπόν και τυρί (υπέπεσε στο νόμο περί νοθείας των τροφίμων), οι οποίες βέβαια ήταν σαφώς αποπροσανατολιστικές και χωρίς κάποιο ειδικό λόγο ύπαρξης (απευθυνόταν

ο αυτοῦς που και αρχίσει να βρίσκουν το λόγο, ή που έτσι νόμιζαν τουλάχιστον). Όπως αναμενόταν, υπήρξε κάποιο πρόβλημα με την καταβολή του ποσού της εγγύησης για την αποφυλάκιση της. Σ' αυτό το λεπτό σημείο βοήθησε και πάλι ο Τζιόβαννι. Και μερικές μέρες αργότερα αυτοκτόνησε πυροβολώντας την καρδιά του. Είχε αρχίσει να υποψιάζεται το σκοπό της οργάνωσης 'Κατρίνα'.

Η δεύτερη μεγάλη συνάντηση των τριών ξανάγινε επιτυχής. Πάλι εκεί στον ένατο όροφο του παλιού ξεώνα, στο στρατηγείο της μεγάλης φυγής. Ήταν καλοκαίρι και αντί για τον άνεμο τους ανυπόθεσε το θρόισμα των νεροσακκουλών που πέφταν με πάταγο πάνω στο τσιμεντένιο δάπεδο του ημιόρφου (ανά δώδεκο περίπου). Ο ήλιος ήταν χλωμά φωτεινός και το φως του συμπληρωνόταν από γλυκιές σκιές. Πρώτα μίλησε η Κατρίνα: «Νομίζω ότι παρ' όλα αυτά υπάρχει μια μεγάλη πιθανότητα, ένας ορατός κίνδυνος, να βρούμε μονοδρομικά το μεγάλο τελικό σκοπό. Το φαντάζεστε να γίνει αυτό μετά από τόσο αγώνα; Το φαντάζεστε».

Ο Χιμένθ είχε κι αυτή τη φορά ένα πολύ μεγάλο μπαλόνι για να φυσάει. Που και που χαμογελούσε κοιτώντας τάχα αδιάφορα εδώ κι εκεί. Στην πραγματικότητα αναζητούσε κάτι απρόσμενο. Υπάρχει όμως και η εκδοχή ότι απλά παρακολουθούσε ανήσυχος τα ζουζούνια που πετάγαν γύρω του.

-Ναι...βέβαια...

-Και βέβαια αλλά αυτό ακριβώς είναι και το μεγάλο ατού μας!

Η φωνή του Έκτορ, παρά τα σκληρά κριμένα λόγια του, έμοιαζε ξεμέθυστη. Συνέχισε υπο τα ταραγμένα βλέματα των άλλων δυο:

-Ναι! το ατού μας! Γιατί έτσι θα κτισταίμε απ' τον ουσιαστικό σκοπό μας να μην έχουμε σκοπό, τηρώντας τον όμως συγχρόνως.

Τα λόγια του συνετέλεσαν απρόσμενα λυτρωτικά στη νοσητική ανίσωση που από ώρα μαγευόταν στην ατμόσφαιρα. Έμοιαζε να παίρνει τη μορφή ενός εικονικού λάβαρου. Το κόκκινο λάβαρο. Ο λόγος ήταν τό πλήθος που θα ξεκινούσαν στους διαδρόμους των νέων χειμερινών ανακτόρων. Επειδή εκεί βρισκότουσαν οι πόρτες - τόσα χρόνια κλειστές. Ήταν οι λέξεις. Οι λέξεις.

Η Κατρίνα ακούμπησε το κεφάλι της μαλακά πάνω στο τζάμι, καθώς στεκόταν δίπλα στην έξοδο.

-Σας περιμένω.

Έφυγε με τα απαλά βήματα μιας γυναίκας που δε θα γυρνούσε ποτέ πίσω.

Η οργάνωση πέρασε σ' ένα στάδιο μόνιμης ανασυγκρότησης δίχως σταματημό: Ο Έκτορ γνώρισε πολλές όμορφες γυναίκες στα εστιατόρια της Μόσχας, πολλές από τις οποίες συντηρούσε στην Αθήνα και στη Νάπολι, σε δωμάτια παλιών εγκαταλειμμένων ξενώνων. Ο Χιμένθ έγινε σαξοφωνίστας σε μια περιπλανώμενη μπάντα. Σύμφωνα με κάποιες αναξιόπιστες μαρτυρίες εθεάθη να παίζει στη μπάντα του δήμου στο Μοντεβιδέο. Η Κατρίνα πήρε το όπλο της και συνέχισε μόνη.

(Το χρονικό ενός εγκαταλειμμένου στρατηγείου / Κωδικός Κ. Δεκέμβριος 1990)

Παναγιώτης

Το βρώμικο απο μελάνι εφημερίδας πρόσωπο χαμογελούσε στους περαστικούς. Οι ρυτίδες απο το χαμογέλο του έδειχναν βαθιές όπως τα φαράγγια της δύσης. Καφέ βρώμικα τοιχώματα που έκρυβαν ένα ποταμό με μαύρα βρωμόνερα. Αν οι ρυτίδες αυτού του ανθρώπου ήταν ένα φαράγγι, τότε τα τοιχώματά του ήταν οι περαστικοί, όμορφοι, άσπρα σμιλεμένοι και ακληροί. Τα τοιχώματα που αποτελούσαν οι περαστικοί δεν αντανάκλασαν το χαμόγελό του. Θυμόταν τι σήμαινε κάποτε ένα χαμόγελο. Μια καθησυχαστική αποδοχή κάποιου που σ' έχει προσέξει και επιστρέφει το χαμόγελο στον προηγούμενο ιδιοκτήτη του.

Το να χαμογελά το έκανε ευτυχισμένο, αλλά ο αμείλικτος καθημερινός αγώνας της προσπάθειας να ζήσει στους δρόμους τον έφθειρε. Όπως τα παπούτσια στα πόδια τ' του. Οι σόλες των παπουτσιών του ήταν μια τέλεια αντανάκλαση του τι είχε κάνει η ζωή στους δρόμους στην ψυχή του. Το χαμόγελό του ήταν κάποτε αρκετό για να τον ταίσει και καμιά φορά να του προσφέρει και μια σκεπή πάνω απο το κεφάλι του για μια νύχτα. Τώρα ήταν τυχερός αν έβρισκε αρκετά για να τραφεί. Είχε ξηπύσει στο να ψάχνει για τροφή το βράδυ και να πρέπει να μάχεται με τα ποντίκια για τα υπολείμματα των σμάρφων.

Ήξερε ότι το να μαλά και να ζητιανεύει το μόνο που θα έκαναν θα ήταν να του φέρουν προβλήματα με τους μπάτσους. Αυτό ήταν το τελευταίο πράγμα που χρειαζόταν, περισσότερα προβλήματα στη ζωή του.

Όταν οι καιροί ήταν καλύτεροι στους δρόμους, αγόραζε ένα σακκουλάκι με σπόρους για τους φίλους του, τα περιστέρια. Ήταν μια απο τις λίγες απολαύσεις που μπορούσε να προσφέρει στον εαυτό του. Τα περιστέρια μαζεύονταν γύρω του όταν περπατούσε στο διπλανό πάρκο, σα να ήταν ένας άγιος που περπατούσε μέσα απο τις πόρτες της μεγάλης καθολικής εκκλησίας κατά μήκος του δρόμου. Ήταν ο προστάτης άγιος των περιστερών. Το κουρελιασμένο του πανωφόρι έγινε το ράσο του, ανεμίζοντας στον αέρα και προσδίδοντας του ένα χειμαρώδες βάδισμα καθώς προχωρούσε μέσα στην ενορία του.

Όταν άρχισε να γίνεται δύσκολο να βρίσκει λεφτά, αναγκάστηκε να πάρει μια απόφαση. Οι σπόροι ήταν μια ακριβή πολυτέλεια για το μικροσκοπικό εισόδημά του. Αποφάσισε ότι έπρεπε να τρώει παρά να ταΐζει τους φίλους του. Πήγαινε ακόμη στο πάρκο κάθε μέρα για να τους επισκεφτεί, αλλά είχαν χάσει την πίστη τους στο αγίο τους. Η έλλειψη της πίστης τους σ' αυτόν, του προκάλεσε μεγάλη συναισθηματική απελπισία. Δε μαζεύονταν γύρω του πια, γιατί δεν είχε τίποτε να τους δώσει επειδή συγκεντρώνονταν στα πόδια του.

Καθώς οι εβδομάδες περνούσαν, γινόταν όλο και πιο μονοιάκος απέναντι στα πουλιά. Για αυτά δεν ήταν τίποτε παραπάνω απο ένα άγαλμα. Ένα σταθερό σημείο στο οποίο μπορούσαν να χέσουν αν ήθελαν. Η δίψα του για να κερδίσει την προσοχή τους, να επιβεβαιώσει την υπαρξή του, τον οδήγησε στη λύση του καμμένου κόσμου του. Να τα σκοτώνει. Το επέλεξε για να εκπληρώσει τον νόθο του να τον προσέχουν. Βρήκε ότι ήταν εύκολο να στρίβει το λαϊμό τους μέχρι που άκουγε το κράκ! των ραχοκοκκαλιών τους. Ο ήχος έγινε μουσική για ταυτιά του, μια όμορφη περιστρεφόμενη συμφωνία πόνου. Έγινε εθισμός, ο ήχος απο τα κόκκαλα που σπάνε και τους μύς που ξεσκίζονται. Η προσδοκία της στριγγιάς κραυγής, ακολουθούμενης απο το κενό του τίποτα εξαιτίας της σπασμένης ραχοκοκκαλιάς. Σύντομα έμαθαν να τον αποφεύγουν. Να πετάνε μακριά μόλις η μορφή του εμφανιζόταν στο πάρκο. Φοβόντουσαν το θρόισμα του παλιού του, γιατί δεν ήταν πλέον ο άγιός τους. Ήταν σαν το πάρκο να ήταν

το νοσοκομείο, που βρισκόταν στο δρόμο παρακάτω από το πάρκο, και ο θάνατος, να περιπλανιόταν στους διαδρόμους. Ο άγιος των περισπεριών είχε γίνει ο λυτρωτής των περισπεριών.

Το χαμόγελό του άρχισε να ξεθωριάζει τις τελευταίες μέρες. Οι σκοτεινές ρωγμές, του ρησοώπου του ήταν βαθιές σαν την κόλαση στην οποία κατοικούσε τώρα. Το χαμόγελο άρχισε σιγά-σιγά να χάνεται, να τραβιέται προς τα κάτω από τον κόσμο γύρω του. Οι περαστικοί δεν τον κοιτάγαν πλέον. Σκεφτόταν ότι θα μπορούσε να ήταν ένας πυροσβεστήρας στο δρόμο, που κανείς δεν τον προσέχει εκτός κι υπάρχει πυρκαγιά κοντά. Έφτασε στο συμπέρασμα ότι ήξερε τι χρειαζόντουσαν αυτοί οι άνθρωποι, ένα λυτρωτή.

Ziggy Nix

ΣΤΟ ΤΕΛΟΣ

Η ΖΩΗ ΣΥΝΕΧΙΖΕΙ, ΠΙΚΡΕΣ
ΑΛΗΘΕΙΕΣ ΠΟΥ ΑΚΟΥΣΤΗΚΑΝ
ΟΤΑΝ ΕΤΡΕΧΕΣ ΝΑ ΒΡΕΙΣ
ΑΥΤΟ ΠΟΥ ΔΕΝ ΗΘΕΛΕΣ ΝΑ
ΧΑΣΕΙΣ. ΕΙΧΑ ΕΠΙΓΝΩΣΗ,
ΣΙΓΟΥΡΑ ΗΤΑΝ ΚΑΤΙ ΠΟΥ
ΥΠΕΝΘΥΜΙΖΕΙΣ Ή ΣΟΥ
ΥΠΕΝΘΥΜΙΖΕΙΣ. ΕΙΣΑΙ ΙΔΙΟΣ ΔΕ
ΜΑΛΑΚΑ. ΕΜΦΑΝΙΖΕΙΣ ΤΙΣ
ΙΔΙΕΣ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΕΣ, ΤΙΣ
ΙΔΙΕΣ ΩΡΕΣ, ΣΤΑ ΙΔΙΑ ΧΑΡΤΙΑ.
ΑΚΟΥΣΑ ΑΣΧΗΜΑ ΛΟΓΙΑ ΚΙ
ΗΡΘΑ ΝΑ ΔΩ ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ. ΔΕΝ
ΕΧΩ ΙΔΙΑΙΤΕΡΗ ΑΠΕΧΘΕΙΑ, ΔΕΝ
ΕΧΩ ΚΑΝ ΑΡΕΣΚΕΙΣ.
ΣΚΕΦΤΟΜΑΙ ΓΡΗΓΟΡΑ
ΟΡΙΣΜΕΝΕΣ ΩΡΕΣ, ΜΟΝΟ
ΑΥΤΟ ΕΧΩ, ΤΙΠΟΤΕ ΑΛΛΟ.
ΟΤΑΝ ΑΛΛΟΙ ΕΜΦΑΝΙΖΟΥΝ
ΚΑΛΥΤΕΡΕΥΣΕΙΣ ΕΧΕΙΣ
ΥΠΟΧΡΕΩΣΗ ΚΙ ΕΣΥ ΜΑΖΙ.
ΞΑΝΑΠΕΣ ΤΟ ΔΕ ΓΙΑΤΙ ΕΙΝΑΙ
ΚΡΙΜΑ ΚΑΘΕ ΦΟΡΑ ΝΑ

ΝΟΜΙΖΕΙΣ ΟΤΙ ΚΑΤΕΧΕΙΣ ΤΙΣ
ΩΡΕΣ ΤΕΣ ΑΛΗΘΕΙΕΣ, ΤΗ ΣΩΣΤΗ
ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ.
ΕΧΩ ΠΟΛΛΑ ΠΑΡΑΠΟΝΑ.
ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΘΑ ΜΟΥ ΠΕΙΣ
ΕΙΜΑΙ, ΕΧΩ ΚΑΙ ΠΟΛΛΕΣ
ΣΤΕΝΑΧΩΡΜΕΣ, ΠΟΛΛΟΙ ΕΧΟΥΝ
ΑΥΤΑ ΠΟΥ ΠΟΛΛΟΙ ΕΧΟΥΝ.
ΠΟΛΛΟΙ ΕΧΟΥΝ ΠΟΛΛΑ ΠΟΥ
ΔΕ ΘΑ ΤΑ ΠΟΥΝ ΠΟΤΕ ΚΑΙ ΣΕ
ΚΑΝΕΝΑΝ. ΚΑΙ ΤΟ ΑΣΤΕΙΟ
ΕΙΝΑΙ ΟΤΙ ΥΠΑΡΧΟΥΝ
ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΠΟΥ ΤΑ ΣΥΖΗΤΑΙ
ΜΑΖΙ ΤΟΥΣ... ΒΙΑΖΟΜΑΙ, ΊΣΩΣ
ΑΥΤΟ ΝΑ'ΝΑΙ ΠΟΥ ΤΡΩΕΙ
ΠΕΡΙΕΡΓΕΙΕΣ.
ΞΕΡΕΙΣ ΝΑ ΔΕΙΧΝΕΙΣ ΤΕΛΟΣ,
ΝΑ ΟΡΑΖΕΙΣ ΤΕΛΟΣ, ΝΑ
ΔΕΙΧΝΕΣΑΙ ΣΤΟ ΤΕΛΟΣ, ΝΑ
ΠΟΥΛΙΕΣΑΙ ΣΤΟ ΤΕΛΟΣ, ΞΕΡΕΙΣ
ΝΑ ΚΡΥΒΕΣΑΙ ΣΤΟ ΤΕΛΟΣ, ΜΑ
ΣΤΑΛΗΘΕΙΑ ΑΝΑΡΩΤΙΕΜΑΙ ΓΙΑΤΙ
ΦΕΥΓΕΙΣ ΣΤΟ ΤΕΛΟΣ.

ΑΛΕΞΗΣ ΣΙΑΦΑΚΑΣ

ΑΠΟΔΕΙΞΗ

Σηκώνοντας το κεφάλι του από το μπλοκ όπου έγραφε πυρετωδώς σειρές, από υπολογισμούς, ο Δόκτωρ Ουάλλας Εντουαρντς κοίταζε με βλοσυρό ύφος πάνω από τα γυαλιά του, τον εισβολέα του οποίου το κεφάλι είχε μόλις εμφανιστεί στην πόρτα του δωματίου μελέτης του. Το κεφάλι τον τροφοδότησε μ'ένα ηρόσχαρο χαμόγελο και χτύπησε την πόρτα ετεροχρονισμένα. Ο Εντουαρντς άφησε το μολύβι του κάτω μάλλον με υπερβολική δύναμη, παράγοντας ένα οργισμένο ξερό κρότο από τη γυαλισμένη ξύλινη επιφάνεια του γραφείου του.

‘Άσχημη ώρα’, ρώτησε ο εισβολέας.

Ο Ντάνκαν Μάντσον ήταν ένας παλιός φίλος και συνάδελφος, λέκτορας της Ιστορίας στο Τρίνιτι Κόλετζ του Δουβλίνου όπου και ο ίδιος ο Εντουαρντς διεύθυνε το τμήμα φυσικής. Με την πάροδο των χρόνων οι δυο άντρες αποκτήσαν τη συνήθεια να επισκέπτονται ο ένας τον άλλον απροειδοποίητα και στις πιο περίεργες ώρες. Ο Εντουαρντς κοίταζε το ρολόι του. Ήταν μόλις δέκα και τριάντα πέντε. Για τις συνήθειές τους, η νύχτα ήταν ακόμα στην αρχή της. Τουλάχιστον για τις συνήθειες που είχαν υιοθετήσει τα τελευταία 28 χρόνια. Συνήθειες που ο Εντουαρντς έβρισκε δύσκολο να ακολουθήσει στο τέλος της μέσης ηλικίας του.

‘Συγγνώμη’, είπε ο φυσικός, αναφερόμενος στην αναίτια οργισμένη χειρονομία που έκανε με το μολύβι. ‘Αρπάζε μια καρέκλα. Υποθέτω ότι δε θα πεις ότι σε μια στάλα ποτό;’

‘Χρειάζεται να ρωτήσεις’, απάντησε ο Μάντσον. ‘Τι κάνεις, αν μου επιτρέψεις, δουλεύοντας με χαρτί και μολύβι’

Ο Εντουαρντς γέλασε καθώς έχυσε ούισκι σε δυο βαριά, γυάλινα ποτήρια. ‘Black Bush εντάξει’, ρώτησε. Ο φιλοξενούμενός του έγνευσε καταφατικά.

‘Υπάρχει κάποιο πρόβλημα στο συστήμά μου’, εξήγησε ο Εντουαρντς, δείχνοντας απότομα με το δαχτυλίδι του τη σκοτεινή οθόνη του υπολογιστή που είχε παραμεριστεί στη μια μεριά του γραφείου του. ‘Δείχνει να συμβαίνει μόνο τη νύχτα’. Ακολουθούσε το γέλιο του σε μια από τις δυο αναπνευστικές πολυθρόνες που οι ακαδημαϊκοί γέμιζαν με χαρτιά, καυχόμενοι ότι είχαν μελέτη. ‘Εργάζομαι σ'ένα ενδιαφέρον πρόγραμμα κάθε απόγευμα για τις τελευταίες δυο βδομάδες και η καταραμένη μηχανή και χθες και προχθές, σταμάτησε πάνω που έδειχνε ότι πήγα να κάνω ένα αποφασιστικό βήμα. Την περασμένη βραδυά η παλιο-οθόνη έσβησε και όλα όσα είχα κάνει ολόκληρο το απόγευμα καθόταν. Ετσι σήμερα έπρεπε να ξανακάνω τους υπολογισμούς. Δόξα τω Θεό που ήμουν λίγο πιο προσεκτικός, σώζοντας τα δεδομένα τακτικά. Αλλά όπως και να 'χει έσβησε και πάλι σήμερα, τελικά. Δεν έχω ούτε την πιο αμυδρή ένδειξη γιατί. Είναι σα να υπήρχε μια πτώση τάσης ή κάτι τέτοιο. Αλλά τα φώτα ούτε καν τρεμοπαίζουν ποτέ.’

‘Αυτό είναι πολύ παράξενο’, Ουάλλου. Δεν είμαι σε καμιά περίπτωση τόσο εξαρτώμενος από τους υπολογιστές όπως εσύ, αλλά ήρθα από εδώ γιατί το συστήμα μου κατέρρευσε στη μέση μιας άσκησης που έκανα. Έπρεπε ή να φύγω από το δωμάτιό μου ή να περάσω το πόδι μου μέσα στην οθόνη του τέρατος’. Ο Μάντσον ήπνε μια μεγάλη ρουφηξιά από το Black Bush του. ‘Ίσως να υπάρχει κάποιος ιός στο σύστημα του κολλεγίου’.

‘Όχι’, απάντησε ο Εντουαρντς. ‘Το συστήμα μου δεν είναι συνεδμεμένο στο κεντρικό σύστημα. Εξαιτίας της φύσης της έρευνας που κάνω τα τελευταία χρόνια φοβούνται ότι μπορεί αθελά μου να δημιουργήσω κάποιον ιό που θα μπορούσε να καταστρέψει το πολύτιμο mainframe και δίκτυό τους.’

Λοιπόν, ίσως να είχαι δίκιο. Ίσως να δημιούργησες έναν ιό μέσα στη μηχανή σου.

Θα σου συγχωρήσω αυτή την παρατήρηση. Ντάνκαν, με το δικαιολογητικό της σχεδόν παντελώς αγνοιάς σου των εσωτερικών λειτουργιών μηχανών οποιουδήποτε είδους και των υπολογιστών ιδιαίτερα.

Περίπου, είπε ο Μάντσεν στραγγίζοντας το ποτήρι του με μια μεγαλόπρεπη χειρονομία.

Ο Εντουαρντέ τον μιμήθηκε και ξαναγέμισε και τα δυο ποτήρια.

Σε τι εργάζεσαι, όπως και να 'χει, ρώτησε ο Μάντσεν. Άλλη μια προσπάθεια για το βραβείο νόμπελ;

Πολύ αστείο. Είναι κάτι που στην πραγματικότητα εσύ με έκανες να το σκεφτώ.

Εγώ; Τι μπορεί να είπα ώστε να αναγκάσει τη γιγάντια διανοιά σου να το σημειώσεις;

Στο γάρτυ του Καβάνα. Ζορίζεις το Τμήμα Φιλοσοφίας όπως συνήθως.

Απιστευτά ανόητοι. Τι είπα που ήταν τόσο σημαντικό;

Ήταν εκείνο το αχόλιο ότι δεν ήταν ικανοί να αποδείξουν ότι είσαι αληθινός. Ή ότι αυτοί είναι αληθινοί. Ή ότι το σύμπαν είναι αληθινό.

Εντάξει ήμουν μάλλον αρκετά μεθυσμένος.

Ναι, αλλά με έβαλε σε σκέψεις.

Ένα πάντα επικίνδυνο πράγμα για σένα.

Η μέχρι τώρα εργασία μου με οδηγεί στο να πιστεύω ότι μπορεί να είναι δυνατό να εκφράσω όλο το υλικό σύμπαν σε μια σειρά από εξισώσεις. Ίσως μάλλον να μπορώ να εκχωρήσω μια θεωρητική αξία στο άπειρο.

Το νόημα της ζωής, του σύμπαντος και των πάντων;

Χριστέ μου! Δε μπορείς να πάρεις τίποτε στα σοβαρά Ντάνκαν;

Ο Γκίμπνευ από το Χειρουργικό ισχυρίζεται ότι η -πως θα πρέπει να την ονομάσουμε- χαλαρωτική μου στάση απέναντι στα πράγματα, θα προσθέσει δέκα χρόνια στο όριο ζωής μου.

Ο ίδιος Γκίμπνευ που αποκαλούσε αγύρτη και τσαρλατάνο με περικεφαλαία όταν είπε ότι η συνθηδιά σου να πίνεις θα μπορούσε να μειώσει την ίδια διάρκεια κατά είκοσι χρόνια.

Οι ιατρικές ωφέλειες του αλκοόλ είναι πολύ καλά γνωστές. Είναι ιστορικό γεγονός, ότι του Ιπποκράτη του άρεσε να πίνει καμιά γουλιά.

Δεν περιμένεις να πιστέψω αυτό το μάτσο μπούρδες, έτσι δεν είναι;

Πίστεψε ότι θες, είπε ο Μάντσεν καθώς σηκωνόταν πάνω. Ευχαριστώ για τη διαφωνία. Θα σ'αφήσω να συνεχίσεις τα πρωτόγονα ορνιθοσκαλισματά σου. Ξαναδείχνουν τις σειρές του A.J.P. Taylor στο BBC2 απόψε. Αν βιαστώ θα χάσω μόνο τις εισαγωγικές αναφορές.

Μια εβδομάδα αργότερα οι συνεχιζόμενοι χειρόγραφοι υπολογισμοί του Δόκτορ Εντουαρντέ διακόπηκαν για ακόμη μια φορά από το φίλο του, τον καθηγητή Μάντσεν. Λίγα είχαν αλλάξει στο δωμάτιο, εκτός από το φως. Διασκορπισμένα στο γραφείο ήταν μια συλλογή από πιατάκια και πιάτα στα οποία είχαν τοποθετηθεί κεριά.

Ξέρεις, το να δουλεύεις με το φως των κεριών δείχνει να σου ταιριάζει, Γουόλλυ. Πρέπει να είσαι ένας από τους λίγους ανθρώπους στη σχολή, παρατήρησε ο Μάντσεν μπαίνοντας, που δεν έχει αφήσει τα τρέχοντα προβλημάτα μας να αναμιχθούν με τη δουλειά του.

Είναι απλά ότι κανένας τους δεν είναι αρκετά μεγάλος για να έχει μάθει το επάγγελμά του πριν την εποχή των υπολογιστών.

Αντίθετα με σένα γερο-πορδή.

Ακριβώς, χαμογέλασε ο Εντουαρντέ, κλείνοντας ένα μπλόκ που ήταν σχεδόν γεμάτο με τα τερογλυφικά της επιστήμης του. Θα ενδιέφερε μια άλλη γερο-πορδή ένα ποτήρι ποτό;

Αγοράζω, είπε ο Μάντσεν, παρούσιάζοντας μια μισογεμάτη μπουκάλα ούισκι 10 ετών μέσα από το τζάκι του.

Τζέημσον, είπε ο Εντουαρντέ, κάνοντάς τη λέξη να μοιάζει με κατηγορία.

Είσαι πραγματικά ελιπιατής. Θέε μου, τώρα σου ξινίζει δεκάχρονο ούισκι.

Συγγνώμη Ντάνκαν. Δεν ήθελα να ακουστεί έτσι. Είναι πολύ καλό εκ μέρους σου. Το Τζέημσον είναι εντάξει. Αλήθεια. Υποθέτω ότι είμαι λίγο απορροφημένος από τα προβλημάτα μου.

Ακόμα προσπαθείς να αποδείξεις την ύπαρξη σου; είπε ο Μάντσεν. Έχω αρκετά προβλήματα δικαιολογώντας τη δική μου.

Είναι δυναρπαστικό. Οι εξισώσεις δείχνουν να έχουν αρχίσει μια δικιά τους ζωή. Είναι σχεδόν σα να με χρησιμοποιούν ως ένα μέσο για να εκφράσουν τους εαυτούς τους μάλλον, παρά σαν να τις έχω επινοήσει.

Τώρα αρχίζεις να ακούγεσαι σαν ένας από αυτούς τους καταραμένους φιλόσοφους, ή ακόμη χειρότερα. Υποθέτω ότι ήσουν πάρα πολύ απασχολημένος μ'αυτό, για να καταλάβεις τι συμβαίνει γύρω σου.

Εννοείς τη βλάβη των υπολογιστών στο Πανεπιστήμιο;

Εξαπλώνεται, είπε ο Μάντσεν. Οι υπολογιστές στα γειτονικά κτίρια με γραφεία άρχισαν να καταρρέουν. Δεν υπάρχει ούτε μια δορυφορική κεντρική κεραία που να λειτουργεί σε ολόκληρο το Δουβλίνο. Τα τελευταία νύχτα είναι ότι το αεροδρόμιο είναι κλειστό την τελευταία μία ώρα

λόγω βλάβης εξοπλισμού.

Σοβαρά; Δεν το άκουσα.

Δείχνει να εμφανίζεται ένα πρότυπο. Είναι σαν κάποιος να έριξε μια τεχνολογική βόμβα στο Δουβλίνο. Όσο υψηλότερο είναι το επίπεδο της τεχνολογίας, τόσο πιο ευάλωτη θα είναι αυτή προς τη βόμβα.

Είδα στην εφημερίδα ότι έχουν ανάλογα προβλήματα και στην Αγγλία.

Και σ'άλλες χώρες της Ευρώπης επίσης. Είναι μάλλον ηλιακές κηλίδες ή κάτι ηλίθιο σαν αυτό.

Α-χά!, γρύλλισε ο Εντουαρντέ μη προσέχοντας σ'αλήθεια το φίλο του.

Είσαι μίλλια μακριά.

Συγγνώμη. Είναι αυτές οι καταραμένες εξισώσεις. Απλά δε μπορώ να τις κάνω να ακολουθήσουν λογικές κατευθύνσεις.

Αφήσέ τις για λίγο. Είναι μόνο δουλειά μερικών απογευμάτων στο κάτω-κάτω.

Όχι πιά. Με τις διακοπές ρεύματος των τελευταίων δυο ημερών τα περισσότερα από τα μαθηματά μου ακυρώθηκαν. Έτσι είχα πολύ περισσότερο χρόνο για να εργαστώ πάνω τους.

Λοιπόν, πόσο μένει ακόμη μέχρι να δεις κάποιο φως στο τέλος του τούνελ;

Ποιος ξέρει. Για την ώρα έχω υποκύψει στον πειρασμό να ακολουθώ τις εξισώσεις όπου με οδηγούν, και να πάνε στο διάολο οι θεωρίες μου. Ή αυτό ή ξαναρχίζω τα πάντα από την αρχή.

Περάσαν σχεδόν δεκαπέντε μέρες, προτού ο Μάντσεν περάσει και πάλι από το φίλο του. Στο διάστημα που μεσολάβησε το πανεπιστήμιο είχε κλείσει κατά τη διάρκεια της ολοένα και χειρότερης κρίσης και η πανεπιστημιούπολη είχε πραγματικά ερημώσει. Ο καθηγητής της ιστορίας είχε κάνει το ταξίδι στο κολλέγιο για ειδικό λόγο. Είχε τηλεφωνήσει στο διαμέρισμα του φίλου του αλλά δεν πήρε απάντηση και ήταν απίθανο ότι ο φυσικός θα βρισκόταν έξω κάνοντας κοινωνικές επαφές. Κάτω από τις υπάρχουσες συνθήκες, υπήρχαν λίγα ανοιχτά κέντρα διασκέδασης και όπως και να είχε, ο Μάντσεν ήταν σχεδόν ο μοναδικός πραγματικός του φίλος. Και από τότε που η γυναίκα του πέθανε, πριν πέντε χρόνια, ο Μάντσεν ανακάλυψε πόσο λίγες από τις γνωριμίες του είχαν πραγματικά χρόνο για οποιονδήποτε πέρα από τους εαυτούς τους. Για μια φορά ο Μάντσεν κτύπησε προτού μπει.

‘Έλα’, φώναζε ο Έντουαρντς.

Ανοίγοντας την πόρτα, φάνηκε στο Μάντσεν σαν ο φυσικός να μην είχε μετακινηθεί από την τελευταία του επίσκεψη. Υπήρχε ένα ελαφρό στρώμα σκόνης που κάλυπτε τα πάντα, συμπεριλαμβανομένου και του ίδιου του ανθρώπου. Πιάτα μισοφαγωμένου φαγητού ήταν διασκορπισμένα στο δωμάτιο, μουχλιάζοντας. Το ταβάνι είχε μαυρίσει γρήγορα από το συνεχές κάψιμο των κεριών. Ένας σωρός απο κουβέρτες κοίτονταν στο πάτωμα ανάμεσα από τις πολυθρόνες μελέτης, που δείχναν σημάδια εξαναγκασμού σε λειτουργία ως κρεβάτι.

‘Τι έκανες όλο αυτό τον καιρό, Γουάλλυ; Ήσουν σπίτι τις τελευταίες δυο βδομάδες; Τηλεφώνησα στο διαμέρισμά σου αρκετές φορές και δεν απαντούσες.’ Κάτι στην έκφραση του συναδέλφου του τον έκανε να σταματήσει. ‘Είσαι καλά’.

Ο Έντουαρντς κούνησε το κεφάλι του. ‘Όχι’, ψιθύρισε. ‘Ηττήθηκα’. Ο φυσικός σήκωσε το μπλοκ όπου έγραφε και το πέταξε στο καλάθι των ακρήστων με μια πλατιά χειρονομία.

‘Ο κόσμος γύρω σου καταρείν και το μόνο που σε απασχολεί είναι κάποια εργασία διανοητικού αυνανισμού; Τη βδομάδα που πέρασε οι μισές χώρες του κόσμου κυρήξαν στρατιωτικό νόμο και εσύ κάθεσαι εδώ παίζοντας με μαθηματικά’.

Ο Έντουαρντς κοίταζε με απλανές βλέμμα μακριά. Δεν έδειξε καμιά ένδειξη ότι είχε ακούσει το παραμικρό απ’ότι είχε πει ο φίλος του. ‘Το καταραμένο με οδηγεί στη διαστροφή’, είπε χαμογελώντας καθησυχαστικά στο Μάντσεν. ‘Τείνουν να αποδείξουν ότι το σύμπαν δεν υπάρχει. Ότι η πραγματικότητα είναι, εντάξει...μη πραγματική, υποθέτω’. Ο Έντουαρντς γέλασε. ‘Πήγα πίσω ακριβώς στην αρχή και έλεγξα τον κάθε υπολογισμό που έκανα, κάθε φόρμουλα που χρησιμοποίησα. Όλα είναι εντάξει’.

‘Τελειώσεις’;

‘Όχι, αλλά από τον τρόπο που καταλήγουν τα πράγματα μπορώ να πω ποιο θα είναι το συμπέρασμα. Η λογική θα έδειχνε άφωγη - το αναπόφευκτο συμπέρασμα όταν δουλεύεις προς τα πίσω από δω που είμαι εγώ τώρα’.

‘Λες ότι μπορείς να αποδείξεις ότι τίποτα από όλα αυτά’, ο Μάντσεν περίστρεψε το χέρι του κάνοντας ένα ημικύκλιο, “τίποτα απ’όλα αυτά δεν υπάρχει”.

‘Σωστά’, απάντησε ήρεμα ο Έντουαρντς.

‘Δεν υπάρχω, δεν υπάρχεις, δεν κάνουμε αυτή τη συζήτηση’.

‘Ακριβώς’.

‘Τα’χεις παίξει’.

‘Το ελπίζω’.

‘Γιατί το λες αυτό’;

‘Οι άνθρωποι τείνουν να πιστεύουν ότι κάτι δεν υπάρχει έως ότου ανακαλυφθεί ή ότι κάτι δεν είναι αλήθεια έως ότου αποδειχθεί. Αν αυτό ισχύει, τι συμβαίνει

μόλις τελειώσω τους υπολογισμούς μου’.

‘Πρέπει να δεις ένα γιατρό’, είπε ο Μάντσεν.

‘Ίσως’, είπε ο φυσικός ήρεμα, ήρεμα.

Η συζήτηση βασάνιζε το μυαλό του Μάντσεν εκείνη τη νύχτα όταν έφτασε σπίτι του στο κρύο, άδειο, ημιανεξάρτητο διαμέρισμά του. Ο Έντουαρντς είχε δώσει τόσο σίγουρος για αυτά που έλεγε -υπονοούσε. Έδειχνε τόσο λογικός. Ο ιστορικός σκέφτηκε την πρώτη φορά που είχε συζητήσει την εργασία του φίλου του, η οποία είχε συμπέσει με τις πρώτες ημέρες της τρέχουσας ενεργειακής κρίσης. Ενεργειακή κρίση; σκέφτηκε. Γιατί να το πει έτσι. Ενεργειακή κρίση ήταν μια εντελώς ανακριβή περιγραφή. Αλλά ίσως είναι ο μόνος τρόπος να μπορέσουν τα μικρά μας μυαλά να δώσουν μια λογική εξήγηση για το τι συμβαίνει. Πως αλλιώς να περιγράψεις την ολική κατάρρευση της τεχνολογίας; Οι μηχανές σταματάνε να λειτουργούν -οι πιο εξειδικευμένες πρώτα. Οι υπολογιστές κατέρρευσαν, και οι ραδιοφωνικές και τηλεοπτικές εκπομπές σταμάτησαν. Οι μηχανές εσωτερικής καύσης και το ηλεκτρικό έπαψαν να λειτουργούν. Ακόμα και μηχανήματα χαμηλής τεχνολογίας, όπως ποδήλατα, ήταν αναξίδια.

Ο Μάντσεν άρχισε να ερευνεί το διαμέρισμα, ψάχνοντας για παλιές εφημερίδες. Θυμήθηκε κάτι που είχε πει στον Έντουαρντς σε μια προηγούμενη επίσκεψη. Μια έκρηξη βόμβας, έτσι είχε περιγράψει το φαινόμενο. Εφαξε στα σκουπίδια, που δεν είχαν μαζευτεί από τις πρώτες μέρες της κρίσης, και βρήκε μερικές εφημερίδες. Η πιο πρόσφατη χρονολογούνταν παραπάνω από μια βδομάδα πριν. Καμμία δεν είχε τυπωθεί από τότε. Ήταν μια Αγγλική εφημερίδα, λαϊκού στυλ. Ευτελής και προσπαθώντας να εντυπωσιάσει με φτηνά μέσα, υποστήριζε ότι όποιο και να ‘ταν το πρόβλημα, είχε ξεκινήσει από την Αγγλία. Ένα χρονοδιάγραμμα των συστημάτων που κατέρρευσαν έδειχνε ότι η τεχνολογία στην Αγγλία είχε αρχίσει να καταρείν πρωτίτερα απ’ότι στην κεντρική Ευρώπη. Έδειχνε ότι οι ΗΠΑ, όντας ακόμη πιο απομακρυσμένη από τους Βρετανικούς νήσους δεν άρχισε να υποφέρει παρά μέρες αργότερα και η Αυστραλία ακόμη αργότερα.

Για το Μάντσεν όλα έβγαζαν νόημα. Ήταν ειρωνία, σκέφτηκε, το πως οι σκανδαλοθηρικές εφημερίδες διήρκεσαν περισσότερο από τους, αξιότερους, ανταγωνιστές τους και πόσο κοντά στην αλήθεια η τελευταία τους ομοβροντία φθηνού εντυπωσιασμού είχε βρεθεί. Ο Μάντσεν συμβουλευτηκε το ημερολόγιό του, κάνοντας κάποιες τελικές βελτιώσεις στο σχεδόν ακριβές άρθρο. Σε κάθε περίπτωση, τα αντικείμενα που περιέγραφε η εφημερίδα είχαν πάψει να λειτουργούν στην ευρύτερη περιοχή του Δουβλίνου το λιγότερο εικοσιτέσσερις ώρες πριν το Λονδίνο, στο οποίο στηρίζονταν οι υπολογισμοί του άρθρου. Και παρόμοιας τεχνολογίας συσκευές μέσα στους καθαγιασμένους τοίχους του κολλεγίου Τρίνιτυ είχαν καταρεύσει παραπάνω από εικοσιτέσσερις ώρες πριν από αυτό και πάλι.

Όσο παρανοϊκό και να φαινόταν, η θεωρία του Γουάλλας Έντουαρντς που αφορούσε τις εξισώσεις του ήταν σωστή. Ο Μάντσεν έφυγε από το διαμέρισμά του τρέχοντας. Ήξερε ότι έπρεπε να αποτρέψει τον Έντουαρντς από το να τελειώσει τις εξισώσεις του. Ο μεσήλικας ιστορικός διένυσε την απόσταση τροχάδην για όσο περισσότερο μπορούσε, τελιώνοντας το ταξίδι με ένα ξέπνοο περπάτημα. Στην πόρτα του δωματίου μελέτης του Έντουαρντς σταμάτησε, καταλαβαίνοντας πόσο γελοίος θα έδειχνε ορμώντας μέσα από την πόρτα και λέγοντας λαχανιασμένος στο συναδελφό του να σταματήσει τη δουλειά του για

το μέλλον της ανθρωπότητας, ακόμα και του ίδιου του σύμπαντος. Χτύπησε απαλά και μπήκε χωρίς να περιμένει πρόσκληση.

Ο Έντουαρντς καθόταν ακόμη εκεί όπου τον είχε αφήσει μόλις λίγες ώρες νωρίτερα. Έδειχνε ηττημένος και απελπισμένος. Οι παλάμες των χεριών του κοιτόνταν ανοιχτές πάνω στο γραφείο του και κοίταζε τον ιστορικό μέσα από βάθη άπειρου πόνου.

‘Πρέπει να σταματήσεις’, είπε ο Μάντσεν. ‘Το ξέρεις’.

‘Σταμάτησα πριν τρεις μέρες’, απάντησε ο Έντουαρντς. ‘Μόλις κατάλαβα τι συνέβαινε’. Προσπάθησε να χαμογελάσει, του βγήκε σα γκριμάτσα. ‘Ξέρεις τι με έπεισε τελικά; Το μολύβι μου. Στόμωσε. Και μετά δε μπορούσα να το ακονίσω. Δε μπορούσα να ανοίξω το ζυραφάκι για τα μολύβια μου. Ήταν σα να είχε εμπλακεί σ’ένα κομμάτι μετάλλου. Πήγα σε μια αίθουσα μαθημάτων και βρήκα μια προμήθεια μολυβιών. Όταν τα έφερα εδώ πάνω στομάχι μου είχε γεμίσει. Ήξερα τότε ότι ήμουν εγώ και οι εξισώσεις μου που προκαλούσαν αυτή την κατάσταση. Θυμήθηκα ότι ο υπολογιστής μου ήταν ο πρώτος που κατέρρευσε και τα φώτα μου ήταν τα πρώτα που έσβησαν, ακολουθούμενα από τα άλλα φώτα στον όροφο και μετά στο υπόλοιπο κτίριο και ούτω καθεξής. Εγώ το έκανα. Έτσι σταμάτησα να δουλεύω’.

‘Δόξα τω Θεό’, είπε ο Μάντσεν.

‘Δεν υπάρχει. Μέχρι εκεί’.

‘Απόδειξα’, είπε ο Έντουαρντς.

Μια παύση. ‘Ντάνκαν, τα πράγματα χειροτερεύουν’.

‘Ακόμη, έτσι δεν είναι;’.

Κατέστρεψα τις σημειώσεις μου. Δεν υπήρξε καμμία βελτίωση’.

Ο Μάντσεν μπορούσε να διαβάσει κάτι στην έντονη ματιά του φίλου του. Ο φυσικός του ζητούσε ήσυχα συνάντηση. Τι ήθελε;

‘Οι σημειώσεις μου’, είπε ο Έντουαρντς. ‘Πάνε. Όλο το αρχείο των εξισώσεων καταστράφηκε. Δεν υπάρχουν πλέον σε χαρτί’.

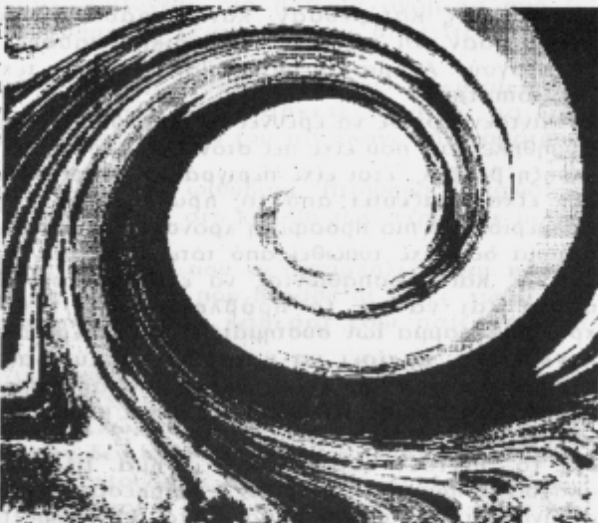
‘Θα μας βάλω ένα ποτό’, είπε ο Μάντσεν, ηγαίνοντας στη μικρή κάβα δίπλα στο γραφείο του Έντουαρντς.

‘Black Bush’, ρώτησε ρητορικά, περνώντας ένα ποτήρι με το ποτό στο βασανισμένο φίλο του. ‘Έχει μείνει ακόμη λίγο Jameson’, συνέχισε, με τα μάτια του να εστιάζονται σε μια βαριά, μαρμαρένια λάμπα πάνω στην κάβα.

Ο Μάντσεν βρήκε δύσκολο να συντηρήσει τη συζήτηση, αλλά έβρισκε και την ηουσία ανυπόφορη. ‘Ήξερε ότι έπρεπε να καταστρέψει την τελευταία αποθήκη εξισώσεων του φίλου του. Ο Έντουαρντς τον βοήθησε σπάζοντας τη σιωπή’.

‘Το μόνο πράγμα που μετανοιώνω στη ζωή μου είναι ότι ποτέ δεν παντρεύτηκα’,

είπε ο φυσικός, περιστρέφοντας την καρέκλα του έως ότου κοίταζε μακριά από το φίλο του. ‘Αγάπησα την ακαδημαϊκή ζωή και πιθανότατα θα τρέλλαίνα εντελώς, οποιονδήποτε αρκετά ανόητο ώστε να με παντρευτεί’. Αύξησε την ένταση της φωνής του για να καλύψει τους μικροθρόνους πίσω του καθώς ο Μάντσεν πάλευε με τη συνειδήσή του και την μαρμαρένια λάμπα. ‘Αλλά θα μου είχε αρέσει να το δοκιμάζω. Πιθανότατα θα ήμουν πολύ άνετα για να οδηγήσω τον εαυτό μου, και όλους τους άλλους, σ’αυτά τα χάλια. Μάλλον θα ήμουν’.

ικανοποιημένος να κάθεται δίπλα στη φωτιά το απόγευμα με τα πόδια μου φηλά, κοιτάζοντας τηλεόραση με την κυρά, μετρώντας τα παιδιά’. Σταμάτησε. ‘Απλά κάντο’, είπε, χωρίς να αλλάζει τόνο.

Ο Μάντσεν έφερε τη βαριά βάση της λάμπας στο κρανίο του Γουάλλας Έντουαρντς με όλη τη δύναμη που μπορούσε να μαζέψει. Έμεινε έκπληκτος όταν μια γωνία του μάρμαρου εισχώρησε και σφηνώθηκε στο κρανίο. Ο ιστορικός δεν είχε τίποτα στο στομάχι του για να το αδειάσει. Προχώρησε προς τις πολυθρόνες, σκούπισε τα απομεινάρια των τελευταίων εβδομάδων από μια απ’αυτές και κάθισε. Κουλουριάστηκε σε μια καρέκλα και άρχισε να κλαίει ήρεμα. Το μυαλό του ήταν σε καώδη κατάσταση. Αντιλαμβάνονταν το πέρασμα του χρόνου μόνο καθώς διαδοχικά κεριά έσβηναν, αφηνοντάς τον στο σκοτάδι. Κοίταζε το σκοτεινό εξόγκωμα στο διπλανό γραφείο. Κανονικά ένα τέτοιο θέαμα θα τον είχε γεμίσει με τρόμο. Το μυαλό του ήταν πάρα πολύ γεμάτο με αμφιβολίες και αυτολύπηση σχετικά με την πράξη του, για να επιτρέψει ένα τέτοιο συναίσθημα. Βαθμιαία το μυαλό του άδειαζε.

Τελικά περιορίστηκε στο να ανακαθίσει. Δεν ένοιωθε ούτε καν λύπη για τον εαυτό του.

Πάνω από το κεφάλι του ένα λαμπτήρας άναψε.

ROBERT NELSON

ΠΟΥ ΠΗΓΑΝ ΟΛΟΙ ΟΙ ΠΟΙΗΤΕΣ;
ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΕΚΑΝΑΝ ΤΙΣ ΛΕΞΕΙΣ ΝΑ
ΚΟΒΟΥΝ, ΠΟΥ ΑΙΝΧΤΟΥΣΑΝ ΣΤΙΣ ΕΚΚΛΗΣΙΕΣ
ΠΟΥ ΞΕΠΛΕΝΑΝ ΤΗ ΓΛΩΣΣΑ ΜΕ ΛΑΣΠΗ...
ΠΟΥ ΠΗΓΑΝ ΟΛΟΙ ΟΙ ΠΟΙΗΤΕΣ;

ΠΟΥ ΠΗΓΑΝ ΟΛΟΙ ΟΙ ΖΩΓΡΑΦΟΙ;
ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΚΟΜΜΑΤΙΑΖΑΝ ΤΙΣ ΕΙΚΟΝΕΣ
ΠΟΥ ΧΑΡΑΖΑΝ ΤΟΥΣ ΠΙΝΑΚΕΣ
ΠΟΥ ΒΟΥΤΑΓΑΝ ΤΑ ΠΙΝΕΛΑ ΤΟΥΣ ΣΕ ΑΙΜΑ...
ΠΟΥ ΠΗΓΑΝ ΟΛΟΙ ΟΙ ΖΩΓΡΑΦΟΙ;

ΠΛΕΝΟΥΝ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΤΟΥΣ ΜΕ
ΜΕΛΑΝΙ ΚΑΙ ΚΥΚΛΟΦΟΡΟΥΝ
ΜΕ ΤΑΜΠΕΛΕΣ
‘ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΜΑΣ ΕΙΝΑΙ
ΚΑΘΑΡΑ ΚΑΙ ΟΙ ΠΕΝΕΣ
ΜΑΣ ΓΕΜΑΤΕΣ ΜΕ
ΑΡΩΜΑ
ΔΕΝ ΠΛΗΓΩΝΟΥΜΕ
ΚΑΝΕΝΑ’

ΓΕΜΙΖΟΥΝ ΤΟΥΣ ΚΑΜΒΑΘΕΣ ΤΟΥΣ ΜΕ
ΑΣΠΡΟ
ΚΑΙ ΖΗΤΟΥΝ ΠΑΛΕΤΕΣ ΧΩΡΙΣ
ΚΟΚΚΙΝΟ
‘ΤΑ ΜΑΤΙΑ ΜΑΣ ΕΙΝΑΙ ΤΥΦΛΑ
ΚΑΙ ΤΑ ΠΙΝΕΛΑ ΜΑΣ
ΒΟΥΤΗΓΜΕΝΑ ΣΤΟ ΠΑΣΤΕΛ
ΔΕΝ ΠΛΗΓΩΝΟΥΜΕ
ΚΑΝΕΝΑ’

ΠΟΥ ΠΗΓΑΝ ΟΛΟΙ ΟΙ
ΜΟΥΣΙΚΟΙ;
ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΕΚΑΝΑΝ ΤΟΝ
ΗΧΟ ΝΑ ΕΝΟΧΛΕΙ
ΠΟΥ ΓΚΡΕΜΙΖΑΝ ΤΗ
ΣΚΗΝΗ
ΠΟΥ ΣΦΥΡΗΛΑΤΟΥΣΑΝ ΤΗ
ΜΟΥΣΙΚΗ ΣΕ ΟΠΙΟ
ΠΟΥ ΠΗΓΑΝ ΟΛΟΙ ΟΙ
ΜΟΥΣΙΚΟΙ;

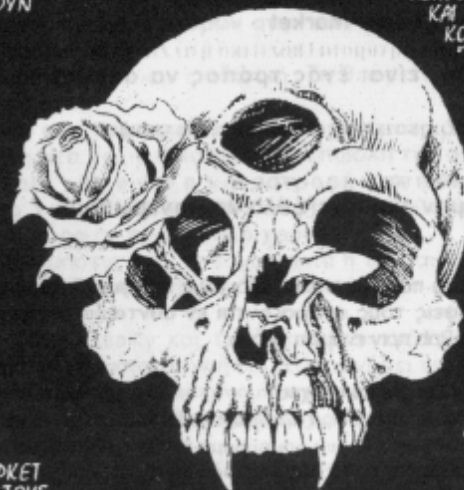
ΔΕΝ ΠΛΗΓΩΝΟΥΜΕ
ΚΑΝΕΝΑ

ΑΠΛΑ
ΣΟΖΟΥΜΕ ΤΟ
ΤΟΜΑΡΙ ΜΑΣ

ΔΕΝ ΠΛΗΓΩΝΟΥΜΕ
ΚΑΝΕΝΑ

ΠΑΙΖΟΥΝ ΣΕ ΣΟΥΠΕΡΜΑΡΚΕΤ
ΚΑΙ ΕΧΟΥΝ ΤΑ ΟΡΓΑΝΑ ΤΟΥΣ
ΚΟΥΡΔΙΣΜΕΝΑ
‘ΤΑ ΑΦΤΙΑ ΜΑΣ ΕΙΝΑΙ ΚΟΥΦΑ ΚΑΙ ΟΙ
ΚΟΡΔΕΣ ΜΑΣ ΤΥΓΜΕΝΕΣ ΜΕ ΜΕΤΑΞΙ
ΔΕΝ ΠΛΗΓΩΝΟΥΜΕ ΚΑΝΕΝΑ’

THE EX

CYBERWAVES

Εγκεφαλο-επεκτατική, επαρκώς ρυθμική και συχνά εξυμνα πειραματική, η cyber μουσική έχει να παρουσιάσει μερικά από τα πιο ενδιαφέροντα σχήματα στο χώρο του underground, τα τελευταία 7 χρόνια. Οι συνεντεύξεις των τριών σχημάτων που ακολουθούν, στοχεύουν σε κάποια μικρή παρουσίαση της μουσικής ψηφιακής υποκοουλτούρας και του όποιου ιδεολογικού υπόβαθρου τη στηρίζει.

DRUG FREE AMERICA

Οι DFA διατείνονται ότι γνωριστήκαν σ' ένα κέντρο αποτοξίνωσης στο Βέλγιο όπου και δέχτηκαν πειραματική θεραπεία με εγκεφαλικά κύματα. Έκτα θες από τα πολλά τριπάκια, θες από τη θεραπεία την ίδια, οι τύποι καταλάβαν ότι η αποστολή τους στον κόσμο έγκειται στην παραγωγή ηχητικών συχνотήτων που κατά κάποιο εναρμονισμένο συνδέονται με υπερδραστήματα και τύπους από άλλους πλανήτες και τα βέστα. Το τι οι DFA παράγουν ένα ψυχεδελικό trance-ambient με πειραματικές απολήξεις, είναι κατά συνέπεια κάτι αναμενόμενο.

Η.Η.- Ποιος είναι ο σκοπός της μουσικής σας;

5-0 υπέρ μας. (Ατυχές λογοπαίγνιο με το goal-σκοπός και τέρμα).

Η.Η.- Μπορούν οι ηχητικές συχνότητες να επηρεάσουν κάποια επίπεδα του ανθρώπινου εγκεφάλου;

Τα πάντα επηρεάζουν τον ανθρώπινο εγκέφαλο, ένα μέρος του είναι δέκτης πληροφοριών και η μουσική είναι μια οργανωμένη ροή πληροφοριών.

Η.Η.- Νομίζετε ότι η χρήση παρασυστοιχομένων μπορεί να βγάλει στην επιφάνεια κάποιες κρυμμένες περιοχές του εγκεφάλου; Είναι δυνατόν να επιτευχθεί το ίδιο με τη χρήση μουσικής;

Η μουσική είναι καλύτερη από τα ναρκωτικά, όταν η μουσική σε χτυπά δε νοιώθεις πόνο.

Η.Η.- Απο που προέρχεται η έμπνευση στη μουσική σας;

Την αγοράζουμε στο τοπικό super market

Η.Η.- Θέλετε να περάσει κάποια μηνύματα (πολιτικά ή άλλα) μέσω της μουσικής σας;

Η μουσική είναι το μέσο, είναι ένας τρόπος να ακούς, να κατασκευάζεις ένα παραγωγικό ήχο.

Η.Η.- Υπάρχει κάποιο συγκεκριμένο νόημα στο όνομα του γκρούπ;

Όχι.

Η.Η.- Ποια είναι τα ήμια σχεδιά σας;

Αυτό είναι μυστικό, αλλά μην ανησυχείς όλα θα φανερωθούν.

KONG

Οι Ολλανδοί Kong παράγουν ένα από τους πιο ψυχεδελικούς κυβερνοθούρους του γνωστού σύμπαντος. Οι απόψεις τους εκφράζονται εν συντομία παρακάτω σε μια συνέντευξη δι' αλληλογραφίας που έδωσε ο Rob πριν ένα μήνα χρόνο.

Η.Η.- Πότε ξεκινήσατε ως γκρούπ; Σχέδια και στόχοι;

Ξεκινήσαμε το 1989. Ο Dirk, ο Mark κι εγώ παίζαμε σ' ένα industrial σχήμα τους Slaverholl. Αποφασίσαμε να σχηματίσουμε ένα νέο ορχηστρικό γκρούπ και πήραμε τον Aldo από τους Mortice and Tennon. Δεν είχαμε κανένα απολύτως στόχο. Απλά να πειραματιζόμαστε με ήχους και να παίζουμε τη μουσική που μας αρέσει χωρίς να κάνουμε συναυλίες.

Η.Η.- Πώς θα περιγράφατε τη μουσική σας;

Ένα Αγγλικό φανζί περιέγραψε τη μουσική μας σαν: "Είναι ένα ηλεκτρονικό υβρίδιο metal riff-, hardcore ρυθμών, επινοητικής κιθάρας, και γεμάτων έντασης φωνητικών, μολυσμένο με samples και φωνητικά cut-ups". Συχνά γεμίζει με ξεσπάσματα μελωδίας, avant garde, jazz και κλασικές εγχόρδες συνθέσεις...

Η.Η.- Θεωρείτε την πραγματικότητα ως κάτι σταθερό και αντικειμενικό, ή κάτι που μπορεί να ιδωθεί εναλλακτικά και χωρίς συγκεκριμένη υπόσταση; Νομίζετε ότι η μουσική μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως μέσο

για την υπέρβαση της πραγματικότητας;

Δεν χρησιμοποιούμε ναρκωτικά (Τι πεζοί!)

Η.Η.- Προτιμάτε τη χρήση των εναλλακτικών καναλιών για τη διοχέτευση των δραστηριοτήτων σας ή τους mainstream χώρους;

Είμαστε αναγκασμένοι να περνάμε τις δραστηριοποιήσεις μας μέσω των underground/ανεξάρτητων καναλιών γιατί οι μεγάλες εταιρείες δεν ενδιαφέρονται για αυτό που κάνουμε...

Η.Η.- Μπορείτε να ανφέρετε κάποια σχήματα που προτιμάτε και/ή έχουν ασκήσει κάποια επιρροή πάνω σας;

Brian Eno, Stockhausen, Bad Brains, TC Matic, Kowabki, David Byrne, Japan, House μουσική και εγώ προσωπικά, όλη την ambient σκηνή.

Η.Η.- Υπάρχουν κάποιες προτιμήσεις από τη λογοτεχνία;

Όχι.

KONG: RUSTENBURGERSTRAAT 315-3, 1073 GG AMSTERDAM, HOLLAND

G.G.F.H.

Η συνέντευξη των technohatecore προφητών, δόθηκε από το Brian δι' αλληλογραφίας.

Η.Η.- Πότε ξεκινήσατε ως γκρούπ; Έχει αλλάξει η μουσική σας από τότε;

Ξεκινήσαμε τέλη του 89, κάνοντας θορυβώδη περίεργη ηλεκτρονική μουσική. Από τότε έχουμε ελλάξει δραστικά (προς το καλύτερο) και το στυντιό μας έχει επεκταθεί από 1 sampler, σε 2 samplers, 5 synths και 4 drum-machines, καθώς και νέους ηλεκτρονικούς μίκτες κτλ.

Η.Η.- Πιστεύετε ότι υπάρχει μια άλλη οπτική της πραγματικότητας πέρα από αυτή που πλάσσεται μέσω των mass-media;

Η πραγματικότητα που περνάει μέσα από τα mass-media δεν έχει τίποτε το κοινό με την "πραγματική" καθημερινή πραγματικότητα, παρόλα αυτά οι άνθρωποι επιλέγουν ή αναγκάζονται να ζήσουν στην πραγματικότητα των media - έτσι βλέπουμε

**GLOBAL GENOCIDE
FORGET HEAVEN**

την εξήγηση για την ψύχωση τόσων ατόμων στην κοινωνία. Κάποιοι μπορούν να αντέξουν το ψέμμα. Κάποιοι άλλοι όχι....

Η.Η.- Η μουσική σας είναι ακραία και επιθετική. Τη θεωρείτε ως μέσο για να περάσετε κοινωνικοπολιτικά μηνύματα;

Είναι το πιο μινιμαλιστικό από τα κοινωνικοπολιτικά μηνύματα: ΞΥΠΝΑ ή ΠΕΘΑΝΕ ΑΡΓΑ!

Η.Η.- Τι πιστεύετε για τη Νέα Τάξη; Βρίσκετε την επιβολή της αναπόφευκτη;

Η πραγματική "Νέα Τάξη" θα είναι η καταστροφή των εθνικών συνόρων, καθώς η πληροφορία ρέει από τους υπολογιστές εδώ, σ' αυτούς στην Ελλάδα και αυτή η συνέντευξη θα λαμβάνει χώρα σε πραγματικό χρόνο.

Η.Η.- Έχετε κάποιες προτιμήσεις από τη λογοτεχνία ή τις ταινίες;

Τα εβδομαδιαία παγκόσμια νέα και διάφορα περιοδικά. T.V. - το έσχατο παράθυρο σ' ένα κοινωνικό υποσυνείδητο.

Η.Η.- Πιστεύετε ότι η virtual reality και το σύνολο των νέων τεχνολογιών θα είναι ένα ακόμα όπλο στα χέρια των εξουσιαστών ή θα λειτουργήσει ως επαναστατικό μέσο;

Θα είναι μια επαναστατική δύναμη. Η αστυνομία των ηλεκτρονικών εγκλημάτων σε μπορεί να πιάσει τον καθένα που κάνει hacking κρυμμένος κάπου στο σύστημα. Επιπρόσθετα, οι hackers είναι συνήθως ανήλικοι!

Η.Η.- Ποια η γνώμη σας για την καταπίεση και την καθημερινή σφαγή για πειράματα, των ζώων;

Είναι ακόμη πιο άρρωστο κι από τους δικηγόρους και τις Ασφαλιστικές εταιρείες - οι πιο άρρωστοι μπάσταρδοι που δεν είναι στην κυβέρνηση.

**Διεύθυνση επικοινωνίας για GGFH καθώς και για DFA: DREAMTIME, PO BOX 17, DEWSBURY
WEST YORKSHIRE, WF2 8AA, UK
L.T.**

WAT TYLER

Η πρώτη μου επαφή με τους Wat Tyler ήταν όταν ο Γιάννης (από Θερμοκλήσιο) μου έδειξε ένα 7" τους στο οποίο σατυρίζαν το SEX της Madonna με μερικές απολαυστικές φωτογραφίες των εαυτών τους (κοντροί, άγαρμοποι και απαίσιοι) να παρωδούν 'ερωτικές' στάσεις. Το ότι στα label του 7" δηλώναν ότι ο καθένας μπορούσε να κάνει ότι σκατά ήθελε με τη μουσική τους - να τη σαμπλάρει, να την αντιγράψει ή να ισχυριστεί ότι είναι δικιά του - ήταν ακόμη ένα έναυσμα για να ασχοληθώ μαζί τους.

Οι Wat Tyler περιφρονούν κάθε σοβαρότητα, αρνούνται κάθε επιτήδευση και ουσιαστικά κυρήτουν πως είμαστε όλοι άχρηστοι και ταυτόχρονα είμαστε όλοι δημιουργοί. Ο καθένας μας είναι άξιος για τα πάντα - ο καθένας μας είναι άξιος να παράγει τη μεγαλύτερη παπάρα. ΟΚ, δεν είναι και τόσο πρωτότυπα όλα αυτά, αλλά αυτοί τα λένε με ωραίο τρόπο, οπότε αποφάσισα να τους πάρω μια συνέντευξη. Ατυχώς αυτό έγινε σε μια περίοδο όπου μια πρόχειρη στατιστική μελέτη της καταστροφής των εγκεφαλικών μου κυττάρων θα έδινε αποτελέσματα ανησυχητικά παρόμοια με τη διακύμανση του πληθυσμού των αρκούδων της βόρειας Ελλάδας (μετριοούνται στα δάκτυλα κουλού). Όπως και να'χει την παραθέτω παρακάτω.

ΗΗ: Ποια είναι η αποψη σας για την ιδιοκτησία της τέχνης; Πιστεύετε ότι ένα έργο τέχνης ανήκει στο δημιουργό του ή σε ολόκληρο τον κόσμο;

W.T.: - Στ' αλήθεια δε δίνω δεκάρα. Η τέχνη για μένα είναι αρχίδα.

ΗΗ: Ποια η στάση σας απέναντι στις διάφορες δημιουργίες τέχνης; Θα διχοσπασταν ένα εξαίρετο έργο τέχνης αν περνούσε μηνύματα και ιδέες που εναντιώνονται στα πιστεύω σας;

W.T.: Η τέχνη είναι τέχνη και η τέχνη είναι αρχίδα, όπως και να'χει.

ΗΗ: Ποια είναι η γνώμη σας για τη φιλοσοφία του diy; Βρίσκετε ότι είναι αρκετό ως μέσο επικοινωνίας και πέρασματος της δημιουργίας σου σε ένα δεδομένο κοινό;

W.T.: Το DiY πρωτοάρχισε στη μουσική βιομηχανία το '70, όταν οι άνθρωποι άρχισαν να παίρνουν πίσω τη μουσική και να λένε "Κοίτα, ο καθένας μπορεί να το κάνει αυτό". Και ο καθένας απλά προχώρησε και το έκανε. Και συνεχίζεται μέχρι σήμερα. Αυτό δεν έχει να κάνει μόνο με τη μουσική, αλλά και με το μαγείρεμα, την κατασκευή κοσμημάτων, οτιδήποτε. Όπως λέει το ρητό "Αν θες να γίνεται κάτι, κάντο μόνος σου". Όμως, το πρόβλημα με το DiY είναι το αν κάποιος που θέλει να ακούσει κάτι από σένα, μπορεί να το κάνει. Δεν θέλουν όλοι να αποκτήσουν πράγματα μέσω mail order και προτιμούν να ψωνίζουν στο τοπικό HMV/VIRGIN δισκάδικο. Πουλάμε το ίδιο ποσό δίσκων στους ίδιους ανθρώπους για έξι ή επτά χρόνια και είμαι απόλυτα ευτυχημένος γιαυτό.

ΗΗ: Βρίσκετε ότι η μουσική από μόνη της είναι αρκετά ισχυρή ως μέσο για να περάσετε τις ιδέες σας ή ότι θα έπρεπε να συνοδεύεται με διάφορες άλλες δραστηριότητες;

W.T.: Η μουσική φυσικά δεν είναι αρκετή, αλλά είναι μια αρχή. Φυσικά είμαστε έξω κάθε εβδομάδα, γαμώντας το σύστημα, πίνοντας σαν ηλίθιοι.

ΗΗ: Η σύγχρονη άποψη για τη δημιουργία (τέχνης, μουσικής, λογοτεχνίας κ. οτιδήποτε) στο δυτικό κόσμο είναι ότι μόνο λίγοι άνθρωποι είναι ικανοί να "δημιουργήσουν" - γιαυτό και θα έπρεπε να έχουν κάποια ανταμοιβή. Συμφωνείτε μ' αυτή την άποψη;

W.T.: Αν νομίζεις ότι θα συμφωνούσαμε μ' αυτή την άποψη, θα πρέπει να είσαι στα ναρκωτικά. Η μουσική μας είναι σκατά, δεν έχουμε κάποιο πλεονέκτημα έναντι άλλων

ανθρώπων και όμως κάνουμε μουσική, τέχνη και γράφουμε. Μπορείς να κάνεις οτιδήποτε θέλεις.

ΗΗ: Είναι δυνατόν να αλλάξεις ή να εναντιωθείς σε κάποιες άσχημες καταστάσεις όπως η άνοδος του φασισμού, η κρατική καταπίεση κτλ; μέσω της μουσικής; Ποιος ο ρόλος των μεγάλων εταιρειών σ' αυτό; Δέχεστε την ιδέα της υπογραφής σε μια πολυεθνική εταιρεία με σκοπό "να περάσετε τα μηνυτά σας σε ένα ευρύτερο ακροατήριο";

W.T.: Η μουσική αλλάζει πολύ λίγο. Το '80 η μουσική με άλλαξε, αλλά δεν υπάρχουν πλέον συγκροτήματα ικανά για τέτοιο αποτέλεσμα. Ο τρόπος για να πολεμήσεις κάποια πράγματα, είναι μέσω της άμεσης δράσης, όχι της μουσικής. Έχεις δει ποτέ φασίστες να τρέπονται σε φυγή και να αλλάζουν σε κανονικά σκεπτόμενους ανθρώπους εξαιτίας της μουσικής των Beggars ITA; Νομίζω όχι. Οι μεγάλες εταιρείες ενδιαφέρονται μόνο για λεφτά και πραγματικά δεν πιστεύω ότι νομίζει κανένας ότι μάχονται ενάντια σ' οτιδήποτε. Όσον αφορά την υπογραφή σε μια πολυεθνική για να ακουστεί το μηνύμα σου, δε συμφωνώ, δε θα το έκανα, δε θα ενθάρρυνα άλλους να το κάνουν. Δε λειτουργεί. Ρωτά τους Beggars. Οι μεγάλες εταιρείες ενδιαφέρονται για πολιτικά γκρούπς αυτό τον καιρό μόνο γιατί έτσι είναι το κλίμα. Τον επόμενο χρόνο αν γινόταν μόδα να υπογράφουν με ρατσιστικές μπάντες, θα το έκαναν. Τα λεφτά είναι που μετράνε στο τέλος της ημέρας.

ΗΗ: Τι σας έχει κάνει να γελάσετε περισσότερο από τότε που είσατε μαζί ως γκρούπ;

W.T.: Μάλλον, όταν είδαμε τις φωτογραφίες από το Sexless (η παρωδία του Sex της Madonna) για πρώτη φορά. Με έκανε να γελάσω και να νοιώσω υπερήφανος την ίδια στιγμή. Στο πέρασμα των χρόνων έχουμε γελάσει με τα πάντα, από μένα να χέζω στο παντελόνι μου, από τα πόδια του Tucks, έως τη συλλογή sticks του Smithy, το να βγάζουμε δίσκους, να πληρωνόμαστε πάρα πολλά λεφτά στη Γερμανία, στην πραγματικότητα με τα πάντα.

PO BOX 357/ LONDON SE19 1AD/ ENGLAND

ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΝΤΩΝ ΣΤΟ Η.Η. #5

ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ, "ΑΡΘΡΑ" ΚΑΙ ΑΝΤΙ-ΚΕΙΜΕΝΑ:

Αλέξης Σιαφάκας: PO Box 46, Canterbury 2193, NSW Sydney, Australia
Ziggy Nix: 515 S.Front st., Wilmington, NC 28401, U.S.A.

Ιάσων Π.: ΤΟ 31827, Αθήνα 10035

Robert Neilson: 8 Commons Rd, Loughlinstown, Co Dublin, Ireland

Τίνα: ΤΟ 31827, Αθήνα 10035

Pig Havoc (J.Creepers): Box 333, 145-149 Cardigan Rd, Leeds LS6 1LT, U.K.

Παναγιώτης Μαυρομμάτης: Μετσόβου 22, Π.Φάληρο 17563, Αθήνα

ΣΧΕΔΙΑ - ΣΚΙΤΣΑ, ΚΟΛΛΑΣ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΓΡΑΦΙΣΤΙΚΑ ΣΚΑΤΑ:

Σ.Βερύκιος: Βλαχθανάση 34, Ν.Κόσμος 11744, Αθήνα

Jorgos: Γιώργος Κωνσταντίνου, Γραβιάς 35, Θεσ/νίκη 54645

Saka Klemencic: Rasiska 1, Ljubljana R.S. 61000, Slovenia

Uwe Janszen: Neusudender Weg 30, Oldenburg 26125, Germany

Jouni Waarakangas: Kaarelantie 86 B 28, Helsinki 00420, Finland

Fucci: HC68, Box 2150, Prineville, OR 97754, USA

Ενα μεγάλο συγγνώμη σε όσους δεν αναφέρονται οι διευθύνσεις (κυρίως λόγω της χαοτικής κατάστασης που τείνει να επικρατεί στα συρτάρια μου τον τελευταίο καιρό). Όσοι ενδιαφέρονται να επικοινωνήσουν μαζί τους, ας στείλουν ένα γράμμα στη διεύθυνση του Happy Harry.

παραληρηματικό κείμενο του Αρτώ, με θέμα προφανώς αυτό που προκύπτει από τον τίτλο. Σύντομα ετοιμάζεται το Principia Discordia (ζήτω η Ερις), ενώ για προηγούμενες κυκλοφορίες και επικοινωνία, η διεύθυνση είναι ΤΘ 31807, Αθήνα 10035. Για το "Σκατά στο Πνεύμα", 150 δρχ σε G-19.
HILLTOP PRESS Ο Steve Sneyd ένας τύπος που γράφει ε.φ. και ποιήση λειτουργεί αυτές τις μικρές εκδόσεις δημοσιεύοντας σχετικές με την ε.φ. δουλειές, τόσο δικές του όσο και άλλων. Η επικοινωνία μαζί του αξίζει. 4 Nowell Place, Almondbury, Huddersfield, West Yorkshire HD5 8PB, U.K.
ALAIN VALET Αυτός είναι ένας τύπος που βγάζει μια περιοδική έκδοση με συμμετοχές mail-art και κειμένων από κάθε ενδιαφερόμενο. Στείλτε σκίτσα και κείμενα σε Alain Valet, 17, Rue de

Sesselich, Arlon, Belgium

FIGHT AMNESIA 26 Περιοδικό σε στυλ newsletter για το industrial/death με πολλές παρουσιάσεις ανεξάρτητων κυκλοφοριών και συνέντευξη από Siela. Εδίδεται από το Γιάννη των Into the Abyss και μπορείτε να το αποκτήσετε με ένα IRC από: Alicenstr 27, D-64293, Darmstadt, Germany
SATIN SHOE 92 Φανταστικό προσωπικού στυλ που ασχολείται κυρίως με θέματα που έχουν να κάνουν με την κοινωνική θέση της γυναίκας. Δυστυχώς, το όλο θέμα πιάνεται από μια κατά τη γνώμη μου απίστευτα μαλακισμένη και σκατοκάληκη σκοπιά, που έχει να κάνει με το ότι το πρόβλημα δεν είναι οι εξουσιαστές, αλλά οι άνδρες ειδικά και ότι η λύση θα είναι η έλευση των γυναικών στην εξουσία. Απόψεις που φέρνουν τα ναζιστικά στρατόγεια πιο κοντά μας... 20149-148, BOX 1000, Lewistown PA 17837, USA

NEWSLETTERS - FREE PUBLICATIONS

CONTRA FLOW-56 CRAMPTON ST, LONDON SE17, U.K. **ANARCHY!** - PO BOX 171, NEWCASTLE NE991TA, U.K. **COUNTER INFORMATION** - PO BOX HP 171, LEEDS LS6 1XX, U.K. **FRIENDS OF THE EARTH** - PO BOX 222, FITZROY 3065, AUSTRALIA **TECHNET/PRAXIS** - BM JED, LONDON WC 1N 3XX **PUBLIC SERVICE WORKERS NETWORK** - PO BOX 1681, LONDON N8 7DN, U.K. **ETHOS** - 21 PRUSSIA STR, DUBLIN 7 IRELAND

***Όλα τα παραπάνω διανέμονται δωρεάν, αλλά θα χρειαστείτε ένα IRC για τα ταχυδρομικά, ενώ μια δωρεά θα βοηθούσε πολύ την κατάσταση ***

Ο Χριστός σταυρώθηκε μόνος του. Για τους δικούς του προσωπικούς λόγους.
 Ο Χριστός σταυρώθηκε μόνος του. Για την πάρτη του, και όχι για κανένα μαλάκα-πιστό.
 Κάποιοι νομίζουν ότι το 'κανε για τους και είναι οι ίδιοι που εδώ και 2000 χρόνια σφάζουν, δολοφονούν, βασανίζουν, λογοκρίνουν, αρνούνται τη γνώση και καταπιέζουν. Η ανθρωπότητα έχει γίνει μάρτυρας αμέτρητων εγκλημάτων σε βάρος της, από τους μισσαλόδοξους υποστηρικτές του.

2 χιλιοετηρίδες έχουν περάσει από τότε που ο τύπος καρφώθηκε σ' ένα κομμάτι ξύλο και οι λυσσασμένοι, μισάνθρωποι υποστηρικτές του προσπαθούν να κάνουν το ίδιο σ' όλη την ανθρωπότητα. Ας τους βοηθήσουμε να ακολουθήσουν το δρόμο που εκείνος έδειξε πρώτος.

ΣΤΑΥΡΩΣΤΕ ΤΟΥΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΥΣ ΠΡΙΝ ΤΟ ΚΑΝΟΥΝ ΑΥΤΟΙ ΣΕ ΜΑΣ !!!

CONTAMINATED INFOS

Το Ιταλικό Ηλεκτρονικό Δελτίο Ειδήσεων και το Ηλεκτρονικό Δίκτυο έχουν μια δυναμική παρουσία στο χώρο των ηλεκτρονικών δικτύων. Η δραστηριότητά τους, οδηγεί σε βίαιη καταστολή με την εισβολή αντιπρονομοκρατικών σε σπίτια μελών του στο Ροβερτίνο και στο Τρέντο. Κατασχέθηκαν

πολυάριθμα ντακουμέντα, αρχικά, ημερολόγια, βινυλταινίες, καθώς επίσης και ένας κορπιούτρε που φιλοξενούσε το πρόγραμμα "Βία ενάντια στην Αυτοκρατορία" (πρόγραμμα σχετικό με τα δίκτυα Cybernet και Fidonet) και πολυάριθμα αρχεία με διευθύνσεις κτλ. Οι συλληφθέντες αντιμετωπίζουν κατηγορίες "συμμετοχή με πράξη στην αναστροφή της δημοκρατικής τάξης", κατηγορία που επισύρει ποινές έως 15 χρόνια.

Δεν είναι η πρώτη φορά που έχει επιχειρηθεί καταστολή στην εν λόγω ομάδα, καθώς επίσης και στα δίκτυα Cybernet και European Counter Network, αλλά αυτή τη φορά η κατάσταση δείχνει να είναι αρκετά κρίσιμη, καθώς το ενδιαφέρον της εξουσίας για τον έλεγχο του κυβερνοχώρου δείχνει να αυξάνεται. Για πληροφορίες: European Counter Network: Luk Fax 45=1917/2-1 Cybernet: Luk Fax 65=1400/6

Η καμπάνια (μέσω προκηρύξεων, flyers κτλ) δυο υποστηρικτών της GreenPeace ενάντια στην πολυεθνική McDonald's, επέσυρε μήνυση για δυσφήμιση από τη McDonald's. Η δίκα των δυο ακτιβιστών άρχισε τον Ιούνιο του 94 και αναμένεται να συνεχιστεί μέχρι

το δεκέμβριο του '95. Εκδηλώματα συμπαράστασης ενάντια στην πολυεθνοφονία έχουν ήδη λάβει χώρα περισσότερες από 10 χώρες της Ευρώπης περισσότερες πληροφορίες: Melibel Support Campaign: c/ Caledonian Rd, London N19DX, UK

ΕΧΟΥΝ ΟΙ ΦΑΣΙΣΤΕΣ ΨΥΧΗ;
 ΟΣΟΥΣ ΚΙ ΑΝ ΑΝΘΙΣΑ...

ΜΟΝΟ
ΣΚΑΤΑ
 ΕΡΗΚΑ!

Francisco προσφέροντας στέγη και φαγητό ανθρώπους από όλο τον κόσμο. **FOOD BOMBS** - 3145 GEARY BLVD #12, SAN FRANCISCO, CA 94118, USA.

Η αναρχική-αντιεξουσιαστική ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ της Μελβούρνης λειτουργεί βιβλιοπωλείο και αυτοδιαχειριζόμενο με το όνομα Οδόφραγμα. Το βιβλιοπωλείο δέχτηκε στις 3 Ιουλίου επίθεση από φασίστες και λίγες μέρες αργότερα εισβολή μπάτσους που συνέλαβαν δυο άτομα κατέσχεσαν μπροσούρες, t-shirt, πληροφορητικό υλικό. Για πληροφορίες: 115 SYDNEY RD, BRUNSWICK, MELBOURNE, AUSTRALIA

Η Food Bombs είναι οργανωμένη παρέα που δίνει δωρεάν φαγητό στους άστεγους της Αμερικής. Στήριξη πολιτικές βίαιες παράλληλες οργανώσεις ανθρώπων κοινότητας της εναλλακτικής αγοράς. Επίσης: πληροφορίες στη δημοτική των αστικών Food not Bombs. Στα τέλη Ιουνίου διοργανώθηκε ένα διήμερο στο

ΗΧΟΙ ΑΠΟ ΤΟ ΥΠΟΓΕΙΟ

POTTHOLE - DEMO

Δυνατό και γρήγορο HC/metal από την Αυστραλία. Κλασικός κολλεγιακός Αμερικάνικος ήχος με έλλειψη κάποιων ιδιαιτεροτήτων. Από τα 9 συνολικά κομμάτια, τα Stress και Prey ξεχωρίζουν κάπως. Το όλο σύνολο ωστόσο δεν καταφέρει να ξεφύγει από τα τετριμένα του Αμερικάνικου δυνατού ήχου κατά συνέπεια έχει και περιορισμένο ενδιαφέρον. **POTTHOLE, PO BOX 177, QUEANBEYAN, NSW 2620, AUSTRALIA**

MF TOY - PROMO TAPE

Όταν είχα λάβει πριν ενάμιση χρόνο το πρώτο τους demo με τρία τραγούδια δυνατού cyber, δε μπορούσα να φανταστώ τόσο τρομερή εξέλιξη. Σ' αυτά τα 4 κομμάτια της κασέτας που είναι promo για το cd που θα κυκλοφορήσουν, έχουμε ένα μείγμα-δυναμική από άγρια εκτελεσμένο H/C και industrial. Οι συνθέσεις είναι γεμάτες δύναμη και εμπνευσμένα, κοφτά ρίφφ που περιπλέκονται με τον industrial θόρυβο για να καρφωθούν κατευθείαν στον εγκέφαλό σου. Τα φωνητικά (ένεκα της αμυδρής Γαλλικής προφοράς) δένουν άγρια με τη μουσική θυμίζοντας Young Gods στις πιο ηλεκτρικές στιγμές τους. Μια από τις πιο ευχάριστες εκπλήξεις αυτής της χρονιάς. **YVONIG SINE - 5 Bd DE BEAUMONT, 35000 RENNES, FRANCE**

EYESBURN - FREEDOMIZED

Οι Eyesburn είναι ένα σχετικά καινούργιο Σέρβικο γκρουπ και απ' ό,τι φαίνεται δεν έχουν καταφέρει να απελευθερωθούν από τις επιρροές τους από metal και ηλιθία Αμερικάνικα γκρουπ σαν τους Pantera και Type O Negative. Η έμπνευση κάνει μια εξαιρετικά διακριτική παρουσία στα 13 κομμάτια αυτής της κασέτας και η ενέργεια και η δύναμη δε δείχνουν να επαρκούν για να την αντικαταστήσουν. **NEMANJA KOLIC, ILIJE GARASANINA 3, BEOGRAD 11000, YU**

BLOODSHOT - DEMO

Απλό και δυνατό punk με κάποιες metal απολήξεις. Όμορφα φωνητικά, καλοί στίχοι και ένα ηχητικό σύνολο που μπορεί να μην τραβάει την προσοχή σου με την πρώτη, αλλά οπωσδήποτε δε σ' αφήνει να ανικανοποίητο. Μια και πρόκειται και για την πρώτη τους κυκλοφορία, μπορούμε να περιμένουμε αρκετά απ' αυτούς στο μέλλον.

BLOODSHOT, DUANE, COTTAGE 1, UPPER COTBURN, TURRIF, AB53 7UH, SCOTLAND

EWA BRAUN - LOVE PEACE NOISE (TAPE)

Επιρροές από punk, Αμερικάνικο θόρυβο, Sonic Youth και Foetus, φωνητικά και ουρλιαχτά στα πολωνικά, στοιχειωμένες κιθάρες που προσπαθούν ν' αγγίζουν την ψυχρότητα μέσω του θορύβου... Παράξενοι και μελαγχολικοί στίχοι που παρασέρνονται από τις μακρόσυρτες συνθέσεις σε καθαρά προσωπικούς τόπους. Η ακρόαση της κασέτας που διαρκεί κοντά μια ώρα, σε αφήνει λίγο μπερδεμένο, ίσως και λίγο ζαλισμένο, αλλά ταυτόχρονα και ικανοποιημένο με ένα τρόπο που δε μπόρεσα να εξηγήσω μέχρι τώρα. Αξίζουν την προσοχή σας. 3 \$ σε **RAFAT SZYMANSKI, BOGUSTAWA X 5 M 33, 76-200 STUPSK, POLAND**

DEFINITE CHOISE - DOWN TO THE POINT (TAPE)

Μα τι έχουν πάθει όλοι στο Βελιγράδι με το Αμερικάνικο μεταλοχάρντκο; Η δεύτερη κυκλοφορία των Definite Choise μας φέρνει μπροστά σ' ένα συμπαγή μεταλλικό ήχο, που παρουσιάζει ανησυχητικές ομοιότητες με αντίστοιχα straightedge/metal γκρουπ. Όλες οι συνθέσεις είναι καλοπαιγμένες, αλλά οι εξυπνες ιδέες κάνουν αισθητή την απουσία τους, αν εξαιρέσει κανείς 1-2 κομμάτια όπως το F.U.R. ή το Prison of a Nation. Όσοι είναι εθισμένοι στον ήχο του Headbanger's Ball και παρόμοιων ηλιοεμετικών εκμπορών ίσως και να ενθουσιαστούν. Οι υπόλοιποι τουλάχιστον δε θα δυσανασχετήσουν. **TODOROVIC ALEXANDER, IVANA MILUTINOVICA 7, ΠΙΣΟ BEOGRAD, YU**

OKTANA - DEMO

Εδώ έχουμε να κάνουμε με ένα καλοπαιγμένο και δυνατό rock. Οι συνθέσεις είναι καλοδοσολεμένες, τα ρίφφ πιασάρικα, οι στίχοι (στα Ελληνικά) προσωπικοί και το όλο αποτέλεσμα θυμίζει έντονα τα Ξύλινα Σπαθιά - κατά τη γνώμη μου η Οκτάνα παρουσιάζουν μεγαλύτερο μαλιστα ενδιαφέρον. Αυτό που λείπει είναι η αίσθηση ότι αυτοί που παίζουν βγάζουν την ψυχή τους, η αίσθηση του ρίγους στη ραχοκοκκαλιά ή το χάσιμο στους δρόμους της μουσικής. Και είναι αυτή ακριβώς η

έλλειψη που πιθανώς θα κάνει τους Οκτάνα δημοφιλείς, με δεδομένο το ότι αυτοί που παίζουν ξέρουν και το παίζουν πολύ καλά. Για επικοινωνία: **Γ. ΠΕΤΡΑΚΟΓΙΑΝΝΗΣ, Ι. ΔΡΑΓΟΥΜΗ 5, ΣΕΡΡΕΣ 62122**

SUB-EFFECT - DEMO

Οι Sub Effect ξεκίνησαν πριν κάποια χρόνια παίζοντας punk και αργότερα τους τραβήξε η δύναμη του metal. Το αποτέλεσμα είναι μια μίξη punk και metal (ευτυχώς τα αδιαστικά όλα και τα σιχαμερά τσιριχτά φωνητικά απουσιάζουν) που σ' αυτό το demo εκτελείται αρκετά καλά από τεχνικής πλευράς. Από την άλλη δεν προσφέρουν τίποτα ιδιαίτερο σ' ένα ιδίωμα τουλάχιστον χιλιοπαγμένο. Πέρα από 1-2 συμπαθητικά riff. **MATTHIAS KOTTER, TIM-KROGER-STR. 2, D-24159 KIEL, GERMANY**

ΑΡΩΜΑ - DEMO

Τους Αρώμα τους πρωτογνώρισα σε μια συναυλία στο Λωτό, στη Θεσ/νίκη, πριν 3-4 μήνες και μου διοχέτευσαν ένα τριπάτο μείγμα μελαγχολίας και εσωτερικισμού. Το demo τους 1 μήνα αργότερα είχε τα ίδια σχεδόν αποτελέσματα καθώς οι ηλεκτρονικοί ήχοι, οι όμορφοι στίχοι και το όλο δέσιμο μουσικής-φωνής των Αρώμα έχει την ικανότητα να σε παρασέρνει μαζί του. Ο πιο πετυχημένος χαρακτηρισμός που θα μπορούσε να δώσει για τη μουσική τους είναι πειραματικό ambient αν και εν τέλει αυτό που τους χαρακτηρίζει είναι η αποφυγή συγκεκριμένων μουσικών φερμών και η εμμονή στο προσωπικό στυλ. Το demo περιέχει 9 κομμάτια εκ των οποίων το "Άλλη μια νυχτα" και κυρίως το "Ο πόνος σας" (κομμάταρα) ξεχωρίζουν σαφώς. Για επικοινωνία: **ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΔΟΥΚΟΥΜΠΟΥΛΟΣ, ΙΑΚΩΒΙΔΟΥ 13-15, ΑΘΗΝΑ 1144**

FETT - ENTICED INTO SCAFFOLD CONSTRUCTION TAPE

Ηλεκτρονικοί ήχοι, ψηφιακοί ρυθμοί και μπόλικο θόρυβος που άλλοτε διαπερνούν τον εγκέφαλό σου, άλλοτε καταφέρνουν να πασάρουν το μυαλό και το σώμα σου και άλλοτε απλά σ' εκνευρίζουν. Όπως και να 'χει το diy, hardcore technó των Fett, στα σίγουρα δε θα απογοητευτείς όσους την ψάχνουν με παρόμοια μουσικά ιδιώματα. 15 λίρες σε **LEE, 12 COANWOOD WAY, SUNNYSIDE, TYNE&WEAR, NE165XR, U.K.**

CULVER - RETAIL HHAT SCALT TISHE

Από τον ίδιο τύπο που βρίσκεται πίσω από τους

Fett, έχουμε 60 λεπτά βιομηχανικού θορύβου, φωνές ήχοι από οικιακά σκευή κτλ. Αντίθετα παρόμοιες προσπάθειες παραγωγής "σπίτι industrial, το αποτέλεσμα δε σου σπάει τ' αρχ. Πλιν όμως δεν είναι ακριβώς αυτό που θα βόγια να ηρεμήσετε, αφού ο θόρυβος των Culver την -όχι και τόσο χαριτωμένη- ικανότητα να καταλαμβάνει ύπουλα και να σου τεντώνει νευρα σιγά-σιγά και όταν το καταλαβαίνεις πλέον αργά για να κλείσεις το κασσετόφ. Επικοινωνήστε με τον Lee (ισχύει η ίδια διευθ. με τους Fett) γιατί εκτός από εκνευριστική μου κάνει και περίεργα σκίτσα, ενώ ετοιμάζει θορυβοποιές κυκλοφορίες που ακούγον ενδιαφέρουσες.

RELIGIOUS OVERDOSE - FL FLOW RATE

Η πρόσφατη κυκλοφορία των διακεκριμένων ελβετών θορυβοποιών είναι αρκετά ψυχεδελική από τις προηγούμενες. Οι κιθάρες εκτροχιάζονται, αλλά ξεφεύγουν σε περίεργους δρόμους, οδηγώντας όλη τη μουσική (και μαζί τον ακροατή) σε μελαγχολικούς, μισοφωτισμένους κόσμους. Οι Sonic Youth (εποχής Envy) φαίνονται να παραμένουν μια μεγάλη επιρροή, αλλά η μοι των R.O. έχει πολλά προσωπικά στοιχεία έχουν συμπεριληφθεί ξύπνια στο ηχητικό σύνολο, κάτι που προσδίδει μια αίσθηση μοναδικότητας στην ακρόασή τους. Ιδανικό track για μελαγχολικά, φθινοπωρινά και βροχό απογνύματα. c/o **ALBDRUCK AG, 1 ZOGSTRASSE 26, CH 5000, AARGAU, SWITZERLAND**

OKANIWA FUMIHIRO - CEZANNE

Η δεύτερη κασέτα που λαμβάνω από αυτόν τον δημιουργό και μπορώ ειλικρινά να δηλώσω είναι ακόμη χειρότερη από την πρώτη. Θόρυβοι μηχανημάτων γραφείου, ήχοι από το γραμμόφωνο, φωνούλες κι όλα αυτά με τη συνεχή

G-19 ΔΙΑΝΟΜΕΣ

ΦΑΝΖΙΝ, ΕΝΤΥΠΙΑ, ΚΑΣΙΕΤΕΣ, ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ
DIY - NO FUCKING RIP-OFF
ΣΤΕΚΙΤΕ ΓΡΑΜΜΑ ΓΙΑ ΠΙΣΤΑ

ΤΟ 31822
ΑΘΗΝΑ 10039

συναδία ρυθμικών(;) χτυπών. Ακόμα και τυχαία να χτυπούσε πλήκτρα σ' ένα αρμόνιο, το αποτέλεσμα θα ήταν πιο μελωδικό. Τους αξίζουν συγχαρητήρια. Η πιο cult κυκλοφορία της χρονιάς! 2\$ σε O.F. 3-30-3, SENZOKU, ΤΑΙΤΟΥ-ΚΥ, TOKYO MI, JAPAN

INTO THE ABYSS -FEATHERED SNAKE (CD)

Η τελευταία δουλειά από αυτό το Ελληνογερμανικό σχήμα μας φέρνει μπροστά σ' ένα άρτια εκτελεσμένο gothic rock, εμπλουτισμένο όμως με αρκετές άλλες επιρροές που έχουν χωνευτεί άμογα. Ο αιθέριος ήχος των βιολιών συνδυάζεται με σκληρές μεταλλικές κιθάρες δίνοντας ένα πολύ όμορφο αποτέλεσμα, που -ειδικά σε θέματα όπως το Resignation to the Void- συχνά σε καθιλώνει με την ένταση και την ποικιλομορφία του. Τα φωνητικά είναι κλασικά gothic-rock ενώ οι περισσότερες συνθέσεις ανακατείνουν rock, metal και gothic φόρμες. Αν υπήρχε και λίγο μεγαλύτερο βάθος στις ιδέες των συνθέσεων, θα ήταν ότι καλύτερο έχω ακούσει από τη gothic σκηνή τα τελευταία χρόνια. 20 \$ (27DM) σε: J.KALIFATIDIS, ALICENSTR. 27, D-64293 DARMSTADT, GERMANY

RAW NOVEMBRE -DISTURBED (CD)

Οι R.N. φαίνεται να έχουν μεγαλώσει ακουγοντας σε ίδιες αναλογίες Bauhaus και hardcore και αυτό είναι πολύ θετικό για τη μουσική τους. Δυνατές κιθάρες, φωνητικά με συναίσθημα και τραχύτητα, και αρκετές καταπληκτικές συνθέσεις. Και τα 10 κομμάτια του cd είναι πολύ όμορφα αλλά ξεχωρίζουν το μαγευτικό Adrift και το δυναμικό Violence. Οι στίχοι είναι πολύ καλοί με εξαίρεση το All the Animals, όπου η προσέγγιση στη σφαγή των ζώων είναι μάλλον αφελής. Μια εξαιρετική

κυκλοφορία. **RAW NOVEMBRE, 4 THE BEEHIVES, BALLINDERY, MULLINGAR, CO. WESTMEATH, IRELAND**

CELLO - A L'OMBRE DU TEMPS (CD)

Γλυκιά και μελαγχολική μίξη pop/folk με death/dark, αιθέρια φωνητικά στα Γαλλικά, και μια όμορφη ηχητική ατμόσφαιρα που γεμίζει το μυαλό σου με εικόνες από λίμνες και ζωτικά και τα ρέστα. Κάποιες στιγμές φέρνουν στο νου Cocteau Twins, κάποιες άλλες το γενικό ηχητικό κλίμα της 4AD. Στα σίγουρα, η ακρόαση αυτών των Πορτογάλων σε κάνει να αισθάνεσαι ωραία. **SYMBIOSE REC., PO BOX 47P-2825 MONTE DE CAPARICA, PORTUGAL**

BIZARRA LOCOMOTIVA -FIRST CRIME THEN LIVE (CD)

Industrial, σκληρές metal κιθάρες, κάποια στοιχεία από rap, φωνητικά που ορισμένες φορές θυμίζουν death metal και πίσω απ' όλα αυτά samplings και ήχοι από σειρήνες. Ο ρυθμός είναι κοφτός και απότομος, κάτι που απαγορεύει την κίνηση και συχνά σε καθιλώνει, ανώ επικρατεί μια περίεργη ισορροπία ανάμεσα στις κιθάρες και το μηχανικό θόρυβο. Το τελικό ηχητικό αποτέλεσμα είναι να μη τι άλλο, παράξενο και αξίζει της προσοχής σας. **SYMBIOSE REC.**

AMBIENT DUB VOL 4 (CD COMPILATION)

Συλλογή με 9 γκρουπ ηλεκτρονικής μουσικής. Υπάρχει μια ενιαία μουσική άποψη, η οποία έχει να κάνει με χαμηλότονη, ανεπαίσθητα ρυθμική και ελαφρώς ξενέρωτα- φωτεινή μουσική που δε θυμίζει και πολλά από ambient. Ίσως υπερβολικά ήπια και γήινη για να είναι πραγματικά ενδιαφέρουσα. **BEYOND REC.BCM BOX 8098, LONDON WC1N 3XX, UK**

HIGHER INTELLIGENCE AGENCY -FREEFLOATER (CD)

Απαλό, ταξιδευτικό και φωτεινό ambient που η ακρόασή του σου δίνει την αίσθηση της πλεύσης. Μουσική που μπορεί να μην κρύβει μαγικά περάσματα σε παράξενους κόσμους, αλλά οπωσδήποτε ντύνει όμορφα τον χώρο γύρω σας. Αρκετά αξιόλογη κυκλοφορία. **BEYOND REC.**

HERE BE MONSTERS - FASHIONABLE & FUNCTIONAL (TAPE)

Η τρίτη κυκλοφορία αυτών των καταπληκτικών

Ιρλανδών. Εδώ έχουμε 4 κομμάτια δυναμικού ανεξάρτητου rock με αρκετά στοιχεία punk και grunge. Ο ήχος είναι πιο σφιχτοδεμένος από ποτέ, ενώ τα φωνητικά παραμένουν άμογα, δυνατά και συναισθηματικά. Αν και, αντίθετα από τις δυο προηγούμενες κυκλοφορίες τους, δεν υπάρχει κάποιο κομμάτι που να χτυπάει κόκκινο και να σ' αφήνει άναυδο, είναι σίγουρο ότι αυτή η κασέτα θα αφήσει ικανοποιημένο οποιονδήποτε οπαδό του αγνού "ανεξάρτητου" ήχου. 3 \$ από: **21 PRUSSIA STR., DUBLIN 7, IRELAND**

WITNESS OF THE FIRST DISCUSSION COMP. (CD)

16 κομμάτια από 9 από τα καινούργια Σέρβικα γκρουπ. Το κλασικό αμερικανόπληκτο metal/hardcore κάνει αισθητή την παρουσία του σε όλα τα γκρουπ ωστόσο υπάρχουν μερικές πραγματικά καταπληκτικές συμμετοχές. Ειδικά οι Dead Ideas με το Stop, ένα άμογο rap/hardcore διαμάντι και οι τρομεροί Pure με το Samwarta Siddha ένα industrial/hc δυναμική που ξεχειλίζει από ενέργεια και από εκτροχιασμό, θα ήταν από μόνοι τους μια καλή διακαίολογία για να αποκτήσετε αυτό το cd. Οι καλές συμμετοχές από Bad Taste, Definite Choise και Urgh!, απλά προσφέρουν ένα δυο λόγους παραπάνω. Διευθυνση της εταιρείας που κυκλοφορήσε το cd δεν έχω αλλά για πληροφορίες για την αποκτησί του γράψτε σε: **Darko Markovic, 29 NOVEMBRA 126-88, 11000 BEOGRAD, YU**

GLOBAL MAIL

THE MAG THAT FILLS THE HOLE IN THE UNDERGROUND
OVER 400 CONTACTS FROM THE UNDERGROUND SCENE OF ALTERNATIVE ACTION (POLITICS, MAIL-ART, MUSIC, WRITING) IN EACH ISSUE

GET YOURSELF CONNECTED!

G.M. PO BOX 59 7996,
CHICAGO IL 60659, USA

ECHOES FROM TUCSON COMPILATION (CD)

Άλλη μια συλλογή από τη Third World, αυτή φορά με γκρουπ από την Αριζόνα. Όπως και σε προηγούμενες συλλογές, έτσι και εδώ τα αξιόλογα γκρουπ είναι πάρα πολλά. Αυτά που ξεχωρίζουν είναι το δυναμικό grunge/punk των Beyond και το τραχύ garage των Fellz, το άμογο indie της Treble Jar και το λυσσασμένο bitch-rock της Brenda's Never Been. Συμμετέχουν και άλλα γκρουπ που αν μη τι άλλο, δίνουν μια καλή (και σπασμένη) εικόνα της νέας μουσικής σκηνής. **TW 1843 N.CRANER, TUCSON, AZ 85719, USA**

ONE WITH THE UNIVERSE DEMO

Ένα από τα πιο ενδιαφέροντα καινούργια Ελληνικά σχήματα και ένα demo το οποίο το παίξει αμέτρητες φορές. Πρόκειται για μια προσέγγιση του trance και techno μέσω της ηλεκτρικής κιθάρας. Τριπαριστός και ψευδαισθητικός, ηχοτροπικός και δυναμικός, ο ήχος των One With the Universe έχει την ικανότητα να σε βάζει σε τριπ περιέργων κόσμων και εκστασιακών καταστάσεων. Ακόμα και αυτοί που δεν ενδιαφέρονται για τα συγκεκριμένα μουσικά ιδιώματα, στα σίγουρα θα γοητευτούν από τον τρόπο προσέγγισης της κιθάρας και από τη ποικιλία των αλλοκοσμικών τοπίων που περιγράφει ο ήχος τους. Οι OWU έχουν και καινούργιο demo εξίσου ενδιαφέροντα, από γράψτε τους: **ΑΛΕΞΗΣ ΜΕΤΑΛΛΙΝΟΣ, ΑΧΙΛΛΕΟΣ 45, ΚΑΛΛΙΘΕΑ, ΑΘΗΝΑ**

TOMMIE GRIGGZ -SINGLE TAPE

Αμερικάνιο indie-rock με φρεσκάδα και ταχύτητα. Τα δυο κομμάτια της κασέτας δεν έχουν να προσφέρουν κάτι το καινούργιο, έχουν όμως πιασάρικα riffs, όμορφα μουσικά γεμίσματα και αρκετή ενέργεια. Αποτέλεσμα όμορφο και αισιόδοξο. **PO BOX #6, COLLINGSWOOD, NJ 08108, USA**

Η ΤΕΧΝΗ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ

ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΗΣ

HERE BE MONSTERS
TAPE #1 - LEON
TAPE #2 - FULL
TAPE #3 - FASHIONABLE & FUNCTIONAL

EACH ONE COSTS 3 \$

21 PRUSSIA STR, DUBLIN 7, IRELAND

1000+1 TILT comp. TAPE #3 - HIS MASTER'S NOISE

Η τρίτη συλλογή από την 1000+1 Tilt μας προσφέρει μια βόλτα μιας ώρας σε μερικά από τα πιο ενδιαφέροντα θορυβώδη μονοπάτια της σύγχρονης underground σκηνής. Πέρα από τις πάρα πολύ καλές συμμετοχές των Here Be Monsters, Jettison Charlie, Space Flower και Ανωμαλία 18(!!!) στη συλλογή περιλαμβάνονται και άλλα 12 γκρούπς, από punk-pop έως industrial. Κοινός παρανομαστής όλων των κομματιών, η αρέσκεια προς τη θορυβώδη μουσική προσέγγιση, καθώς και το ότι όλα τα κομμάτια είναι από diy κυκλοφορίες και demos. 350 δρχ από ΤΕ 31827, Αθήνα 10035.

BONE MACHINE - MOONLIGHT SESSIONS

Η τελευταία κυκλοφορία αυτών των πολύ καλών Αυστραλών είναι ένα demo με 5 κομμάτια ηχογραφημένα live. Ο ήχος είναι πιο σκληρός από προηγούμενες δούλειές τους, πιο κοντά στην Αμερικάνικη σκηνή, ενώ το συνεχές feedback στις κιθάρες και τα πάρα πολύ καλά drums δίνουν ένα ιαίο και βρώμικο χρώμα στα κομμάτια. Ομορφο και απλό artwork (όπως πάντα) και πολύ

καλή ηχογράφηση. 3\$ από Bone Machine, 30 Lismore Ave., Dee Why, 2099, Australia.

Non-art-fart Zine

Τεχνολογία για μια επαρκώς
μιασσοαρδευμένη κοινωνία

300 δρχ
ΤΕ 31827, Αθήνα
10035

HERE CUMS SICKNESS

θηρηκεία = αρρώστια
αρθρώσεις = θηρηκεία

UNDERGROUND PRESS

SIVOLLINEN #17 Το φανζίν του artcore. Σκίτσα και εικονογράφηση από ανθρώπους του "δικτύου", απ'όλο τον κόσμο, κείμενα, άρθρα, ποιήματα και άμογο artwork. Μια οπτική επίθεση στη σύγχρονη άποψη για την τέχνη. 3\$ από Jouni Waarakangas, Kaarelantie 86 B 28, Helsinki 86 B 28, Finland. Διανομή στην Ελλάδα (500 δρχ) από G-19, ΤΕ 31827, Αθήνα 10035.

ΑΝΤΙΚΟΥΑΤΟΥΡΑ #1 Άρθρα (από ενδιαφέροντα όπως ένα για τους Skins, έως παγι-αδιάφορα όπως ένα για την οικολογία), χαοτική συνέντευξη με Αέρα Πατέρα, πολλές και ενδιαφέρουσες reviews + ένα διήγημα του Γ. Πετρακόγιαννη (το οποίο έχει προκαλέσει αρκετές συζητήσεις και σκεπτικισμό σε όσους το διάβασαν). Εξωφύλλο άσπρο, άσπρο και παχύ και σχετικά καλό layout. 250 δρχ από: ΤΕ 80277, Πειραιάς 18510.

GLOBAL MAIL Εφημερίδα που σε κάθε τεύχος της περιέχει πάνω από 400 διευθύνσεις δραστηριοτήτων απ'όλο τον κόσμο. Φανζίνς που ζητούν συνεργάτες, συνεργάτες που ζητούν φανζίνς, mail-artists, μουσική, πολιτική, τρελλαμένοι, άτομα που ζητούν επικοινωνία κτλ. Ίσως ο καλύτερος τρόπος να έρθετε σε επαφή με το χαοτικό κόσμο του underground δικτύου. 3\$ από PO Box 597996, Chicago IL 60659, USA ή 500 δρχ από G-19.

BYPASS Το περιοδικό των reviews. Απειρες παρουσιάσεις εντύπων (κυρίως) αλλά και άλλων δραστηριοτήτων του underground χώρου. Οι παρουσιάσεις είναι πολύ προσεγμένες και σου δίνουν μια σαφή ιδέα για το αντικείμενο της παρουσίασης, ενώ το layout είναι άμογο, και έτσι παρ'όλο τον όγκο των reviews δεν γαρμπούνται τα μάτια σας. 1,20 λίρες Αγγλίας από: PO Box 61, Wallasey, Merseyside L44 8H England. Από την ίδια διεύθυνση μπορείτε να προμηθευτείτε για ένα IRC το ByPass Direct, ένα μικρό βιβλιαράκι με πάρα πολλές παρουσιάσεις νέων κυκλοφοριών.

DUHHH #6 Το 6ο τεύχος αυτού του καταπληκτικού φανζίν είναι αφιερωμένο στην αναζήτηση του "μηνύματος της ζωής". Αυτό σημαίνει ότι έχετε την ευκαιρία να απολαύσετε μερικές καταπληκτικές σκέψεις και φιλοσοφικές αναζητήσεις των punks (χαχα), πάνω στο θέμα αυτό. Προσθέστε τις άφθονες reviews, τη συνέντευξη των Stalingrad, μια πολύ καλή παρουσίαση του Kennard και το απολαυστικό κυνικό τρόπο γραφής του Anthony και θα καταλάβετε γιατί το Duhhh είναι από τα πιο ενδιαφέροντα Ευρωπαϊκά φανζίνς. 50 p (+IRC) από: PO Box HP72, Leeds LS6 1XT, England. Από την ίδια διεύθυνση κυκλοφορεί μια μεγάλη λίστα διανομών με πάρα πολλά έντυπα και φανζίνς.

ZINE ZONE Αστείο φανζινάκι που εκτός από reviews, συνεντεύξεις, άρθρα για το σεξ + διάφορα άλλα περιεργα, φιλοξενεί σε κάθε τεύχος του και ένα κείμενο σε άλλη γλώσσα πέρα των Αγγλικών. Περιεργό και αλλοπροσάλλα! 1 λίρα από: 47 Retreat place, London E9 6RH, (not even) Great Britain.

KICK IT OVER #34 Αυτό το τεύχος της πολύ καλής αναρχικής έκδοσης είναι αφιερωμένο στην καλλιέργεια της γης και στην τροφή, παρουσιάζοντας διάφορες εναλλακτικές μεθόδους. Άρθρα πάνω στις αγροκαλλιέργειες και τη permaculture από Bookchin, Bogues και Corr, παρουσιάσεις της Fox Not Bomb και πλήθος χρήσιμων πληροφοριών για ομάδες και άτομα και πολύ καλοδουλεμένα άρθρα πάνω σε διάφορα θέματα. Σίγουρα, μια από τις πιο αξιολογικές εκδόσεις του ελευθεριακού χώρου. 3\$ από: PO BOX 5811, Station A, Toronto, Ontario M5W 1P2, Canada.

TOWARDS 2012 Το ημερολόγιο των Μάγιας καθορίζει μια ημερομηνία ως το τέλος της ιστορίας, το σημείο που ο χρόνος παύει να 'ναι προβλέψιμος και γραμμικός. Στην ίδια χρονολογία κατέληξε και ο McKenna μετά από μια κούρα με δυνατό παραισθησιογόνα και τεχνοσαμανικά κολπάκια στο computer του. Η χρονολογία αυτή δεν απέχει παρά 17 χρόνια (2012) και δεν είναι λίγοι αυτοί που υποστηρίζουν ότι πρέπει να προετοιμαστούμε, να πάρουμε κι άλλα παραισθησιογόνα, να βιώσουμε κι άλλες ψυχεδελικές εμπειρίες, να ανακαλύψουμε κι άλλες αλήθειες, γιατί η θωπιά στο υπερδιάστημα δεν είναι απλό πράγμα, κάθε άλλο παρά απλό μάλ्लιστα, με όλο αυτό το κενό γύρω σου και τα κύματα ενέργειας που λογικά θα διατρέχουν το στομάχι σου, αφήστε και το hangover από τα drugs που θα 'χετε πάρει το προηγούμενο βράδυ, λίγες ώρες πριν τελειώσουν τα πάντα, κωλοκατάσταση γενικώς. Όπως και να 'χει, οι τύποι από το TW2012 σκοπεύουν να μάξουν κάθε πιθανό τρόπο δράσης μέσω του περιοδικού αυτού (και όχι μόνο προφανώς) ώστε να είμαστε πιο έτοιμοι τη μεγάλη στιγμή. Επικοινωνήστε γιατί το μεγάλο trip πλησιάζει. PO Box HP94, Leeds LS6 1YJ, England.

CREWZINE #8 Περιοδικό από τη Σλοβακία (στ'Αγγλικά) αφιερωμένο στην electro/industrial/electronic/ death σκηνή. Υπάρχουν πραγματικά απειρες κριτικές και παρουσιάσεις σχημάτων και καλλιτεχνών, συνεντεύξεις και πραγματικά οτιδήποτε άλλο θα μπορούσε να ενδιαφέρει κάποιο industrial freak. Κάτι σαν τη βίβλο του industrial δηλαδή. 4 \$ από: Richard Gurtler, Drucicova 2, S 82102, Bratislava, Slovakia.

DISCORDIA #6 Η τελευταία κυκλοφορία της Discordia είναι το "Σκατά στο πνεύμα" ένα